

עיריית הרצליה

פרוטוקול

ישיבת מליאה מן המניין

מיום שלישי, י' בתמוז תשפ"ד, 16/7/2024

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

עיריית הרצליה

פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין
מיום שלישי, י' בתמוז תשפ"ד, 16.7.2024

חברים:

ראש העירייה	-	מר יריב פישר
חבר מועצה סגן ומ"מ קבוע לראש העירייה	-	מר איל פביאן
חברת מועצה וסגנית ראש העירייה	-	גב' דנה אורן-ינאי
חברת מועצה ומ"מ ראש העירייה	-	גב' גלילה יבין
חבר מועצה	-	מר תומר וינר
חברת מועצה	-	גב' שירלי גדנר
חבר מועצה	-	מר דניאל צרטוק
חבר מועצה	-	מר יונתן יעקובוביץ
חברת מועצה	-	גב' פזית בכר
חברת מועצה	-	גב' ניבה בז'יזנסקי
חבר מועצה	-	מר גונן לצטר
חבר מועצה	-	מר עופר לוי
חבר מועצה	-	ד"ר דרור בן עמי
חבר מועצה	-	מר רפי חיים
חברת מועצה	-	גב' אתי נחום
חבר מועצה	-	מר צבי וייס
חבר מועצה	-	מר משה ועקנין
חברת מועצה	-	גב' ענת רודוניה
חברת מועצה	-	גב' מאיה כץ
חברת מועצה	-	גב' עדי אולמרט
חבר מועצה	-	מר איתי צור

חסרים:

ד"ר דרור בן עמי - חבר מועצה

סגל:

גב' מעין ספיבק - מנכ"לית העירייה
מר גיו ניסימוב - המשנה למנכ"ל העירייה
רו"ח רוני חדד - גזבר העירייה
עו"ד ענת בהרב קרן - יועמ"שית
גב' רינה זאבי - סגנית מנהל אגף ארגון ומינהל

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול
2. עדכון רה"ע
3. עדכון ודיווח הנהלה
4. שאילתות
5. הצעות לסדר
6. אישור תב"רים
7. הצעות לשינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים - ג
8. בקשה לפתיחת 7 חשבונות בנק לשני בתי"ס יסודיים ולשלושה גני ילדים
9. דו"ח רבעוני לשנת 2024 לתקופה: רבעון 1, שנת 2024, כולל תקציר מנהלים
10. הדו"ח הסקור לרבעון 2 שנת 2023
11. בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש)
12. אישור דוחות כספיים ליום 31.12.2023 של:

- החברה לאמנות ולתרבות הרצליה בע"מ (חל"צ)
- החברה העירונית לפיתוח תיירות הרצליה בע"מ
- החברה למרכזים קהילתיים הרצליה בע"מ (חל"צ)
- החברה לפיתוח הרצליה בע"מ
- מרכז קהילתי לספורט תרבות ונופש בע"מ (בריכת נורדאו)
- עמותת בני הרצליה
- בית העלמין הרצליה (ע"ר)
- עלה הרצליה – עמותה למען הקשיש (ע"ר)
- העמותה למען גילאי הזהב הרצליה – בית הורים
- 13. הסכם הפעלת בית אוכל בפארק גליל ים וניהולו
- 14. הסכם הפעלת מזנון בספורטק העירוני הרצליה
- 15. אישור מועצת העירייה את להמלצת ועדת המכרזים במכרז מסגרת פומבי מס' 13-2024-20 לפרסום מודעות בעיתונים עבור עיריית הרצליה והסמכת מורשה חתימה.
- 16. אישור התקשרות עם חברת 'שי מסעדות איטלקיות בע"מ', המפעילה מסעדה בפארק הרצליה שלב ג' (קפה גן סיפור).
- 17. תמיכות
- 18. מינויים
- 19. אישור המלצות ועדת השמות
- 20. אישור המלצות ועדת ההנצחה
- 21. הארכת שירות
- 22. העסקה נוספת
- 23. שונות

עיריית הרצליה
ישיבת מועצה מן המניין מיום 16.7.2024

ג'ו ניסימוב: אנחנו עוברים לישיבת מועצה מן המניין.

1. אישור פרוטוקול

ג'ו ניסימוב: סעיף ראשון – אישור פרוטוקולים. פרוטוקולים מספר 6,7 ו-8, מאושרים.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקולים 6,7 ו-8.

ג'ו ניסימוב: עדכון ראש העיר, בבקשה.

2. עדכון רה"ע

יריב פישר: טוב, ערב טוב לכולם. מבחינת סדר ישיבה, אני מעדכן ואומר, מבחינת הישיבה, הישיבה, ואני רואה שיש פה קהל, אני רק חוזר על זה עוד הפעם, מה שאמרנו בישיבות הקודמות. הישיבה היא פה, אנחנו מנהלים אותה כאן, אין הפרעות מהקהל. אתם בהחלט מוזמנים לשמוע את הכול ולהיות חלק, אבל אין הפרעות ואין זכות דיבור, בואו נמשיך.

דובר: למה... לעסקים? למה אתם פוגעים לנו בפרנסה? למה במקום להיות במילואים אני צריך להיות פה?

רפי חיים: יריב, כדאי שתקשיב להם מאוד, כדאי שתקשיב להם.

דובר: מה אתה רוצה? ...שיקרת לי בבית שבוע, מה אתה רוצה? מה אתה רוצה להרוס גם את הפרנסה, יש פה אנשים הילדים שלהם במלחמה. בזה אתה מתעסק? אני אמרתי לך, אני אבוא מהזמן...

- רפי חיים:** כדאי מאוד להקשיב להם.
- יריב פישר:** אזהרה ראשונה.
- דובר:** ... איזה כיף זה, תעזור לאנשים. תעזור לאנשים, יריב, תעזור לנו. אתה יריב שלנו או שאתה איתנו? אנחנו קורסים! אין לנו כוחות יותר! אין לי כוחות, אני יומיים לא אוכל כבר. כמה כוחות? ואחר כך... מה אתה רוצה?
- רפי חיים:** אדוני ראש העיר, זה העבריינים שהתכוונת, כן?
- דובר:** מה אתה רוצה?
- רפי חיים:** זה משפחות הפשע, לא?
- דובר:** אני משפחת פשע? אני משפחת פשע? אני...
- יריב פישר:** אני הבהרתי, אין לך זכות דיבור כאן בישיבה הזאת, אין לך זכות דיבור.
- דובר:** מה אתה מדבר? איזה משפחות פשע?
- יריב פישר:** אני לא רוצה להוציא אותך החוצה,
- דוברת:** אל תוציא, תקשיב.
- דובר:** על מה אתה מדבר?
- רפי חיים:** כדאי מאוד שתשמע לקולם.
- יריב פישר:** אני לא רוצה להוציא אותך החוצה.
- רפי חיים:** אל תוציא, תקשיב. אדון יריב, אולי רק תקשיב להם?
- יריב פישר:** הלאה.
- (צעקות מהקהל)**
- רפי חיים:** ראש העיר, כדאי אולי תיתן להם להתפרק קצת.
- (צעקות מהקהל)**
- רפי חיים:** אדון יריב, הגדרת אותם 'ראשי משפחות פשע'.
- (צעקות מהקהל)**
- רפי חיים:** אדון יריב, לא להתבלבל.
- יריב פישר:** חברים, אם אתם רוצים לשמוע את הישיבה, אתם מוזמנים לשבת.
- (צעקות מהקהל)**

הבאת להם משטרה. אדון...	<u>רפי חיים:</u>
	<u>(צעקות מהקהל)</u>
חבר'ה, אם אפשר. חבר'ה, הדברים ברורים. חבר'ה...	<u>רפי חיים:</u>
אני פה מנהל את הישיבה. ההפרעה הבאה, הבן אדם הבא שמדבר, יוצא החוצה, אוקיי? אנחנו באנו לישיבת מועצה. הבן אדם הבא שמדבר, כולל אותך, יוצא החוצה. הבן אדם הבא	<u>יריב פישר:</u>
אדון יריב, כדאי מאוד שתקשיב להם. אתה לא יכול להוציא אותנו, סליחה, אתה לא יכול להוציא אותנו. סליחה לא יכול להוציא אותנו.	<u>רפי חיים:</u>
אני יכול להוציא אותנו.	<u>יריב פישר:</u>
אתה לא, תקרא את התקנון, אתה לא יכול להוציא אותנו. אתה יכול לקרוא אותו לסדר פעם ראשונה, אתה יכול לקרוא אותו לסדר פעם שנייה, ואחרי זה להוציא אותו, יש תקנון. אתה לא יכול להוציא אותו, סליחה.	<u>רפי חיים:</u>
גם אין סיבה לא לתת להם לדבר רבע שעה, ושכולם ישמעו מה שיש להם להגיד.	<u>מאיה כץ:</u>
מאיה, אני מנהל את הישיבה.	<u>יריב פישר:</u>
חבר'ה,	<u>רפי חיים:</u>
אתם ישבתם פה מספיק פעמים, עם המון ציבור ש...	<u>מאיה כץ:</u>
מאיה,	<u>יריב פישר:</u>
חבר'ה, אין בעיה, הכול בסדר, תמתינו.	<u>רפי חיים:</u>
תן להם לדבר רבע שעה, לא קרה שום דבר שהם לא יכולים לדבר רבע שעה. שיבחרו שני נציגים, שיתנו להם לדבר...	<u>מאיה כץ:</u>
מאיה.	<u>יריב פישר:</u>
למה שלא ישמעו את אלה שבאו לדבר,	<u>מאיה כץ:</u>
אני מנהל את הישיבה,	<u>יריב פישר:</u>
אז שיבחרו שני נציגים שיבואו לדבר פה, למה לא? למה אתה...	<u>מאיה כץ:</u>
אדוני ראש העיר, כדאי לך להקשיב להם, ולחשוב שאולי טעית בדרך.	<u>רפי חיים:</u>

כל מי שמדבר, יוצא החוצה, תודה רבה.	<u>יריב פישר:</u>
אתה טועה יריב,	<u>מאיה כץ:</u>
יכול להיות, מאיה.	<u>יריב פישר:</u>
תן להם עשר דקות לדבר פה, שיבחרו שני נציגים, שכולם יוכלו לשמוע אותם.	<u>מאיה כץ:</u>
כן, מה הבעיה? שיתוף פעולה. יצאת לתקשורת, אמרת – זה בשיתוף פעולה עם העסקים,	<u>רפי חיים:</u>
אתם... את ההצגות שלך תעשי במקום אחר. את ההצגה שלך,	<u>יריב פישר:</u>
זה לא הצגות, אדוני, הלו – היא לא לבד פה, הלו, זה לא הצגות. ממש לא, זה לא הצגות. זה אנשים שמדברים במצוקה.	<u>רפי חיים:</u>
	<u>(צעקות מהקהל)</u>
הוא חושב שפרנסה של אנשים זו הצגה. אתי, מבחינתו פרנסה של אנשים זו הצגה. זה נבחר ציבור.	<u>מאיה כץ:</u>
תתביישו לכם, הנה אני יוצא...	<u>דובר:</u>
אסף, אתה לא צריך לצאת.	<u>רפי חיים:</u>
... ולכבד את התושבים ואת האזרחים האלה. אתה עושה פה עיר לעשירים...	<u>דובר:</u>
אסף תשב, אתה לא צריך לצאת, אסף. אתה חשוב פה. אתה חשוב פה.	<u>רפי חיים:</u>
אני ממשיך. רפי, לא להפריע בבקשה, הלאה. חברים, אנחנו בתחילת ישיבה ארוכה...	<u>יריב פישר:</u>
אסף, אין סיבה שתצא, למה שתצא?	<u>מאיה כץ:</u>
אני מבקש ממך שתישאר.	<u>רפי חיים:</u>
יש שקיפות, כולנו... ישיבות פתוחות.	<u>מאיה כץ:</u>
מאיה, הישיבות פתוחות ולא לקהל. את יודעת את זה טוב מאוד. וכשאני,	<u>יריב פישר:</u>
השלטון זה לא לקהל? שנתיים שלמות, ועכשיו פתאום זה לא לקהל? פתאום זה לא לקהל?	<u>מאיה כץ:</u>
מאיה,	<u>יריב פישר:</u>

הפרנסה שלהם זה לא לקהל.	<u>מאיה כץ:</u>
מאיה, זה לא לקהל. אפשר להתחיל את הישיבה בבקשה?	<u>יריב פישר:</u>
שישבו וידברו.	<u>מאיה כץ:</u>
כי זו החלטה שלי.	<u>יריב פישר:</u>
שיראו אתכם מציעים נגד ההצעה לסדר, שיראו את כולכם מרימים יד ומצביעים נגד ההצעה לסדר ש... עליהם. למה לא?	<u>מאיה כץ:</u>
מאיה, אני מתחיל את הישיבה.	<u>יריב פישר:</u>
למה לא?	<u>מאיה כץ:</u>
מאיה, עדכון שלי, יש לכם הצעה לסדר?	<u>יריב פישר:</u>
תתחיל.	<u>מאיה כץ:</u>
בבקשה שישבו, הכול בסדר.	<u>יריב פישר:</u>
נכון, למה אתה מוציא אותם? אז אל תמהר להוציא אותם.	<u>מאיה כץ:</u>
כי אני אמרתי שהישיבה היא פה,	<u>יריב פישר:</u>
אדם שזועק מדם ליבו על הפרנסה שלו, קצת קשה לו לשבת בצורה מסודרת, ואפשר, ואפשר טיפה לנסות להבין.	<u>מאיה כץ:</u>
	<u>(מחיאות כפיים)</u>
מאיה מי שצעק פה... זה לא על הפרנסה שלו.	<u>איל פביאן:</u>
אני צועק על הפרנסה שלי. אני הנשמה שלי...	<u>דובר:</u>
מה זה משנה מי צעק אחרון?	<u>רפי חיים:</u>
חמש משפחות מהרווחה של הרצליה אני מפרנס, אתה צריך להגיד לי תודה כל בוקר שאני קם להתפרנס. אני לא עברייך, אני לא פושע כמו שהצגתם אותנו. תכבדו אותנו גם.	<u>דובר:</u>
60 סנטימטר הוא חורג.	<u>רפי חיים:</u>
60 ס"מ, בכל מדינת ישראל זה קיים.	<u>דובר:</u>
חברים, אנחנו רוצים להתחיל את הישיבה. יש לנו יום ארוך, ואנחנו נגיע לנושא הזה ואנחנו נמשיך הלאה.	<u>יריב פישר:</u>
זה הנושא העיקרי.	<u>רפי חיים:</u>
תן לי לדבר.	<u>דובר:</u>
אתה רוצה שיכבדו אותך? תכבדו את המעמד, תכבדו את	<u>איל פביאן:</u>

הישיבה.

איזה מעמד?

רפי חיים:

תכבדו את הישיבה, נכבד אתכם.

איל פביאן:

הלאה, אני רוצה להתחיל את הישיבה.

יריב פישר:

ראש העיר, בבקשה.

ג'ו ניסימוב:

יריב פישר:

תודה רבה. הלאה. התחדשות עירונית – אני בהחלט שמח וסוף כל סוף דברים זזים. אני מדבר על התחדשות עירונית בשביב. סוף כל סוף הדברים זזים, ואנחנו ביחד עם החברה הממשלתית להתחדשות, מזיזים שם דברים. ואני שומע, ואני מסתובב כל הזמן, ואנשים אומרים – זה יקרה, זה יקרה - כן, זה קורה. אני מאוד גאה פה בצוות הזה, ואנחנו נריץ את זה קדימה. אתמול הסתובבתי, שאלו אותי אם אני קשור לחברת נדל"ן ההיא, או ההיא – לא קשור לשום חברה, אנחנו כעירייה גם לא נהיה קשורים לשום חברה, אנחנו רצים עם התב"ע שתהיה מוכנה עוד שנה וחצי – שנתיים, ומשמה כל אחד זכאי לקחת את החברה שהוא רוצה לעבוד איתה ולהמשיך קדימה.

ביטחון – אנחנו בימים יחסית יחסית, עוד איכשהו סבירים מבחינתנו בהערכת מצב, אנחנו עושים פעם בשבוע הערכת מצב. אבל, כמובן אני מבקש מכולם להיות עם היד על הדופק.

בהרצלייה אין ביטחון, רימונים נזרקים, מטענים מתפוצצים, חיסול לאור היום, איזה ביטחון?

רפי חיים:

לא להפריע, בבקשה.

יריב פישר:

לא, אבל לפחות תדייק בעובדות. אתה אומר ביטחון, אתה מדבר במתק שפתיים,

רפי חיים:

רפי, אתה מפריע לישיבה.

יריב פישר:

אתה אומר "ביטחון".

רפי חיים:

אתה מפריע לישיבה, זו סך הכול ההקדמה, יהיה לך לדבר בהמשך. העלית את זה בסדר היום, ויהיה לך. אני בסך הכול בהקדמה.

יריב פישר:

הנושא הזה, שרפי דיבר מקודם, זה גם סופר קריטי. אנחנו הגדרנו את זה שלמרות שאנחנו לא משטרת ישראל, ולמרות שזו לא האחריות שלנו, אנחנו לוקחים אחריות גם בנושא הביטחון, ללא ספק. אנחנו עובדים על זה מאוד מאוד קשה. ואני הרבה יותר מגאה להגיד לכם, שסיירת האופנועים שלנו, שרק התחילה לעבוד, אנחנו בפיילוט, ממש בפיילוט הראשון שלהם, עם אופנועים בודדים, כבר על ההתחלה, נעצרו שב"חים על ידי הסיירת, נעצרו...

רפי חיים:

גם לפני זה נעצרו שב"חים, לפני זה רימונים לא נזרקו, אז בוא, לפחות אל תיקח קרדיט על משהו לא נכון, בוא...
 רפי,...

יריב פישר:

אין בעיה, אבל בוא לפחות תדבר עניינית, ולא עכשיו בסיסמאות. אני מדבר עניינית, וזו ההתחלה, אוקיי? אז אני מאוד גאה בסיירת הזאת, וזו רק ההתחלה. אנחנו עובדים בשיתוף פעולה צמוד צמוד עם משטרת ישראל, ואנחנו יודעים טוב מאוד מה היה בעיר הזאת לפני. אנחנו עובדים נגד בתי הבושת שיש פה בעיר, ואנחנו עובדים נגד משפחות הפשע שיש פה בעיר, ואנחנו עובדים נגד הפרוטקשן שיש פה בעיר, ביחד עם משטרת ישראל,

רפי חיים:

יריב פישר:

אתה מדבר בסיסמאות, אנחנו יודעים מה היה פה. מה היה פה, בתקופת פדלון לא חוסל אדם לאור יום, לא נזרקו כל שני וחמישי רימונים, מחילה. אז מה אתה מספר בסיסמאות? למה אתה אומר,

רפי חיים:

עופר לוי:

ככה, כי אני אומר, ככה.

רפי חיים:

... לא חוסל, רפי? ... חוסל פה, חוסל שם, למה אתה...
עופר לוי:

רפי חיים:

ידידי, לא לאור היום, ולא ככה בהפקרות מוחלטת. וראש העיר הקודם לא הצהיר שהוא ילחם במשפחות הפשע. מסע הבחירות שלו, זה מה שהיה.

יריב פישר:

אנחנו עוברים כבר לאזהרה שנייה.

רפי חיים:

הבנתי, סתימת פיות. סתימת פיות.

- יריב פישר:**
רפי חיים:
עופר לוי:
דוברת:
יריב פישר:
- אין סתימת פיות, תן לי לסיים, יש לך לדבר.
אל תהיה סנגור. אין בעיה.
אני לא בסנגוריה שלו, צריך לדייק.
לא, בעלי עסקים הם...
אחרי כמעט שנה שזה לא היה, המכרז לעיקור חתולים, שאני מאוד גאה בו, שתוקתק כאן, ושינינו אותו לגמרי, דניאל, אתה יכול להרחיב בכמה מילים על זה אם אתה רוצה?
בסוף בעצם לקחנו את המכרז, ושינינו אותו, לדאוג לרווחת החתולים, לרווחת התושבים, השירות הרבה יותר טוב, הצורה שזה יעשה הרבה יותר טוב, זה ישמור על סביבה נקייה, פחות פגרים של חתולים בשכונות, זו אחת מהתלונות הנפוצות, פחות חתולים בכלל שישתובבו, וכל הכבוד למי שהשתתף בעניין הזה.
אני רק טיפה מרחיב על זה – שינינו את המכרז בעיקר על השירות, ובאמת אחרי שנה שזה לא היה, וזו הייתה תקלה, העליתם את התקציב של זה מ-150 אלף ש"ח? כי זה מה שצריך גם לעשות.
מאיה, גם המכרז וגם הכסף, אנחנו הגדרנו ביעדים, אנחנו עובדים לפי יעדים, הגדרנו יעדים של כ-1000. כבר רואים את השינוי, בחודש הראשון מעל מאה, אם אני לא טועה, 117, וכמובן שזה התחיל לפטור אותם. כמובן, תחילת שנה...
הגדלתם את התקציב?
הגדלנו את הסכום פר עיקור לוטרינר, שיאפשר גם טיפול יותר טוב, ואנחנו נוסיף עוד ועוד, כי זו בעיה,
בסדר, מצוין, אני מסכימה איתך שצריך להעלות לזה את התקציב בצורה משמעותית, בגלל זה אני שואלת. זה לא בעיה קצרה...
יריב פישר:
אני הייתי בהמלטות מחוץ לבית שלי, במעגל החיים.
פתיחת שנת הלימודים – אנחנו עובדים מאוד קשה על זה, אנחנו עדיין במחסור. המחסור, גלילה תדבר על זה תיכף, של כ-12

מורים בבתי הספר היסודיים. אנחנו הולכים על, באמת, מבצע של חבר מביא חבר. גם אתם, מי שמכיר, כל מי שמכיר איזשהו מורה, אנחנו מהעולם העסקי, אני מקווה שלא כמו המורים שמתנסחים ככה.

כמו בעולם העסקי, מנסים ממש למצוא מורים שאפשר, אני אומר במירכאות "לגנוב" אותם ממקומות אחרים, אבל ממש לנסות להביא כל מי שמכיר, כל מי שיודע, אנחנו מתקשרים אליהם אישית, משכנעים אותם, שאנחנו במערכת שמשנתנה, שדוחפת, שרוצה לעבוד.

החינוך מאוד מאוד חשוב לנו, זה 12 מורים בבתי הספר היסודיים. יש גם מחסור בתיכונים ובחטיבות, אבל הרבה הרבה יותר קטן. זה מחסור שאנחנו עובדים ביחד לעבוד עליו ולסגור אותו.

עדכונים מבחינתי, אני רוצה לעשות כמה עדכונים היום. אז בואו נתחיל, העדכון של 100 הימים הראשונים, אני מבקש מאלכס להתחיל עם זה. בבקשה, אלכס.

ערב טוב לכולם, נציג בקצרה את 100 הימים הראשונים. אני רק אגיד שזו הצגה ראשונה מתוך הצגה בכל רבעון. אנחנו מתכוונים בכל רבעון להציג בצורה שקופה את עיקרי הדברים ש... תחזור למצגת רק.

אנחנו מתכוונים בכל רבעון להציג את סיכום העשייה, ואני מציג את הרבעון הראשון מאז כניסתו של ראש העיר וההנהלה החדשה לתפקיד. אני לא אעבור סעיף – סעיף, זה מונח בפניכם. רק את עיקרי הדברים – בעולם החינוך, עוד פעם נציג את ההיערכות לפתיחת שנת הלימודים, והפעילות העניפה. הגדרנו את בתי הספר היסודיים בסדר עדיפות עליון בפעימה הראשונה. אנחנו הולכים לשדרג 14 חצרות בבתי הספר היסודיים, עד ה-1.9.

עשינו פעילות ענפה במחלקות גני החינוך המיוחד, בשביל

דוברת:

יריב פישר:

אלכס:

להתחיל את השנה בצורה אחרת, ממוקדת יותר, עם דגש לחינוך המיוחד.

אנחנו עובדים לחמישה ימי לימודים בשבוע כמעט בכל חטיבות הביניים, ושוקדים על תוכנית של פעילות פנאי בימי שישי, בשביל לאפשר להורים לשלוח את התלמידים בימי שישי, בעיקר לתגבורים ופעילויות נוספות של חינוך בלתי פורמאלי.

בתחום הביטחון, אני חושב שגולת הכותרת היא תרגיל עירוני שעשינו במהלך מאי, לבחון את כל ההיערכות של העירייה למצבי חירום, בדגש על זירה צפונית. אנחנו עושים הערכות מצב פעם בשבוע, אנחנו עוסקים בעדכון פק"לים, רכש וכל מה שנדרש, כדי להיות מוכנים, בדגש על זירה צפונית ותרחיש עלטה למי שמכיר. סיימנו למבצע 30 מקלטים ראשוניים שנסגרים ונפתחים מרחוק, אנחנו בדרך למימוש עד סוף שנה של שלב ב', שכל המקלטים הציבוריים בעיר, נדע לפתוח ולסגור אותם מרחוק, ונמנע, מן הסתם, ונדליזם, ונגדיר ונשפר את השירות שלהם.

בנינו תוכנית למחסה הולם במשפט אחד, יאפשר ל-18 אלף תושבים שאין להם מיגון בבתים, להגיע בתרחיש שהוא תרחיש ממושך, בעיקר בזירה הצפונית, למרחב מוגן בבתי הספר, לשהות שם כמה ימים, ולמעשה להציל את חייהם, או להתעסק בלאפשר להם מקום ממוגן באירוע קיצון.

לכמה אנשים, אלכס?

מאיה כץ:

18 אלף.

אלכס:

הייתה גם איזושהי תוכנית חניונים, היא לא תצא לפועל?

מאיה כץ:

אנחנו נכנסים לבתי הספר, לא לחניונים. כדי לאפשר גם חיים נורמאליים מעבר למרחב המוגן,

אלכס:

אנחנו בונים על 50% ועל זה בונים גם את המלאי.

יריב פישר:

בתחום הביטחון האישי, או ההיערכות, אז דיבר ראש העיר על סירת אופנועים חדשה, אני לא ארחיב. הרעיון שהיא תעבוד 24/7 ברחבי העיר החל מסוף אוגוסט בצורה מלאה. אנחנו

אלכס:

ממשיכים לעסוק באירוע תע"ש – נוף ים, היינו בבג"צ, ואנחנו ממשיכים לעקוב אחרי החלטות הממשלה, ויותר חשוב אחרי המימושים. המימוש בשטח.

בעולם התרבות, אני לא אעבור על כל מה שמוצע כאן, רק... לגבי תעש, יונתן מה ששאלת, אנחנו מקפידים לסגור את זה כל הזמן, מנסים לפרו, זה כל הזמן בסגירה שם.

באולם התרבות, אני לא אעבור שורה – שורה, אני רק אגיד שמיקדנו את העשייה לקהילות. גם לפורים, גם לפסח, גם ליום העצמאות, המיקוד היה אירועים בתוך הקהילה, תוספת או חידוש חודש הקריאה, ואנחנו נמשיך בתחום הזה. אחרי זה תפרט דנה במצגת שהיא תציג עוד מעט, אני לא אעבור על כל הדברים. התחלנו את פעילויות הקיץ בהרצליה, אני חושב שבהצלחה מרובה, רואים את ספורט חצות – המספרים רק עולים,

אני רק אוסיף על ספורט חצות, אפשר? לא, יש לך תיכף... אתה מציג את זה.

שדרוג פני העיר. דיברתי על הפעימה הראשונה, זו פעימה ראשונה מתוך עשר פעימות במשך חמש השנים הקרובות. בכל פעימה, בראש השנה ובפסח, אנחנו נמקד את העשייה בתאריכים האלה, ונביא בשורה משמעותית, שכבר תראו אותה, כבר התחילו לעבוד, למעשה. בספטמבר, או בראש השנה, אנחנו נראה את הבשורה. בכל בתי הספר היסודיים, בכיכרות, שמונה, שדרוג של שמונה גנים ציבוריים, מן היסוד ואנחנו נציג את זה מסודר, ברגע שנעבור לשלב הביצוע שהוא התחיל כבר, למעשה.

התחדשות עירונית – בתחילת הישיבה דיבר ראש העיר, שומרים על נחל גליל ים. בקרוב מאוד יהיה שיתוף ציבור מסודר, עם הדפאות של חיים בצוותא של בית ספר ונחל גליל ים. ואנחנו שוקדים על הפתרון של לאפשר גם פתיחה של בית ספר וגם חיים בצוותא ופיתוח הנחל.

יריב פישר:

אלכס:

עופר לוי:

יריב פישר:

אלכס:

תחזוקה וניקיון, אני עוד מעט אציג בצורה פרטנית מצגת של כמה שקפים, שמדברים על סוגית הניקיון בעיר. שמירה על הסדר הציבורי, התחלנו את התהליך של החזרת/שיפור המרחב הציבורי, החזרת המדרכות להולכי הרגל, אכיפה בחופי הים ושמירת הסדר והחוק בחופי הים בעונת הרחצה.

פנאי וספורט אני מדלג, ועוד מעט עופר יתייחס לדברים בצורה פרטנית, כנ"ל הקאנטרי. משפט אחד, אני אגיע עוד מעט על שקף הניקיון, תאמין לי, אני לא אשכח.

בסוגיית הים, אני חושב שהבשורות שהבאנו בעונה הזאת, זה פתיחת עונת הרחצה, הוספת שעות רחצה, או שעת רחצה נוספת באכדיה צפון, ולאפשר למשפחות ליהנות מהים עד השקיעה. החוף... רבע לשמונה, עד רבע לשמונה זה הולך לאור שעות השקיעה ומצטמצם בהתאם, אבל זה הרצון וזה קורה בפועל.

פתיחת החוף השווה, שיאפשר לילדים מיוחדים להגיע וליהנות מהמשאב הזה. לסוגיית התחבורה, עוד מעט אייל יפרט, אבל בגדול, אנחנו מדברים על נעים בסופ"ש, עוד מעט תראו את הנתונים.

הקטר שהתחיל לנסוע, כפיילוט ראשון של שאטלים, מהרכבת דרך הספורטק והאוניברסיטה. ארבע שעות חניה בחוף הים חינם לתושבי הרצליה, והמספרים טובים ומאפשרים להם לחנות, כשהם באים ליהנות מחוף הים.

שעתיים ראשונות חינם, ביום ראשון האחרון התחלנו שעתיים ראשונות חינם בחניונים במרכז העיר, שיאפשרו לתושבינו להגיע,

אין חנויות, אז אין טעם לחניונים האלה. סגרתם את העסקים, אז תודה רבה. הייתם צריכים לעשות קודם את החניונים, לבדוק כמה אנשים באים.

רפי חיים:

רפי, יש את ההצעה לסדר בעניין, נקשיב לך בקשב לב. כן? אנחנו נבחן את הנתונים בחודשיים הקרובים, ובהתאם, אני

יריב פישר:

אלכס:

מאמין שנרחיב כי תהיה לזה הצלחה, אבל זה בהמשך.
את כל זה אנחנו עושים, כמובן, בלי לשכוח את החטופים ואת
עומר שם טוב, עם פעילות במהלך הרבעון הראשון, בשביל לא
לשכוח את הטרגדיות שאנחנו עוברים בשנה האחרונה. ואני
אסיים ואגיד, שאת כל זה אי אפשר לעשות בלי עובדי עירייה
מקצועיים, מסורים, אכפתיים וקשובים לכל רצון ועשייה.

בוא נעבור לתחום הניקיון? בבקשה, בלי הפרעות.
לא העובדים, העובדים עושים עבודה מאוד מאוד טובה ויסודית,
והם פועלים לפי הנחיות. לא צריך לדבר על עובדי העירייה
בצורה...

מאיה, הוא לא התכוון לעובדי העירייה, תאמיני לי.
בסדר, אז שלא ישתמע.

די, מאיה. בבקשה, תחום הניקיון.

עדכון לגבי תגבור הניקיון. רק במשפט אחד, בשביל להתיישר על
העדכונים, אנחנו מדברים בהרצלייה על כ-500 קילומטרים
מדרכות, וכ-15 אלף דונם שטח שאנחנו נדרשים לטפל בו בעולם
הניקיון.

אנחנו, בחודשים האחרונים, שוקדים על איך לשפר את תוכנית
הניקיון שבמתכונתה הנוכחית התחילה ב-15 לפברואר, יצאה
לדרך, עם דירקטיבות שניתנו בהנהלה הקודמת, ואנחנו לוקחים
את התוכנית הזאת ובודקים איך אפשר לשפר אותה ולייעל
אותה.

אנחנו מדברים על ניקיון המרחב הציבורי עד השעה 18:00, היום
מנקים עד השעה 14:00. תגובה מהירה לפניות 106 עד השעה
18:00 בערב. היום, אם תושב פונה בשעות אחר הצהריים, זה
מחכה ליום למחרת במרבית המקרים.

ביצוע ניקיון של מכונות טיאוט מיד בסיום פינוי הגזם, היום
כשאנחנו מפנים גזם, אנחנו מחכים עד למחרת בשביל לפנות את
הלכלוך שנשאר. אנחנו מדברי על ניקיון ברחובות צרים,

יריב פישר:

מאיה כץ:

רפי חיים:

מאיה כץ:

יריב פישר:

אלכס:

סמטאות ומרכזים מסחריים, שהמכונות לא יודעות להיכנס אליהם.

רק לסבר את האוזן, ירדנו מסדר גודל של תשעים עובדי ניקיון, לסביב ה-40 שהולכים היום ברחובות, ויש לנו כוונה להחזיר כמות לא מבוטלת בטווח הזמן המיידית.

אבל זו נקודה קריטית שאנחנו שמים על הדגש. באמת, המספר של העובדים שירד, עם ההנהלה הקודמת, אנחנו מבינים שהוא קריטי. אז זה היה ניסיון שהוא כנראה לא הצליח. בסוף, הפתרון כנראה הוא באמת שניהם, ואנחנו כנראה נלך לזה, אבל המכונות לא יכולות, כנראה, להחליף בן אדם. זה לא יעזור.

סוגיה אחרונה, אנחנו התחלנו תהליך, ואפשר היה לראות את זה גם בסוקולוב – בן גוריון, והתחלנו במרכזים המסחריים, להיכנס לניקוי יסודי, שיטתי של המדרכות, בשביל לאפשר חיי מסחר נורמאליים והליכה במדרכות נקיות. אנחנו בעיצומו של התהליך.

יריב פישר:

אלכס:

(צעקות מהקהל)

די.

יריב פישר:

אתה לא יכול להגיד די,

דובר:

זו ישיבת מועצה.

יריב פישר:

אסור לנו לדבר כי אנחנו עבריינים? זה מה שהוא אמר עלינו...

דוברת:

יש לכם הצעה לסדר שהגשמתם היום, הכול בסדר.

יריב פישר:

אתה צריך לתת לנו תשובות, אתה לא יכול להגיד לנו 'די'.

דובר:

אני יכול להגיד לך די, כי אנחנו בישיבת מועצה.

יריב פישר:

אז מה אם אתה בישיבת מועצה?

דובר:

ואני מנהל אותה, ואין לך זכות דיבור.

יריב פישר:

אתה הבוס, אתה מנהל...

דוברת:

(צעקות מהקהל)

אזהרה ראשונה, הלאה.

יריב פישר:

אתה אמור לעזור לנו,

דוברת:

יריב, אנשי השמאל אנחנו רואים מפריעים לוועדות בכנסת, ואין

רפי חיים:

פוצה פה. אז זה בסדר, מדי פעם, שמפריעים. זו זכות המחאה. זו זכות המחאה, זה בסדר.

הלאה, בבקשה.

יריב פישר:

אלכס:

תוכנית בקצרה, כל מה שתוכנית התגבור תכלול, הוספת עובדים – כמו שציין ראש העיר, הוספת מכונות טיאוט לעבודה בעיקר בשעות אחר הצהריים, ביצוע ניקיון יסודי ושיטתי של מרכזים מסחריים בכל רחבי העיר, והוספת טנדרים משימתיים לתת טנדרים אחר הצהריים.

נושא הבא – פיתוח שירותי היסעים עירוניים, בבקשה.

הצעה לסדר שלכם, שני נציגים ירדו לפה.

יריב פישר:

רפי חיים:

איל פביאן:

אני התבקשתי הערב לעדכן בעניין 2-3 פעילויות בתחום התחבורה, מתוך פעולות רבות שאנחנו עוסקים בהן. גם בתחום התחבורה, גם בתחום התכנון והבניה וגם התשתיות. חבר'ה, תכבדו את הישיבה, בבקשה. יהיה לכם פרק בנושא עסקים ותוכלו לדבר. תכבדו את הישיבה, תודה.

מתי מגיע הפרק הזה?

דובר:

בסדר היום תראה אותו, תמתין בסבלנות.

איל פביאן:

מגיע לנו אנחנו...

דובר:

אז אנחנו יכולים לקרוא לך, אם אתה רוצה, תחכה ונקרא לך. אתה רוצה? אז נקרא לכם בחזרה. טוב. הפרויקט הראשון זה פיילוט שהתחלנו בנושא תחבורה. שאטל שבחרנו לקרוא לו הקטר, שעוסק ב...

איל פביאן:

חברים, אם תמשיכו להפריע, לא נגיע לחלק של העסקים, תנו לו לסיים את מה שיש לו להגיד, יגיע גם החלק של העסקים.

דניאל צרטוק:

חברים, בואו נעשה סדר. אני מבקש להיות בשקט. אני מבקש. מי שיש לו בעיה, שיצא החוצה. אני לא רוצה להגיד... אני מבקש להיות בשקט. אני לא יודע מי פה מדבר...

דובר:

חבר'ה, יתנו לכם לדבר בזמן שלי, בהצעה לסדר, שני נציגים ידברו.

רפי חיים:

(צעקות מהקהל)

יריב פישר:

חברים די, אני לא אומר את זה עוד הפעם, הבא בתור שמדבר או מפריע לישיבה יוצא החוצה בבקשה. זו תהיה אזהרה ממני. אנחנו רוצים לנהל פה ישיבה מסודרת, אתם מאוד מפריעים. אני מבין שזה על הרגש, אני מביא שזה יושב, חכו להצעה של חיים, הבנו, הלאה.

רפי חיים:

חבר'ה, ההצעה לסדר כבר...

דוברת:

הוא ייתן לנו לדבר.

יריב פישר:

אני חוזר עוד הפעם, הבא בתור שמפריע לישיבה, יוצא החוצה. הלאה.

איל פביאן:

טוב, תפתחו את המצגת עכשיו בחזרה. הפרויקט הראשון, טוב...

ג'ו ניסימוב:

חבר'ה, אי אפשר ככה להמשיך, די, תנו להקשיב ונגמור עם זה.

(צעקות מהקהל)

יריב פישר:

בבקשה תצאי החוצה, בבקשה החוצה. הלאה, תמשיך איל.

איל פביאן:

טוב. הפרויקט הראשון זה שאטל הקטר, שזה פיילוט שאנחנו עושים במטרה לנסות ולסייע לנוסעים לרכבת, תחנת הרכבת, שהיא גם תחנת רכבת, והיום מקושרת גם לנת"צ, שמשפר מאוד את תנועת האוטובוסים לכביש החוף ולאזור התעסוקה. בספטמבר צפוי תגבור של התחבורה הציבורית בהרצליה, שאנחנו נתחיל לעדכן עליו, החל משבוע הבא, את התושבים. וזה יגביר עוד יותר את הנסיעות באמצעות הנת"צ, גם לאזור התעסוקה.

הפרויקט של הקטר, בואו נחזור לשקפים שלו, למעשה התחיל ב-19.6, כשהתחלנו לשפץ את מגרש החניה של הרכבת. במגרש החניה חנו כ-480 מכוניות, וסגרנו אותו לחודשיים שיפוצים. ולכן, היה ברור שלפחות אותם מאוד נהגים שחונים ברכבת צריכים סיוע.

הקטר רץ, למעשה, בין שני חניונים גדולים בעיר, אחד של

אוניברסיטת רייכמן, השני של הספורטק, לתחנת הרכבת וחזרה.
מ-6:30 בבוקר, עד 22:30 בלילה. כמו שאמרתי, במסגרת פיילוט.

(צעקות מהקהל)

איל פביאן:

אל תפריע לי, אל תפריע לי באמצע. תן לי לסיים לדבר, תרשום
לך שאלות, אם תרצה אני אתן לך אחר כך תשובות.

דובר:

אל מי אתה מדבר, אליי?

אליך.

איל פביאן:

מי הפריע לך?

דובר:

לא יודע, חשבתי שאתה.

איל פביאן:

לא הפרעתי לך.

דובר:

אז אם זה לא אתה, זה מישהו אחר מאחוריך. ההתייחסות היא
למי שהפריע לי, לא חשוב איך קוראים לו.

איל פביאן:

אתה פשוט מנותק. אתה מדבר על הקטר, אתם מנהלים
ישיבות...

דובר:

טוב תשמע, תקשיב, אתה לא מכבד את המקום שאתה נמצא בו,
צא החוצה, צא החוצה, אתה לא מכבד את המקום שאתה נמצא
בו, צא החוצה. צא החוצה כבר, פרובוקאטור, צא מפה החוצה
כבר. צא החוצה, פרובוקאטור, צא החוצה כבר...

איל פביאן:

איל, איל,

יריב פישר:

אתה מי אתה שתגיד לי לצאת?

דובר:

אתה מפריע לי לדבר באמצע, צא החוצה.

איל פביאן:

בעלי העסקים סגרו את העסקים, עד שבע בערב, מדבר על קטר,
אידיוט.

דובר:

לא בשבע, בשש...

דוברת:

אידיוט, אתה כזה מנותק, אתה פשוט חי בענן. חיים בענן,
אנשים פה באים במצוקה שיתייחסו אליהם. איפה זכות
המחאה? למה....

דובר:

תעיפו אותו החוצה כבר. צא החוצה כבר, צא צא החוצה מפה.
צא החוצה כבר! תוציאו אותו מפה החוצה כבר.

איל פביאן:

אדון פביאן התסיס את האווירה.

רפי חיים:

(צעקות מהקהל)

יש פה אנשים שלא גרים בקומה שמונה, מרוויחים כסף כמוך, פשוט סגרת לנו את העסק, נעלת לנו, ואתה מדבר על קטר? איזה קטר עכשיו?

דובר:

תנו להם עשר דקות לדבר, תעצרו רגע, שידברו עכשיו. גם ככה, הרי, אתם תצביעו נגד ההצעה, אנחנו נצביע בעד. הסוף של ההצעה הזאת ידוע מראש. תנו להם לדבר עכשיו, חבל.

מאיה כץ:

אתה יש לך זמן, אדון פביאן.

רפי חיים:

באמת, בלי כל הדרמה, הגיעו אנשים, עצרו את החיים, מוצא חן בעיניכם, לא מוצא חן בעיניכם, תנו להם לדבר עשר דקות.

מאיה כץ:

אסף עמר יש לו עסק בסוקולוב?

איל פביאן:

זה לא קשור.

רפי חיים:

פשוט מיותר. התעקשות מיותרת.

מאיה כץ:

אדון פביאן, זה לא קשור. יש פה אנשים שפשוט לא סוגרים את היום. אתם אמורים להבין אותם. לא אמורים להילחם איתם. בבקשה להמשיך.

רפי חיים:

אי אפשר ככה לדבר, אי אפשר לדבר בצורה הזאת.

יריב פישר:

איל פביאן:

(צעקות מהקהל)

אני אתעלף, אמא שלי תתעלף, ההורים שלה... כולם יקרו בגלל הגאווה שלך. מה זה הגאווה הזאת? תראה איזה אנשים. מה הם עשו? על מי אתה מתגאה? הפעילים שלך מתקשרים אליי, אומרים לי – אני לא יודע מה הוא רוצה, מה קרה לו. חברים שלך, ואתה אומר להם – דיברתי עם חברים שלך, נכון, ולא מעט. הם אומרים לי – עמית, אנחנו לא יודעים מה הוא רוצה. יריב, אתה היית אצלי בעסק, מה אתה רוצה?

דובר:

עמית, שטח ציבורי הוא של הציבור, ולא שלך.

איל פביאן:

זה לא נכון, יריב, זה לא נכון. זה לא נכון. אתה נתלה על משהו שהוא לא נכון. זה לא שטח ציבורי, זה לא נכון.

רפי חיים:

- מאיה כץ:** תן להם לדבר עשר דקות, על מה אתם מתעקשים? עשר דקות, על מה אתם מתעקשים?
- דובר:** תכבד אותי, תן לי שתי דקות.
- (צעקות מהקהל)**
- דובר:** תכבד אותי, תן לי שתי דקות.
- יריב פישר:** אז תן לנו לנהל את הישיבה כמו שצריך, יש לכם, למה, אבל, אתה מתעקש? זה לא מוריד מהגאווה שלך. יריב, יש לך...
- רפי חיים:** יריב, אני רק יכול להגיד לך, שכדאי לך מאוד לחזור בדבר הזה, כי זה לא יעזור לך, האנשים, הפרנסה שלהם נהרסה.
- (צעקות מהקהל)**
- מאיה כץ:** מה אתה מתעקש על הסדר יום? יריב, באמת, תראה אותם, ברצינות, תוריד עשר דקות, מה קורה לכם?
- יריב פישר:** אתה רוצה לדבר? חכה בבקשה בסבלנות.
- מאיה כץ:** אתם לוקחים את זה למקום לא טוב וזה מיותר, אין שום סיבה. הם פה, הם לא ילכו. אתה הרי לא תפנה אותם. עשר דקות. איימת כבר מאה פעמים שתפנה אותם? אתה לא תפנה אותם, הם תושבי העיר, ... את העסקים, שיגיעו לפה לעשר דקות לדבר, ישמעו אותם כולם בקשב רב, יסתיים הדיון והם ילכו. למה סתם מתעקש?
- יריב פישר:** יש סדר יום לישיבה, ואני לא משנה אותו עכשיו. תודה רבה. מאיה, את מפריעה.
- מאיה כץ:** תקשיב, אני אומרת לך, אתה בחוסר רגישות, אתה לא רואה מה קורה פה?
- יריב פישר:** בסדר, את יודעת מה? חוסר רגישות.
- מאיה כץ:** אתה לא רואה מה קורה פה? התעקשות לשמור על סדר היום? זה פשוט מיותר, יריב. באמת.
- יריב פישר:** בסדר, הלאה.
- איל פביאן:** אוקיי. בקיצור, הקטר רץ בין שני החניונים לתחנת הרכבת

וחזרה, בואו תמשיכו את השקפים, תעברו לשקף הבא. אנחנו רואים בעשרה ימים הראשונים, בסך הכול, לפעילות שלו, עלייה משמעותית, מדורגת, בשימוש של הציבור בשירות הזה, שמאנשי מקצוע שדיברנו עליהם, היא עלייה חדה במיוחד ביחס לשירותים כאלה, שתמיד לוקח לציבור זמן להשתמש בהם. קרוב ל-1450 נוסעים עשו כבר שימוש בשירות הזה. הגענו לכמות של 170 נוסעים ביום, תוך מגמת עלייה עקבית. אוקיי? בסך הכול אנחנו רואים התפלגות של בערך 50/50 אחוז, הגענו לבערך חצי חצי בין הנסיעות מצד אחד לשני, בואו נמשיך במהירות. ואנחנו רואים בצורה די ברורה כבר כרגע, שהשימוש העיקרי לתחנת הרכבת הוא בשעות הבוקר באופן טבעי. קרוב ל-2/3 מהנסיעות, הן בשעות הבוקר לכיוון הרכבת, ולא בהמשך היום. מצד שני, מהרכבת לאוניברסיטת רייכמן, ההתפלגות היא פחות או יותר זהה לאורך היום, בערך שליש – שליש – שליש. סך הכול, עיקר השימוש המשוקלל, הוא בערך 50% נסיעות בוקר, ואחרי הצהריים יותר. צריך לקחת בחשבון שאנחנו בחופשת קיץ, גם של הסטודנטים ברייכמן, ורק התחלת שימוש בשירות ולכן סביר שיהיו עוד שינויים. בואו נמשיך. השירות השני – נעים בסופ"ש, שהתחלנו עם עיריית תל אביב יחד, בסך הכול שני סופי שבוע, האחרון וזה שלפניו. אנחנו נציג לכם עכשיו את הנתונים.

קווי אוטובוסים של חמישים מקומות ישיבה שרצים בין שוק הכרמל בתל אביב, להרצליה – וחזרה, שני קווים הרצליאניים, אנחנו מקבלים חיבור ללב המטרופולין, נסיעות בתחבורה ציבורית נוחות, בסוף שבוע, לערים נוספות. שירות שפועל גם בחגים וגם בסופי שבוע, למעשה, חוץ מיום כיפור כל ימות השנה. בואו נעבור לשקף הבא.

השקף הזה הוא מאוד מעניין. אתם יכולים לראות פה את השבועיים האחרונים של הנסיעות בקווי החוף שהפעילה עיריית

הרצליה, מול השבועיים הראשונים של נעים בסופ"ש. מספר הנוסעים הוא יותר מפי חמישה בשני סופי השבוע האחרונים, לעומת שני סופי השבוע האחרונים של קווי החוץ של עיריית הרצליה.

4324 נוסעים בשני סופי שבוע, לעומת 800 נוסעים בשני סופי שבוע, כאשר בכל קו נסעו 1000 איש ויותר בכל סוף שבוע, ואנחנו רק בשבועיים הראשונים.

הצ'ופר, זה שאם חשבנו שהשירות הזה יעלה לעיריית הרצליה 25% יותר, אז אחרי התמחרות של עיריית תל אביב עם ספקי ההיסעים שלה, בסוף המחיר הוא כמעט זהה למה שהרצליה שילמה קודם.

זאת אומרת, אנחנו מקבלים כמעט באותו מחיר של המיניבוסים, אוטובוסים של חמישים מקומות, ויותר מפי חמישה נוסעים. ואנחנו מתכוונים להמשיך לשווק את השירות הזה. גם עיריית הרצליה, וגם תל אביב, בעוצמה הולכת וגדלה. זה לגבי שני השירותים האלה.

אני אוסיף דבר אחד נוסף, ההיסעים של חיילי צה"ל מתחנת הרכבת, כמו שאתם יודעים, בכל יום ראשון יש בין עשרה לחמישה עשר אוטובוסים של צה"ל שיוצאים מתחנת הרכבת בן ציון מיכאלי. כולם מכירים שם את פקקי התנועה, אנחנו פנינו למי שאחראי על ההיסעים בצה"ל, והוא נענה לבקשתנו, והחל מיום ראשון הקרוב, כל ההיסעים של צה"ל, האוטובוסים, יצאו לא מבן ציון מיכאלי, אלא מחניון הספורטק. אנחנו כבר אישרנו תמרור מתאים, שכבר נמצאים בחניון, אתם יכולים לראות אותו.

יש מקומות שמורים בימי ראשון משבע עד עשר בבוקר, באזור של החניון רק לאוטובוסים של צה"ל. צה"ל מוציא לכל החיילים שמתמשים בהיסעים להרצליה השבוע הודעה, שלא להגיע לתחנת הרכבת, אלא לספורטק.

עיריית הרצליה, החל ממחר, תפרסם את זה גם כן. אנחנו מדברים על מאות הורים שמסיעים את החיילים להיסעים, ואנחנו קוראים להם להגיע לחניון הספורטק, ומזכירים שמי שרוצה יוכל להגיע לחניון רייכמן, להשתמש בקטר לספורטק ולעלות על ההיסעים, כך שבכל מקרה, לא כולם יצטרכו להידחק לתוך רחוב בן ציון מיכאלי. תודה רבה בינתיים.

יריב פישר:

איל, רק בנושא הזה, אנחנו עוד הפעם ועוד הפעם, לוקחים אחריות על דברים שמדינת ישראל צריכה לעשות, וממשלת ישראל, וזה מצליח. וזה מצליח נהדר, המדינה כן צריכה לעשות את זה, בסופו של דבר. המספרים מאוד מאוד טובים, צריך להמשיך אותם, להמשיך לפרסם אותם, שהבטחנו שנחזיר את הדו"ח להרצלייה, זה דו כיווני הסיפור הזה. זה לא שהם נוסעים רק לתל אביב, הם נוסעים לתל אביב ויבואו לפה, ויבלו בעיר ויוציאו כאן כסף בעיר, ואנחנו נמשיך, נציג את זה גם פה בהמשך. תודה רבה. עופר, בבקשה.

עופר לוי:

טוב, אז כפי שאתם רואים בתמונה, הקאונטרי הועבר לידיים של בני הרצליה ועיריית הרצליה מהחברה הכלכלית, אחרי שיפוף מאסיבי של החברה הכלכלית. עשינו ערב פתיחה ותודות, כמו שאתם רואים, ראש העיר, מר יריב פישר, כמו שאתם רואים את ראש העיר היוצא משה פדלון, שבעצם להגיד גם תודות, וגם לו מגיע את התודות.

יום הפוגה – התחלנו ביום הפוגה למילואימניקים ואנשי כוחות הביטחון, יום הרצה וקבענו גם מזוזה יחד עם יריב, זה חשוב מאוד.

לגמרי, לגמרי,

יריב פישר:

אז יחד עם המילואימניקים קבענו מזוזה, ויש לנו אפשרות להתחיל אחרי מזוזה. נכון, ועקנין? אז הקאנטרי נפתח עם חדר כושר, סאונה רטובה, סאונה יבשה, מלתחות, כל מיני מתקני נינג'יה, מגרש קט רגל, מדשאות.

עופר לוי:

אני יכול להגיד שהשלמנו והבאנו עוד הצטיידות, כיסאות שראינו שלא מספיק, ושולחנות, ובוא נגיד שהתושבים מצביעים ברגליים. נכון ל-14 ליוני,

אתם מתכוונים לאלה שיש להם ממון. העלו גם את המחירים.

אז המחירים שווים לכל כיס. רפי, אם היית בודק,

קיבלתי, בדקתי,

שהמחירים שווים,

1700 ₪ מנוי לשלושה חודשים זה לכל כיס? וואלה.

אדון עופר, לא כולם מרוויחים 30-40 אלף ₪ בחודש. בוא נתחיל בזה.

יש הנחות, רפי, יש הנחות, ואנשים מגיעים,

אז אין בעיה, תצהירו פה שאתם תעשו הנחות כאלה ואחרות,

יש כרטיסיות, עופר?

יש כרטיסיות.

אין ספק שהמקום יפה, ובאמת, על זה אין ספק.

הוא לא רק יפה, הוא גם מצליח.

הוא עולה יומי, אבל עולה לך 80 ₪ בשבת. זה מאוד יקר. זה מאוד יקר.

יש אפשרות לחד פעמי,

אתם חייבים להוריד את העלות של השבת לכניסה היומית. אתם חייבים להוריד את זה.

אני אסביר את זה רגע ללמעלה, אנחנו הרבה יותר זולים מעיריית תל אביב ומרמת השרון. ומאוד מאוד חשוב לנו, ואני אומר את זה כאן, ואמרתי את זה גם בפעם הקודמת, אנחנו לא נסבסד את הקאנטרי בשוטף, אנחנו לא. הכי קל זה לקבל החלטה שיהיה מנוי במאה ₪.

בסופו של דבר אנחנו לקחנו החלטה אמיצה, שהסתכלה על תוכנית עסקית אחרת לגמרי, בדקה גם את המתחרים, וכן, זה מנוי קאנטרי שהוא לא הכי זול, אבל הוא כן הכי זול באזור הזה.

רפי חיים:

עופר לוי:

רפי חיים:

עופר לוי:

דובר:

רפי חיים:

עופר לוי:

רפי חיים:

דובר:

עופר לוי:

רפי חיים:

יריב פישר:

מאיה כץ:

עופר לוי:

מאיה כץ:

יריב פישר:

- עופר לוי:**
הוא לא יקר. יש הרבה מה, בריכה עירונית לא צריכה לעלות 80 ₪, חברים, אני מצטערת. משפחה, שני הורים, שלושה ילדים, 80 ₪? מאוד חשוב לי לענות לך על זה, הקאנטרי, מאיה, אבל הקאנטרי, אם את עושה מנוי עם שלושה ילדים. אבל לא כל אחד עושה מנוי, עופר. ואני, יש לי כרטיסיה, לדוגמא, לבריכת גורדון, ותקשיב, זה 55 ₪ ביום שבת, וזה סבבה.
- מאיה כץ:**
מאיה, אבל הוא לא יסבסד את זה בשוטף. אני רוצה, מאיה, לנו החשיבה היא אחרת בעניין הזה. קאנטרי הוא קאנטרי. הוא קאנטרי שהוא מנוי, הוא לא ייתן פיתרון למי שרוצה בריכה חד פעמי. לא ייתן פתרון.
- מאיה כץ:**
אתה חייב רגע להבין, בסדר? אני נותנת לך אפילו דוגמא עליי. זה לא עניין של קשור, שנייה, הלכתי לגורדון כי לא הייתה אופציה אחרת, בסדר? אם יש אופציה אחרת, אני אלך לאופציה האחרת. אבל בסוף, כשאתה עם ילדים קטנים, אגב, בסדר? ואתה לא יכול לעשות מנוי, כי אתה לא תלך שלוש פעמים בשבוע לקאנטרי, אתה רוצה לעשות כניסה יומית. העלות, התכלול, של שניים פלוס שלושה, משפחה זה, כולל ארטיק זה וזה, אתה יוצא משם במחיר יקר. חייבים להוריד את המחיר של הכניסה היומית.
- עופר לוי:**
כניסה ביום חול 60 ₪ שזה מחיר, זה יקר, עופר.
- מאיה כץ:**
מאיה,
- עופר לוי:**
לא ננהל את הויכוח הזה פה. שנייה, עופר, קיבלתם החלטה? הכנסנו גם הנחה שאין את זה במקומות אחרים, לחד הוריות, להורים...
- מאיה כץ:**
עופר, זה בסדר. המשפחות הממוצעות, הממוצעות, לא רק אלה שיש להן הנחות, המחיר יקר. תעשו חושבים...

לא צריכים...	<u>שירלי גדנר:</u>
שירלי, הרצליה לא מורכבת רק מהעשירון העליון.	<u>מאיה כץ:</u>
רגע, תנו לעופר לסיים.	<u>יריב פישר:</u>
זה לא הדיון כרגע על הכסף.	<u>מאיה כץ:</u>
נכון להיום,	<u>עופר לוי:</u>
יריב, אפשר להגיב על דבריו בצורה מסודרת?	<u>רפי חיים:</u>
רפי, תן לי לסיים דקה, ותשאל.	<u>עופר לוי:</u>
אין בעיה.	<u>רפי חיים:</u>
נכון להיום זה גדל ל-2509 מנויים, שזה 863 בתי אב. מתחם הנינג'יה שלנו, שגם חוג נינג'יה נכנס, חדר הכושר, מגוון חוגים שפתחנו לילדים ולמבוגרים. כדורגל ילדים משחקים, שידרגנו בשולחן ובפינג פונג נשדרג ובעוד.	<u>עופר לוי:</u>
שבת ראשונה, אם אתה יכול ללחוץ על הכפתור להראות להם קצת את האווירה. אני יכול להגיד לכם רק שבשבת השנייה היה לא פחות מוצלח. ובשבת השלישית הקפדנו והודענו... שבת שנייה, לכניסות חד פעמיות קצת הגבלנו, יש כמויות מנויים. ועד כאן.	
יריב, אפשר להגיב?	<u>רפי חיים:</u>
כן.	<u>יריב פישר:</u>
בבקשה.	<u>רפי חיים:</u>
דבר ראשון, כשאתה בא ומשווה את עצמך לקאנטרי...?	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>
למה הוא שונה?	<u>יריב פישר:</u>
קאנטרי רעננה וכפר סבא, זה חברות פרטיות. קאנטרי רמת השרון, אני חושב...	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>
הוא עירוני.	<u>יריב פישר:</u>
המחיר שאתה לוקח בקאנטרי שלך, הוא בערך אותו מחיר שלוקחים ברעננה, כמו בכפר סבא, אממה, אתה קצת יותר יקר.	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>
לא, אנחנו יותר זולים.	<u>יריב פישר:</u>
בדקנו את זה.	<u>מאיה כץ:</u>

- יריב פישר:** בדקנו את זה.
- מאיה כץ:** טוב, כל אחד עשה בדיקות אחרות. המספרים הם אותם מספרים.
- עופר לוי:** מאיה, עשינו סיור ברמת השרון יחד עם ראש העיר, בדקנו מחירים.
- יונתן יעקובוביץ:** מה שאני מנסה לומר, אתה בנית קאנטרי לא עם הכסף הפרטי שלך, לא קנית את הקרקע מהכסף הפרטי שלך, בנית את הקאנטרי עם הכסף של התושבים. לכן אני חושב שראוי, אולי ללכת כלפי תושבי החוץ, להעלות את זה אפילו עוד קצת, כי זה באמת קאנטרי... ולתושבים של הרצליה, להוריד את המחיר.
- מאיה כץ:** לא לסבסד עכשיו...
יונתן יעקובוביץ: אבל עשינו את זה.
יריב פישר: אבל זה מה שעשינו.
עופר לוי: אבל תוריד להם את זה יותר משמעותית, אתה בנית את זה בכסף שלהם.
- יריב פישר:** עשרים אחוז. למה אתה עושה פרצוף? 20% הנחה לתושבי הרצליה.
- יונתן יעקובוביץ:** אם אנחנו עכשיו היינו יושבים ומדברים על החוגים של בני הרצליה לפני שנה וחצי, אתה היית גם אומר לי עשרים אחוז. אבל עשינו עשרים אחוז.
- יריב פישר:** ובסוף מעמד הביניים, כשמתייחסים לזוג פלוס שלושה, המחיר היומי יקר. עובדה, הוא יקר, ולא כולם יכולים להרשות לעצמם לעשות מנויים.
- יריב פישר:** לך הוא יקר.
מאיה כץ: או רוצים גם.
- יונתן יעקובוביץ:** לא יכול להיות שכן אדם תושב הרצליה, מגיע עם שלושה ילדים שלו למקום ביום שבת ואומרים לו – אתה לא יכול להיכנס, המקום מלא, יש מנויים. קרה פעם אחת.

עכשיו מההערה שלך, שאלתי אותך – יש מצב שזה קורה? אמרתי לך, לא, יש כניסות... עכשיו אמרת שלפעמים המקום מלא. המקום עוד לא היה מלא ב-7400 איש, כמו שיש לך... במקסימום 2000/3000, אז בבקשה, תדאגו שכל תושב הרצליה שמגיע לשם עם הילדים שלו ביום שישי – שבת יוכל להיכנס.

אז בוא אני אתקן אותך רגע, שנייה, 7000, אני אשמח לטעות.

עופר לוי:

יונתן יעקובוביץ:

7000 איש זה יקרה, כשהשלב השני יסתיים. כיום אתה לא יכול להכניס 7000 איש, גם לא 6000 וגם לא 5000. כשתהיה לנו את הבריכה השנייה, האולימפית, המקורה בשלב ב', אז נוכל להכניס את הכמויות האלה.

עופר לוי:

תושב הרצליה מגיע ביום שבת למקום, ולא יכול להיכנס, אבל צריך לשמור על הבטיחות של האנשים,

יונתן יעקובוביץ:

דניאל צרטוק:

צריך להמשיך... כי הכניסה, תואם ליומיות, זה הכול.

מאיה כץ:

הודענו שלפי שעות, מי שיגיע, יכנס. ברגע שזה יתמלא במנויים, את צריכה לתת שירות גם למנויים.

עופר לוי:

אתה צריך לתת שירות לכולם, זה ברור, אבל צריך לאזן את זה. ובמיוחד לפשוטי העם, זאת אומרת, עופר, מה שאתה אומר, עכשיו בשלב א' רק העשירים יוכלו להיכנס, שלב ב' הפשוטים? בכוונה אני מדגיש, אני רוצה להבין.

מאיה כץ:

רפי חיים:

תראה את מגוון האנשים שעשו מנויים.

עופר לוי:

אני שואל שאלה. בתחילה מה שאמרתי, שקודם כל זה יקר, ויש אנשים שאין להם יכולת. ואתה, יריב, בתור ראש עיר, איך אתה דואג לאלה משכונת נווה ישראל, שביב, נווה עמל, הפשוטים, שאין ידם משגת? איזו הנחה אתה עושה להם? הם גם רוצים להשתתף.

עופר לוי:

רפי חיים:

קודם כל, כולם נמצאים שם בקאנטרי,

יריב פישר:

לא, אני מדבר איתך שתושבים פונים אליי, שאין להם את היכולת לסכום הזה. איך, נניח אותם אנשים שברווחה מוכרים,

רפי חיים:

איזה מחיר אנחנו, כעירייה, עושים להם? אדוני ראש העיר, לזה אני רוצה שתתייחס. המקום יפה, דרך אגב, המקום מהמם.

רפי, יש הנחות.

לא לא, זה לא הנחות שמספיקות.

אני מבקש רגע, בגלל שהסוגיה של המחיר, אני מבין שהיא נקודה שאתם שואלים עליה, ויונתן זה חשוב לו, אני כן רוצה שמעין תדבר רגע על המחיר, ועל באמת איך בנינו את המחיר, זה היה מאוד חשוב.

ואני רק חוזר עוד הפעם על התוכנית העסקית הקודמת, שהיא הייתה, מבחינתי, לא מקובלת. אני אומר את זה חד וחלק. אנחנו לא יכולים לסבסד בשוטף קאנטרי, לא יכול להיות.

הבנתי. זאת אומרת, אתה אומר – סליחה, לא להתערב, שנייה אחת, תנו לי... זאת אומרת, מה שאתה אומר, חבר'ה, שנייה.

כל דבר...

למשפחה, אין בעיה, בהרצלייה של 2024, משפחה מרובת ילדים, שש נפשות, שאבא מרוויח 4000/5000 והאימא מרוויחה עוד 4000, הוא לא יוכל להשתתף בקאנטרי, זה מה שאתה אומר, אדוני ראש העיר?

יש ועדת הנחות,

תגיד את זה ברור.

זה בדיוק מה שהוא אומר.

אני רוצה לשמוע את זה ברור.

יש ועדות הנחות, ואנחנו כן מתחשבים בכל דבר. אבל אני עדיין אומר לך, שהקאנטרי הזה, הוא חייב להיות קאנטרי...

רפי, הבעיה פה יותר גדולה, לתפיסתם המחירים הם בסדר. הרי זה מתחיל מפה, זה הכול.

ברור, אני מבין את זה.

פשוט זה מתחיל מפה, אז הבעיה היא...

אחרי מאה ימי חסד הגעתם למציאות.

דובר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

מאיה כץ:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

מאיה כץ:

רפי חיים:

יריב פישר:

מאיה כץ:

רפי חיים:

מאיה כץ:

רפי חיים:

יריב פישר:

אני אתן לך דוגמא, באמת, שהיא נורא חשובה מבחינתי, איך הייתה התייחסות פעם לקאנטרי ואיך היא היום, ואחר כך מעין תמשיך אותי. וזה חשוב שתבין את זה.

התפיסה הקודמת הייתה, באמת, כשאתה פותח את התוכניות העסקיות שדיברו על 1000 מנויים, זה שמי שיתחזק את הקאנטרי, ויעשה לו אפילו את הגינון, זה עובדי עירייה. זה לא יכול לעבוד ככה, בשביל לחסוך כסף.

כשאתה רוצה שהקאנטרי הזה, וכולנו רוצים שהקאנטרי הזה יראה כמו שבנו אותו ההנהלה הקודמת, ובנו אותו מדהים. לדעתי הוא הכי יפה בארץ. כשאתה רוצה לתחזק אותו כמו שצריך, הוא לא יכול להיות...

רפי חיים:

האדם הפשוט, היה מעדיף את הקאנטרי הראשון, שהוא יוכל להיכנס, מאשר מה שכבודו עשה עכשיו.

יכול להיות, אבל אנחנו קיבלנו קאנטרי. מעין...

יריב פישר:

יונתן יעקובוביץ:

אני בטוח שגם התוכנית העסקית הזאת, אפשר לעשות לה איזושהי ריוויזיה, שתבואו יותר לקראת תושבי הרצליה.

אם הקאנטרי יהיה הפסדי, בסופו של דבר זה על חשבון התושבים.

שירלי גדנר:

חלק מלתת שירות לתושב, זה לקבל החלטות,

זה עניין של סדרי עדיפויות,

מאיה כץ:

שירלי גדנר:

שאם יש מעטפת, את יודעת מה גירעוני? את יודעת שתרבות זה

דבר גירעוני? את יודעת שכל שנה את מסבסדת במיליון ושש

מאות ש"ח את הסינמטק?

מאיה כץ:

יש דברים יותר חשובים...

שירלי גדנר:

תכירי את הדברים לפני שאת מדברת, שירלי.

מאיה כץ:

שירלי גדנר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

מעין ספיבק:

זה עניין של סדרי עדיפויות,

יריב, מה שאני מציע, תן לי רק לסכם בקצרה.

תן רגע למעין לענות.

בבקשה.

כן, מעין, בבקשה.

אני אגיד שכשבנינו את המחירון עבור הקאונטרי קלאב, הלכנו והסתכלנו, וגם הלכנו לעשות סיורים בכל אחת מהבריות ברמת השרון, בכפר סבא, ברעננה בהוד השרון. אבל על מנת לראות איפה אנחנו עומדים במחירים ואיך השירותים נראים. ובסוף, המחיר שאנחנו קבענו, הוא נמוך משמעותית מכל הקאונטרי קלאבים האחרים לרבות אלה שהם קאונטרי קלאבים שהם ממומנים ומופעלים על ידי העיריות.

אז א' – ביחס לעיריות הקרובות, אין שום בעיה להראות לכם את זה, זה אכן נכון אגב, מהבחינה הזאת, עיריית הרצליה בחרה לעבוד בשקיפות ולפרסם את המחירון המלא, על מנת לקבל את המחירים האלה מהבריות האחרות, היינו צריכים ללכת באופן פרטני, כי אין את המחירים האלה באתרים, וזו באמת הייתה עבודה קשה. זה דבר אחד, רגע... תוכל? תודה.

זה דבר אחד, עוד אני אגיד שהתוכנית העסקית, כשאני נכנסתי והסתכלתי עליה, ראיתי שהיא לא לוקחת בחשבון פחת. המשמעות היא, שעוד עשור, עוד עשרים שנה, הברכה הזאת תראה לא טוב, ותידרש עוד פעם השקעה משמעותית של התושבים, של ההכנסות האלה בקאונטרי קלאב, וזה מודל שלא נכון להפעיל אותו.

אני אגיד שגם לעיריית הרצליה יש כמה בריכות. המשמעות היא, שהיא יכולה לתת כמה סוגים של מוצרים, בריכת נורדאו היא משמעותית יותר זולה, והיא פתוחה בשבת, והיא הייתה פתוחה בשבת, ומי שלא היה יכול להיכנס לקאונטרי קלאב, כי אין לנו

ברירה, ואנחנו חייבים לשמור על התקנות, ואם יש מטר רבוע שלפיו אנחנו יכולים להכניס אנשים, אז אנחנו גם נשמור על האנשים ברמה של החיים שלהם, שהמציל חייב להיות מסוגל לראות אותם בעיניים, כדי לראות שאף אחד לא טובע לו מתחת ל...

בגלל זה אתם מחלקים בין העשירים לעניים, אז העשירים יבואו לפה והעניים שם?

רפי חיים:

רפי, בסדר.

דובר:

רפי ברשותך, אני באמצע.

מעין ספיבק:

בבקשה, אין בעיה, אני מנסה לרדת לסוף דעתך, זה מה שאני מנסה להבין.

רפי חיים:

אני אומרת – במובן הזה יש פה, עיריית הרצליה צריכה לדעת גם להסתכל עשר שנים קדימה, ולראות שהמוצר הזה לא הופך להיות, המקום הזה לא הפך להיות מקום, ששוב דורש החלטות אקטיביות כדי לשפץ אותו, אלא הוא מנוהל באחריות מהיום הראשון.

מעין ספיבק:

ואני אגיד שזאת החלטה מאוד לא פופוליסטית, כי המשמעות שלה היא, שעוד עשר שנים – יגידו לנו תודה, ויכולנו בחמש שנים לצאת גדולים, ולא לשים שם את האחריות הזאת, וזה כן נדרש.

ברגע שאת באה ומפרסמת את ה...

יונתן יעקובוביץ:

(מדברים ביחד)

חבר'ה, תנו לנו רק לענות להם, תנו לנו לענות להם.

רפי חיים:

זה שאת אומרת שבאת ועשית את כל ההשוואות האלה, אני הלכתי לאתרים, אני אפילו לא זוכר באיזה אתר, ומהר מאוד הוצאתי את המחירים של כל הקאונטרים הפרטיים, של העירוניים, היה קצת יותר קשה להוציא. דווקא זה מוזר. המחירים שלנו, הם לא שונים משמעותית, בכל מה שנקרא... כשאת מרשה את עצמך לקאונטרי כפר סבא,

יונתן יעקובוביץ:

- גונן לצטר:** יונתן, תציג את המחירים, במקום לצעוק פה סיסמאות, תציג את המחירים.
- רפי חיים:** לא זורקים סיסמאות, יש עובדות.
- גונן לצטר:** תציג את המחירים.
- רפי חיים:** ידידי, אנחנו מקבלים לטלפונים שלנו, אנשים שלא יכולים להיכנס. אם אתה כבר מדבר על מחירים, מה קורה כש...
יונתן יעקובוביץ: אני מדבר על מחירים, העניין זה לא אם אתה עכשיו... העניין זה לא יותר או פחות עשרה אחוזים.
- רפי חיים:** לא לא, לא זורקים אמירות.
- יונתן יעקובוביץ:** אז עכשיו בוא תסביר לי, אז בוא תסביר לי, גם אם אתה נמוך בעשרים אחוז, אז תהיה בשקט, מה אתה צועק? את צריכים לבחון את העניין, משווים את עצמכם לכפר סבא ולרעננה למקומות פרטיים, פה זה מקום...
(מדברים ביחד)
- מעין ספיבק:** הוא אומר לך – יש לך בריכה לעניים ובריכה לעשירים.
יונתן יעקובוביץ: בן אדם בא, קנה את הקאונטרי בכסף, ומפעיל אותו כדי להחזיר את הכסף שהוא קנה אותו. אתה לא קנית אותו, וגם לא שילמת על הבנייה שלו.
- גלילה יבין:** טוב, ערב טוב לכולם, אני רוצה...
יריב פישר: רגע, גלילה. כן, רפי?
- רפי חיים:** מעין, כן, אני שואל שאלה פשוטה גם כן, לסכם.
יריב פישר: כן כן, לסכם. מי שאין לו אשראי, יכול לשלם במזומן.
- רפי חיים:** הוא לא יכול לשלם במזומן. נכון להיום הוא לא יכול לשלם במזומן.
- דוברת:** אני חיפשתי להראות מחירון, אבל הם לא רוצים להמשיך את הדיון.
- רפי חיים:** ועוד דבר קטן, אני מבין שבאת מעולם העסקים, אבל פה, לנהל

את העירייה, שנייה. לנהל את העירייה, יש אנשים שאין להם את היכולת, ואני מבין שלעסק זה מפריע, כי בעסקים צריך את הכי טובים. אבל לנהל את העיר, יש אנשים שאין להם את היכולות האלה, ובגלל זה אדוני ראש העיר צריך לקחת את זה בחשבון. אני לא אומר עכשיו, קח את זה בחשבון, עם אנשי המקצוע, איך אתם פותרים לאנשים הפשוטים, שאין להם את היכולות? איך אתם משלבים אותם גם בבריכה הזאת שגם הם ייהנו מהבריכה הזאת?

אנחנו לא מעניינים אותם...

דוברת:
(מחיאות כפיים)

טוב, אנחנו עוברים לסקירה של היערכות מינהל החינוך והערכים לקראת שנת הלימודים הקרובה, אני אשמח אם תעבירו... אנחנו לא דוחים שום דבר, יש סדר יום, והנושא יגיע לפי סדר היום. לא דחינו שום דבר, אני מבקשת לעבור לשקופית הבאה.

גלילה יבין:

אנחנו שמנו לעצמנו את הערך של שלומות, שזה באנגלית, מי שמכיר את המילה Well being, כיעד ערכי של מערכת החינוך בעיר. אנחנו עברנו שנה, ושנים לא פשוטות בשנים האחרונות, ואנחנו רוצים שהערך הזה יגע בכל השותפים במערכת החינוך. אם זה התלמידים והתלמידות, אנחנו מדברים על אקלים חברתי מיטבי, בתי הספר וגני הילדים. מיומנויות וכישורי חיים, ניקיון ואיכות הסביבה, שזה נושא שאנחנו רוצים לתת עליו דגש מאוד מאוד גדול, נושא הניקיון בבתי הספר, חינוך אישי ומצוינות. כשאני מדברת מצוינות, בניגוד להצטיינות, זה מצוינות, כל אחד כלפי עצמו, ביחס לעצמו, ולא דווקא ביחס לחבריו.

באמת שכל ילד וילדה ירגישו הגשמה אישית ומיצוי של הפוטנציאל שלהם. כשאנחנו מדברים על שלומות בקרב צוותי חינוך, אנחנו מדברים על הנהלה, מורים, גננים וגננות, תומכי

הוראה וגם עובדי המינהלה. אנחנו מדברים על סביבת העבודה הפיסית שלהם, שאנחנו נשפר אותה במהלך השנים, נדאג לתקנים, להתאמת התקנים לחדרי שירותי, לחדרי מורים ראויים, מדברים קטנים כמו מכונות קפה, ועד דברים יותר גדולים, כמו מרחבי עבודה וחללים שהם יכולים לשבת באופן פרטני עם תלמידים, ככל שיתאפשר לנו במוסדות השונים.

אנחנו מדברים על האקלים בחדר המורים, ועל היחסים עם הקהילה וההורים. וכשאנחנו מדברים על שלומות של ההורים, אנחנו מדברים על חיזוק יחסי האמון ושיתוף הפעולה עם מערכת החינוך. יש שיתוף פעולה טוב מאוד עם נציגי הנהגת ההורים, ועם ההורים בכלל ואנחנו רוצים לחזק את זה.

ומבחינתנו, כעירייה, שירות מיטבי לתושבים ולתושבות במינהל החינוך. הלאה, בבקשה.

לקראת השנה הקרובה, אני סוקרת פה עכשיו רק את השינויים, כמובן שאנחנו ממשיכים ללמד מתמטיקה ואנגלית, ואני לא אסקור עכשיו את כל הפעילות במערכת החינוך, אני אתייחס לשינויים שאנחנו עובדים עליהם בימים אלה.

אז באגף החינוך העל יסודי, יש לנו מנהלת חדשה, אריאלה בן ארי, נקלטה בצורה מצוינת בצוות.

אנחנו עוברים בחטיבות הביניים לחמישה ימי לימוד, למעט חטיבת הביניים בן גוריון, כל החטיבות עוברות לחמישה ימי לימוד בשנת הלימודים הקרובה.

למה הם לא עוברים, הם לא רוצים?

יש שם מספר סיבות שלהם, וכנראה, זה יבחן שוב לקראת... קודם כל, האופציה ניתנה למנהלים,

כן, כן, הבנתי.

כן, זו החלטה שלהם, ולקראת השנה הבאה זה יבחן שוב. הנושא הזה יאפשר לנו לשלב תוכניות תגבור והעשרה של מרכזי שביט, של הספורט, של תרבות, של אמנות, של מוסיקה וכו', וגם

מאיה כץ:

גלילה יבין:

מאיה כץ:

גלילה יבין:

תגבור אישי, שירותים פרטיים של מרכזי שביט, כמו שאמרת
בהתחלה, בימי שישי.

שילוב, זה מבחינתנו... המילה פיילוט היא קצת קטנה מדי, אבל
זו מבחינתנו התחלה של שילוב הרבה יותר משמעותי בין החינוך
הפורמאלי והבלתי פורמאלי.

בימי שישי היא תהיה... בתוספת תשלום?
ימי שישי,

בדיוק מה שבאתי לשאול.

לא, זה לא יהיה בתוספת תשלום. אנחנו עובדים על כל הגופים,
לראות מה... יכול להיות שיהיו גם פעילויות בתשלום, חוגים,
אבל אנחנו עוד לא גיבשנו את המבנה עצמו, אנחנו עובדים מול
כל הגופים כדי לגבש תוכן לימי שישי, בסדר?

פיתוח מיומנויות רגשיות וחברתיות בתוך תחומי הדעת. אני
מדברת פה על האתגרים הספציפיים של התקופה – קורונה,
מלחמה, וגם אתגרים של הגיל, כל הנושאים של חרמות, וכל
התופעות שאנחנו רואים עכשיו, שקשורות בכלל לטכנולוגיה, וכל
ההתנהלות של בני הנוער. אנחנו הולכים לשים על זה דגש מאוד
חזק.

גידול במספר תלמידי התיכון בתיכונים בעיר, יש גידול מאוד
משמעותי, אנחנו נשים דגש בטיפול בבינוי, במשאבים, בכוח
האדם. מבחינת צוותי הניהול, אז נקלטה מנהלת חדשה לבית
ספר הנגיד, המנהלת הנוכחית עוזבת לשליחות, ונקלטה מנהלת
בשם גבי מירב עקיבא, שכבר הייתה במערכת החינוך בהרצלייה,
בתפקיד אחר. בתפקיד סגנית, אני חושבת, בחטיבת זאב.
כמו כן, יצא מכרז למנהל או מנהלת חדשים לתיכון דור בימים
הקרובים.

באגף החינוך היסודי, בניהולה של יעל חקון, אנחנו פותחים בית
ספר חדש, בית ספר מונטיסורי על יסודי ייחודי, וגם בית ספר
לשפות ותרבויות, הידוע בשמו 304 בשכונת גליל ים, זה היה בית

פזית בכר:

גלילה יבין:

מאיה כץ:

גלילה יבין:

הספר של הנחל, הידוע. אנחנו בעצם הופכים את הסיפור, בעצם אנחנו בוחנים מחדש את התוכנית של בית הספר והממשק שלה עם הנחל, כדי בעצם להפוך את כל נושא שיקום הנחל, או הבינוי מחדש, בעצם, של הנחל הזה, לפרויקט ערכי, קהילתי, חינוכי. ולהפוך את בית הספר הזה לבית ספר מאוד מיוחד.

נקלטו שלושה מנהלים חדשים, גב' אפרת דניאל בנעמי שמר, מר יוני מוס בבית הספר החדש בגליל ים, וגב' ליאורה כרמלי במונטיסורי.

כמו כן, האגף יתמקד בפיתוח מקצועי שיעשה בהמשך הטמעת המודל הפדגוגי איץ', בדגש על מיומנויות צל, ושלומות של ילדים ומבוגרים במערכת החינוך.

בתי הספר יעשירו את ארגז הכלים בסביבת עבודה AI, ושימוש מושכל זה חלק בלתי נפרד מתהליכי הלמידה. זה כולל גם AI שיוטמע בעבודת הצוותים וגם התלמידים בצורה מאוד זהירה ומושכלת, זה אתגר מאוד משמעותי למערכת החינוך.

ויינתן דגש מיוחד על חיזוק מיומנויות השפה העברית. בבקשה, לשקף הבא.

באגף הגיל הרך אנחנו עושים שינוי מבני משמעותי, כדי למעשה לתת מענה משופר לחינוך המיוחד בגיל הרך. אנחנו בעצם מכירים באגף לגיל הרך מחלקה לחינוך מיוחד. האגף מנוהל על ידי הגברת הילה מויאל, המחלקה לחינוך מיוחד, תחתיה, תנוהל על ידי הגברת רונית זפרני, ובעצם יהיה בית אחד לכל ילדי וילדות העיר בגיל הרך.

גלילה, סליחה, מה קרה למזגן? חברים, חם פה.

אני ממשיכה, ברשותכם, נבדוק מה קורה עם המזגן. המהלך הזה יאפשר, כמו שאתם יודעים מערכת החינוך גם לגיל הרך, מתמודדת עם אתגר משמעותי מבחינת כוח אדם. האיחוד של החינוך המיוחד מתחת לאגף הגיל הרך, יאפשר גמישות ניהולית, איגום משאבים של גננות ותומכי ותומכות הוראה, גמישות

מאיה כץ:

גלילה יבין:

פדגוגית בבחינת תוכניות ההעשרה והכשרת הצוותים,

לא הבנתי, גלילה, כל החינוך המיוחד הולך...

לא כל החינוך המיוחד, רק גני הילדים לחינוך המיוחד, יעברו תחת ניהולה של הילה.

אבל אם מותר לי רגע, אני חושב, המהלך הזה הוא מהלך דרמטי, אנחנו כולנו מכירים, גם מאיה מכירה את הבעיות שיש כל הזמן, וזה מהלך שהוא סופר קריטי, לאוכלוסיה שמגיע לה הכי הרבה שרק אפשר. ואנחנו כולם כאן, אופוזיציה – קואליציה, ניתן גיבוי מלא לכל בעיה שצריך, כל תקן שצריך להוסיף אנחנו כאן בשבילכם. זה גיים ציינג'ר לגמרי.

נכון.

אני רוצה גם להגיד שבאמת בגיל הרך יש צורך יותר גדול של ההורים בליווי, טיפול ותשומת לב אישית לכל ילד וילדה. וגם, הדינאמיקה של תהליכי האבחון היא קריטית בגילים האלה. זאת אומרת, אנחנו יכולים להתחיל מאבחון מסוים, ואז מגלים שלא בדיוק דייקנו ויש איזה שינוי, וכל איגום המשאבים הזה, מאפשר לנו לתת מענה, אני מקווה, גמיש יותר, ממוקד יותר ומדויק יותר לצרכים.

אני עוברת לנקודה הבאה – אגף חינוך מיוחד ופרט, ניהול גרטי שווייצר, מרגע שגני החינוך המיוחד עוברים לאגף לגיל הרך, בעצם מתפנה, זה נותן אוויר למחלקת חינוך מיוחד להתמקד בטיפול בבתי הספר הכוללניים, ובכיתות החינוך המיוחד שמשולבות במוסדות השונים בעיר.

זאת אומרת, כמו שאמרת, גם בגלל הגיל של הילדים בגני הילדים, וגם בגלל האבחון שהוא עדיין דינמאי, זה דורש הרבה מאוד משאבים. ברגע שאנחנו מוציאים את המחלקה הזאת ממחלקת החינוך המיוחד, אנחנו מאפשרים לאגף החינוך המיוחד להתמקד באתגרים המאוד משמעותיים שהוא צריך להתמודד איתם.

מאיה כץ:

גלילה יבין:

יריב פישר:

מאיה כץ:

גלילה יבין:

גרטי תתמקד בגיוס, שימור והכשרת צוותי חינוך וצוותים תומכי הוראה, בחיזוק התיאום ושיתוף הפעולה עם מערך הטיפולים המשלימים והפונקציות התמוכות, שזה המתי"א, רווחה, השפ"ח, פסגה שמכשירה את הצוותים וכיוצא בזה.

נושא של הכשרות ופיתוח מקצועי לתומכי ותומכות הוראה, זה נושא שנכנס עכשיו, זה נושא חדש. זה חשוב לנו גם מבחינת הכלים והכישורים, וגם מבחינת בניית הפרופסיה, ומה שנקרא גאוות יחידה של תומכי הוראה, וכרגע, כמו שאמרתי, האגף יוכל להתמקד בתוכניות פדגוגיות, ובהגשמת יעד עירוני שהוא מצוינות לכל. שוב, מצוינות, כל ילד עם הפוטנציאל שלו ושלה.

לסיום, מרכז פסגה, המרכז להכשרת צוותי החינוך, בניהולה של רווית לוי שגם היא מנהלת חדשה בעיר –

מרכז פסגה עובר לחלל חדשני ומעוצב באזור התעשייה בהרצלייה פיתוח, זה הופך להיות ממש לאונג', בית למורים ברמה אחרת ממה שהם הכירו במרכז פסגה הישן. כל הנושא של תנאי העבודה של המורים, נמצא בראש צוות העדיפויות שלנו, ואנחנו הולכים לתת להם שם בית ברמה אחרת.

תוכניות ההכשרה מגוונות, והן בהתאמה לצרכי המערכת, אני לא אכנס לזה, אבל יש לנו גם כישורי שפה, מיומנות להוראת מתמטיקה, נושא החינוך המכיל והשילוב, ועוד הרבה נושאים. דגש על הכשרות לאנשי ונשות צוות בראשית דרכם, שהם גם מהסבה מקצועית, גם פרחי הוראה שסיימו ללמד ומשתלבים במערכת.

מבחינת היעדים שלנו, כולנו מכירים את האתגרים של גיוס צוותי חינוך והוראה, אז אנחנו, האגף פה, המינהל עושה עבודה יוצאת מן הכלל, בראשות ד"ר יעקב נחום, יעל חקון, אריאלה, כולם עושים מאמץ יוצא מן הכלל בצמצום הפערים.

אתם יכולים לראות שבחינוך היסודי בתחילת יולי, סליחה, הגרפיקה לא בדיוק השוואתית, אבל בתחילת יולי, קצת כמו

ערוץ 14.

בתחילת יולי, 1.7 היינו על חוסר של 66 מורים בבתי הספר היסודיים, עכשיו אנחנו עומדים על 18? אני חושבת שזה התעדכן כבר ל-12.

לא, זה 12, כי זה סך הכול.

זה סך הכול, גם מחנכים. נכון, יש לנו כחוסר של 12 או 13 מחנכים, 18 מורים סך הכול.

בחטיבות אנחנו ירדנו מ-37 ל-18.5, זה לא חצי מורה, זה כנראה חצי תקן, חצי משרה.

חוסרים בתיכונים – אנחנו ירדנו מ-17 ל-6, זו בדיקת ראייה הדבר הזה. אבל בקיצור, אנחנו באמת משתדלים ומצליחים, לא אנחנו, בעיקר אנשי המינהל, יחד עם משרד החינוך, באמת עושים מאמץ יוצא מן הכלל לסגירת הפערים.

בנושא בינוי ושיפוצי הקיץ, יש לנו מרוץ מרתוני, אבי עוד פה? הוא הלך לעבוד, נראה לי, באחד האתרים. אבי נעים פה? לא. רוני גאון פה? כן. אז יש פה צוות שעושה עבודה מרתונית להשלמת עבודת הבנייה בתיכון חדש, בחטיבת הביניים בן גוריון. סליחה, בחטיבת הביניים בן גוריון, בבית הספר הירוק, שאנחנו גם מבצעים בו התאמות לבית ספר קרן אור, בית ספר כוללני לצרכים מיוחדים. היינו צריכים לבצע התאמות בתוכנית, כדי לאפשר שילוב של כיתות מיוחדות.

גני תמר ותאנה, והתאמת גן אלומות לפדגוגיה מונטסורית. יש לנו את פתיחת בית הספר המונטסורי החדש, איפה שהיה מרכז פסגה, בעצם המבנה עובר שיפוץ פנימי לפרוגרמה מותאמת לחינוך מונטסורי.

שיפוצי קיץ נרחבים במוסדות בכל רחבי העיר, כוללים הרבה מאוד עבודות איטום וטיפול בתשתיות יסוד, ברמה של המוסדות הוותיקים ברמת הזנחה שבאמת דורשת גם תקציבים מאוד גדולים, וגם הרבה עבודה.

יריב פישר:

גלילה יבין:

אנחנו שמנו לנו כיעד, להגיע לכמה שיותר שיפוץ חדרי שירותים, חלק מהם זה פשוט נראה כמו תחנת דלק, חייבים לטפל בנושא הזה. כיתות ביובל, הצללה ועבודות גינון ופיתוח. חוץ מזה, יש לנו הנעת פרויקטים ממימון תקציבי של תוכנית 21M של משרד החינוך, זה תקציבים שאושרו ב-2019 ועד היום, משום מה, לא נוצלו. הפרויקט הראשון שיצא לדרך, זה חדר מורים בהנדסאים, ויש עוד לא מעט פרויקטים של מרחבי למידה בבתי ספר שונים בעיר, שיקודמו בקרוב.

בקנקן, בשיפוצי קיץ, אנחנו התחלנו בתקציב של עשרה מיליון בערך, ואנחנו מאוד חשוב לנו שזה יהיה כמו שצריך, עד הסוף. אנחנו כל הזמן מוסיפים ומוסיפים, אנחנו ממש לא עוצרים, אנחנו נעבור את ה-30 מיליון ש, אבל חשוב לנו שהשנה תיפתח גם בזמן וגם כמו שצריך, וגם עם אווירה אחרת לגמרי. וזה רק הדברים החשובים שחייבים לעשות. דגש מאוד על בתי הספר בשכונות הוותיקות. כמו שאתם יודעים, העירייה נתנה דגש על החדשות, הוותיקות פחות, וכאן צריך לעשות את השיפט הגדול הזה שאנחנו עושים כרגע.

כן, ויש פה באמת, כשמדברים על מרוץ נגד הזמן, אנחנו זוכרים שאנחנו בשנה שלא היו פועלים במשך חודשים מסוימים, נגרמו עיכובים גם עכשיו. אנחנו באמת, יש פה אנשים שעובדים 24/7.

רוני, אמרנו לא אומרים תודה, אז לא... אומרים תודה בסוף, אבל היא תאמר. מיגון ומקלוט – בבית ספר אלון, אופק זאב ויוחנני, והפעימה הראשונה בפרויקט שאלכס הזכיר בפתח הישיבה. אנחנו הקצינו תקציב של מאה אלף ש, בפעימה הראשונה לכל בית ספר יסודי בעיר, לפרויקט שבעצם היה לבחירת מנהלי ומנהלות בתי הספר, כשהדרישה שהצבנו, שגם תהיה התאמה לפדגוגיה או ליעדים של בתי הספר. אנחנו קיבלנו הצעות מאוד מאוד יפות, כולן בפיקוחה ובניהולה של מנהלת האגף יעל חקון. הצעות של גם שיפוץ חדרי מורים, גם

יריב פישר:

גלילה יבין:

יריב פישר:

גלילה יבין:

בית ספר הנדיב, למשל, שהוא מתארח בגליל ים, הלך על פרויקט יותר טכנולוגי, פרויקטים של מרחבי למידה, פרויקטים מאוד מאוד יפים, ואנחנו באמת מקווים שהביטוי האישי של כל מוסד ומוסד לפי הצרכים שלו, יהיה מוצלח.

בהמשך אנחנו מקווים לעשות בפעילות הבאות את אותו מהלך גם עם בתי הספר העל יסודיים, ולאט לאט להביא לשיפור בכל המוסדות הוותיקים, תודה רבה.

אפשר שאלה?

אתי נחום:

כן.

גלילה יבין:

מה אתם עושים עכשיו, אם בגלל העיצומים של ארגון המורים, כל התלמידים לא מקבלים ציוני בגרות, מבחנים. הבנתי שיו"ר השלטון המקומי ביבס, כן עושה כמה צעדים.

אתי נחום:

נכון. אנחנו יחד... יריב, אתה רוצה שאני אעדכן, או שאתה? על השאלה לגבי...

גלילה יבין:

לא שמעתי.

יריב פישר:

עם ביבס, הבגרויות....

גלילה יבין:

מגישים עתירה לבג"צ, בתקווה שזה יעצור את רן ארז.

מאיה כץ:

אני בקשר השבוע עם ביבס, אנחנו עובדים על זה ביחד.

יריב פישר:

כן, זה שביבס הגיש ראיתי, אבל רציתי לשאול אם אתם... ביחד,

אתי נחום:

יריב פישר:

רק צריך ללכת עד הסוף, עד הסוף עד הסוף.

מאיה כץ:

לא מגיע להם, הדבר הזה, אני לא רוצה להגיד... רן וזה... אבל הם היו צריכים להגיע להסדר כבר מזמן ביניהם. סתם משחק כוחות מעצבן.

יריב פישר:

בסופו של דבר, אם משרד החינוך היה מפרסם את הציונים, ואגב, יש לכם גישה למשרד החינוך, אתם מוזמנים לפנות אליהם גם. אם משרד החינוך היה מפרסם את הציונים, כל תלמיד ותלמידה היו יודעים איפה הם עומדים, כי ציוני הגשה הם יודעים.

גלילה יבין:

הם לא יודעים.	<u>אתי נחום:</u>
הם יודעים,	<u>גלילה יבין:</u>
הבן שלי במקרה הוא בתיכון חדש, הוא לא יודע.	<u>אתי נחום:</u>
המורים אומרים להם בעל פה.	<u>גלילה יבין:</u>
רק אומרים לו – תיגש למבחן חוזר, או לא תיגש. אז הוא יודע	<u>אתי נחום:</u>
רק אם הוא עבר או לא עבר.	
לא, הם יודעים את ציוני ההגשה שלהם. אם משרד החינוך	<u>גלילה יבין:</u>
מפרסם את הציונים, הם יכולים לדעת...	
טוב, ג'ו בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
אתם רוצים להחליף את השאלות בהצעות לסדר? אנחנו גם	<u>מאיה כץ:</u>
מוכנים לוותר על ההצעה לסדר הראשונה כדי לקדם את ההצעה	
לסדר הזאת? רק להחליף את הסעיפים?	
אין בעיה.	<u>יריב פישר:</u>
אז בואו נעשה את זה.	<u>מאיה כץ:</u>
בבקשה, אני מבקש מהצוות שלי רק שיתחיל בהצגה. אני רוצה	<u>יריב פישר:</u>
להגיד בדברי הפתיחה,	
בהצגה של מה? אז מסכימים לזה.	<u>מאיה כץ:</u>
לי אין בעיה.	<u>יריב פישר:</u>
אוקיי, בסדר.	<u>מאיה כץ:</u>

5. הצעות לסדר

קודם כל, אני מבין שזה יושב, אני מבקש מכולם להקפיד על דיון	<u>יריב פישר:</u>
כמו שצריך. מה שאני מבקש מהצוות שלי, שיציג את התוכנית	
שלנו לגבי המרחב המסחרי.	
... חלק מכם, רפי יודע, אחד או שניים או שלושה, מה שרפי	
יבחר, יוכלו לדבר והכול בסדר. אני גם אומר, וזה בדברי	
הפתיחה שלי, חברים – אנחנו באנו לעשות שינוי משמעותי,	
וישבתי עם חלקכם, אני גם יודע איפה... חלק מהשינוי	

המשמעותי שאנחנו התחייבנו אליו, זה לעבוד אך ורק לפי חוק. חלק מהשינוי שאנחנו רוצים לעשות בעיר, ואנחנו נעשה אותו, זה שהשטח הציבורי שייך לציבור. חלק מהשינוי שאנחנו רוצים, זה להביא יזמים, חלק מהשינוי שאנחנו רוצים זה לשפר את הניקיון, חלק מהשינוי שאנחנו רוצים, זה להחזיר את החוק והסדר לעיר, וזה מה שאנחנו התחלנו לעשות ואנחנו נמשיך לעשות בכל תחום בחיים.

ומה שאני מבקש ממעין, שתציג בבקשה את ההתחלה של ההתוויה שלנו, ומשם גם דנה תמשיך, ואז אנחנו נמשיך בדיון. בבקשה, מעין.

עד שזה יעלה, אני אאלתר, או אגיד בעל פה. טוב, קודם כל אני אגיד שברמה העירונית, אנחנו מקדמים פתרונות מכל מיני כיוונים, גם מכיוון איך שהמרחב הציבורי יראה, גם מכיוון סיוע לעסקים באופן פרטני, להתייחס לחלון הראווה, שפתאום רואים הרבה יותר איך עוזרים לעצב אותו, איך עוזרים להזמין אנשים אל תוך העסקים. גם אנחנו מדברים על תוכניות לעידוד אנשים להגיע לבלות, אנחנו רואים בזה המון ערך מהמון כיוונים.

זה גם אז היה, זה רשום בסיסמא של עיריית הרצליה.

תנו בבקשה למנכ"לית לדבר.

כדי שאנחנו נוכל לתת פתרונות ישימים, יש צוות בראשות סמנכ"לית בעירייה, מאיה אלדר, סמנכ"לית שלי, שמובילה שולחן עגול, והשולחן הזה כולל את כל אנשי העירייה הרלוונטיים כדי לתת את הפתרונות.

חוץ מהעסקים, אנשי העירייה.

לא נכון רפי.

סליחה, עוד רגע אני אתייחס גם לזה, ובאמת גם, אגב, כל מי שכאן יוזמן להגיע לפגישה. כבר עכשיו אנחנו נגיד לכם מתי היא תתקיים, אבל הצוות הזה קודם כל יושב ואומר מה הפתרונות האפשריים מחר בבוקר, או עוד שבוע, עוד שבועיים.

מעין ספיבק:

אתי נחום:

גלילה יבין:

מעין ספיבק:

רפי חיים:

יריב פישר:

מעין ספיבק:

	<u>(צעקות ברקע)</u>
לא להפריע בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
לדוגמא, יש לדוגמא...	<u>מעין ספיבק:</u>
	<u>(צעקות ברקע)</u>
אני כרגע מציגה כמה דברים, ואז נראה.	<u>מעין ספיבק:</u>
תן לה להמשיך בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
בואו ניתן לה כמה דקות לדבר, אני בינתיים,	<u>רפי חיים:</u>
לא להפריע בבקשה, כן? ביקשנו זכות דיבור, תן לה להמשיך בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
טוב, אז אני אגיד, הצוות הזה, יושבים ליד השולחן רישוי עסקים, פיקוח, מי שאחראי על התקציבים על מנת להבין עלויות של צעדים שעושים, אגף תרבות, כל הגורמים האפשריים כדי לייצר פתרון,	<u>מעין ספיבק:</u>
זה היה להיות מראש, כתוצאה ממה ש...	<u>אתי נחום:</u>
כדי לייצר את הפתרון ההוליסטי. יש הרבה דברים שהם כבר בעבודה מאפרייל, דנה עוד מעט גם תרחיב על זה. אבל אני אומרת, במובן שתבינו רק איך העירייה, אנחנו... בנוסף, הצוות הזה ירד לשטח. נמצאת פה מאיה, אתם יכולים לראות אותה, הצוות הזה ירד לשטח ויעשה סיוורים.	<u>מעין ספיבק:</u>
הכוונה היא לעשות ולהגיע,	<u>רפי חיים:</u>
למה הוא לא עשה את זה לפני כל הדבר הזה?	<u>מעין ספיבק:</u>
כל,	<u>רפי חיים:</u>
לא באמת, אני לא מצליח להבין.	<u>מעין ספיבק:</u>
כל אחד מהעסקים, לשמוע ולראות מה החבילה הנכונה בשבילו. אני קודם כל, באמת, מזמינה פה את בעלי העסקים לחשוב איזה דברים עשויים לסייע להגביר את האטרקטיביות של המרחב.	<u>מעין ספיבק:</u>
הייתם צריכים לעשות את זה מההתחלה, יריב.	<u>רפי חיים:</u>
אני רק רוצה לומר,	<u>מעין ספיבק:</u>
בתור אחת תושבת העיר 26 שנה, לא היה דבר כזה... חבל. חבל	<u>דוברת:</u>

- שבא בן אדם ופשוט מחרב לנו את העיר.
דוברת: כיבה את האור של העיר. פשוט כיבית את האור.
- יריב פישר:** בסדר, אפשר להמשיך.
(צעקות מחוץ למיקרופון)
- מעין ספיבק:** בנוסף,
יריב פישר: אי אפשר ככה, היא קיבלה את זכות הדיבור.
(צעקות מחוץ למיקרופון)
- יריב פישר:** חברים, קודם כל הנקודות בלמעלה, השטח הציבורי הוא רק של הציבור, זה לא שלכם. אך ורק אל הציבור.
(צעקות מחוץ למיקרופון)
- רפי חיים:** אני מציע, תן לי לקרוא את ההצעה לסדר.
יריב פישר: אנחנו סיכמנו משהו.
רפי חיים: אבל אתה רואה שזה לא עובד.
(צעקות מחוץ למיקרופון)
- רפי חיים:** חבר'ה, בואו נשמע...
מעין ספיבק: שני דברים אחרונים מבחינתי שאני רוצה לשתף גם את מי שיושבים פה, וגם...
(צעקות מחוץ למיקרופון)
- דוברת:** אם הוא פוגע בי... אני מדברת... את לא המורה שלי, ואין לך פה עסק וזה לא פוגע לך בכיס, גברת. כי את עשירה, ויש לך כסף, בבקשה להוציא אותה החוצה.
יריב פישר: ... שקיבלה שמונה דו"חות, ובעלה קיבל התקף באמצע החנות שלו, ואותך זה לא מעניין כי את עשירה ויש לך כסף, נכון? השבע לא רואה את הרעב, נכון? למה? למה? ואת מה, כי אסור לך לפגוע בהם? אכפת להם? זכותי לדבר ולהביע את הכאב שלי, זה הכול. ואל תתערבי אם את לוקחת כסף, שבי בשקט ושמעי מה שראש העיר אומר לך, תודה רבה – אני מודה לך. לא לדבר... את סתם מפריעה לו, ואת צועקת. עכשיו הוא ייתן לנו לדבר אחרי זה, שקט עכשיו.

אבל אמרנו את זה כבר ארבע פעמים.
שקט, הוא ייתן לנו לדבר אחרי זה, שקט!
אז באמת, רק עוד שני דברים. אחד, כמו שאמרתי, הצוות הזה
יעבור חנות חנות, יבוא וידבר, וגם יתאם את זה מראש ויעדכן
אתכם.

דבר שני – ביום שלישי הבא, תהיה פגישה עם בעלי העסקים.
אנחנו גם נגיע לכל מי שלא יוכל להיות אל העסקים. הצוות
המקצועי, עם כל האנשים שיודעים לתת את התשובות, וגם יהיה
ביום שלישי הקרוב, אני אגיד שגם...אני גם אגיד שבמועד הזה, עד
אליו, אנחנו נגיד לכם עד איזה יום אפשר להגיש את הבקשות לוועדת
החריגים. אני גם חשוב לי להגיד עוד משהו, שה...

(צעקות מחוץ למיקרופון)

בבקשה צא החוצה.
...את המנכ"לית, אכיפה בררנית, ארגון פשיעה בעיר, זה מה שזה אומר
פשיעה, אכיפה בררנית, ועדות חריגים זה ארגון פשיעה. שמור לי
ואשמור לך, בחרת יריב פישר בגליל ים, לא תקבל דו"ח, בחרת בצעירה
ביריב פישר? לא תקבל דו"ח.

האמת שהם קיבלו בצעירה.
אני רק אגיד דבר אחרון. הוועדה מסתכלת על טענות שעולות, ואם יש
טענה שרלוונטית, מובנת, אפשר גם להכיל אותה וגם לא לפגוע
במדיניות של שמירה על השטחים הציבוריים,

אבל מסעדה שפולשת לשטח הציבורי, זה לא אותו הדבר?
אני ממש אסיים עוד רגע.

תני לה לסיים.
לא, היא אומרת...

נטו דיברתי שתי דקות, אבל זה יוצא איזה עשרים דקות בסך הכול.
אני רק אגיד באמת משפט אחרון – אם יש משהו שיש בו טעם, הוא
יכנס להנחיות, והוא יהיה רלוונטי לגבי כל מי שיש לו טעם. לא יהיו
פה הנחיות שהן איפה ואיפה. מישהו אחד שקיבל פטור, ואף אחד לא

יריב פישר:

דוברת:

מעין ספיבק:

יריב פישר:

דובר:

גלילה יבין:

מעין ספיבק:

אתי נחום:

מעין ספיבק:

רפי חיים:

אתי נחום:

מעין ספיבק:

מבין למה הוא קיבל פטור, ומישהו אחר לא.

יריב פישר: הלאה. בבקשה, דנה.

דנה אורן ינאי: תודה.

(צעקות מחוץ למיקרופון)

דנה אורן ינאי: קצת רקע למאין הגיעה התוכנית, ומה עשינו עד עכשיו. למעשה, לדעתי, החל מפגישת העבודה הראשונה מאז שנכנסנו לתפקיד, אחד הנושאים של מסחר, מסחר רחוב, מרכז העיר, נמצאו על סדר היום שלנו, ברמה של חותכת אגפים.

כלומר, ההסתכלות שלנו מההתחלה הייתה לאן אנחנו רוצים להגיע, לאן אנחנו רוצים לראות את רחובות המסחר של...

אתי נחום: לאן אתם רוצים להגיע?

דנה אורן ינאי: של הרצליה, ומה דרכי הפעולה. הדבר הראשון, אם אפשר להעביר שקף, הדבר הראשון שנגשנו, זה באמת לבדוק עבודת מטה שנעשתה כאן עד היום, בנוגע לקידום העסקים במרכז העיר. ללמוד את המחקר שנעשה, ואת תוכניות העבודה.

למעשה, ביולי 2022, התקיים סקר מקצועי לגבי העסקים במרכז העיר, והמסקנות שהיו שם...

אתי נחום: אפשר לראות את הסקר?

דנה אורן ינאי: המסקנות שהיו שם זה שביעות רצון כלפי המרחב, הייתה בינונית. שביעות רצון הייתה נמוכה...

(צעקות מחוץ למיקרופון)

דנה אורן ינאי: אין לי בעיה לענות על שאלות, אבל בואו, תנו לנו להציג את כל התוכנית שלנו, ואנחנו...

דובר: אולי תקשיבו לנו, ואחר כך...

רפי חיים: כמה דקות.

יריב פישר: אתה מפריע לדיון. הלאה, דנה. די חברים, תנו להמשיך, בבקשה. תנו להמשיך.

(צעקות מחוץ למיקרופון)

דנה אורן ינאי: שביעות הרצון נמוכה.

- קהל:**
יריב פישר:
אז גם איתם אני לא בסדר, וגם איתך אני לא בסדר-
אתה רוצה לדבר בהמשך, בבקשה תהיה בשקט כרגע. אתה
מפריע לדיון. אתה מפריע לדיון.
הבעיה הפוליטית בכלל.
קהל:
יריב פישר:
הלאה, אתה רוצה לתת לנו לנהל אותו? תן לנו בבקשה. אז תן לה
לדבר, ויגיע גם הזמן שלך. הלאה, דנה, בבקשה.
מסקנות הסקר מיולי 2022. שביעות רצון כלפי המרחב בינונית.
די.
דנה אורן ינאי:
יריב פישר:
שביעות רצון נמוכה.
דנה אורן ינאי:
די, אתה מפריע. אני לא רוצה להוציא אותך, אבל אתה מפריע.
מרבית העסקים לא פעילים-
דנה אורן ינאי:
את יכולה להציג את הסקר?
קהל:
דנה אורן ינאי:
כן.
קהל:
אז תציגי אותו.
דנה אורן ינאי:
מרבית העסקים-
יריב פישר:
למה, אתה מרוצה מהניקיון? באמת, נו, אל תהיה-
קהל:
לא, אנחנו לא מרוצים מהניקיון-
יריב פישר:
אז בבקשה, אז תן להמשיך את הדיון.
קהל:
כיבו את האור בעיר, כיבו את האור בעיר. אני 30 שנה מגיעה יום
יום לעיר הזאת. כיבו את האור-
יריב פישר:
טוב, תנו לה להמשיך בבקשה. תנו לנו להמשיך בבקשה.
קהל:
לא, אני לא אוכלוסייה חלשה, ואני לא מסכנה-
יריב פישר:
אני לא אמרתי שאת מסכנה.
קהל:
אבל אני כן בעלת עסק-
יריב פישר:
אז חכי לזמן שלך לדבר בבקשה, תני לנו להמשיך.
קהל:
תן לנו לדבר ואח"כ. אני כאן תושב שלך. אתה עובד עבורי. זה
לא הפוך, אתה התבלבלת.
יריב פישר:
אבל תן תנו להסביר לך את התכנית הזאת, ואז נשמע אותך.
קהל:
אתה לא יכול להסביר לי, שאני 48 שנים בעיר הזאת, אתה רוצה

להסביר לי איך נראה סוקולוב. אתה היית בסוקולוב פעם אחת. היית אצלי בחנות. תסתכל לי בעיניים, אצלי בחנות, אצלי בחנות פעם אחת היית בסוקולוב, ומאז אתם לא באים. תקשיב- טוב, בסדר.

יריב פישר:

אתם הרחבתם את המדרכה לא בתקופתך- תן לנו להמשיך ואח"כ תוכל לדבר.

קהל:

יריב פישר:

שאנשים ילטפו אותה, שיהיה להם כיף. זה לא-

קהל:

אנשים לא ילטפו אותה, והמרחב הציבורי יישאר של הציבור. בבקשה, להמשיך, כן.

יריב פישר:

(מדברים ביחד)

מורן, די, הלאה.

יריב פישר:

עוד בסקר-

דנה אורן ינאי:

מורן-

יריב פישר:

ראש העיר, כל הזמן ועדת חריגים, ואז-

קהל:

מורן, זה לא נכון, הלאה.

יריב פישר:

מי שמדבר איתי מילה וכל הזמן משתיק אותי, חבל על הזמן.

קהל:

עוד עלה בסקר-

דנה אורן ינאי:

חברים, שקט בבקשה.

יריב פישר:

עוד עלה בסקר, זה חוסר המודעות לשירותי העירייה הדיגיטליים, ועל כך שבעלי העסקים מעידים על חוסר בתקשורת היום יומית עם מחלקות עירוניות. הנתונים, קצת נתונים על מרכז העיר. מדד הסוציו אקונומי בכלל העיר הוא 8. סביב המרכז העיר הממוצע הוא 7.6 בקירוב. זה אומר שאנחנו מדברים על מאפיינים מאוד דומים לממוצע בעיר. במרכז העיר חיים יותר משפחות צעירות ביחס לממוצע העירוני. יותר משפחות צעירות. אנחנו מדברים על משפחות עם ילדים קטנים. ו-23% מתושבי העיר חיים ברדיוס עד 500 מ' ממרכז העיר.

דנה אורן ינאי:

מה אנחנו מקבלים עכשיו, ויקיפדיה על עיריית הרצליה?

יונתן יעקובוביץ:

77% מהעסקים הקיימים במרכז העיר הם קיימים מעל 5 שנים-

דנה אורן ינאי:

את מי זה מעניין כל הנתונים האלה, לא הבנתי.	<u>אתי נחום:</u>
לא יודע, לא הבנתי גם אני.	<u>רפי חיים:</u>
ועוד נתון שבסיסו-	<u>דנה אורן ינאי:</u>
בואי אני אתן לך גם מחירי דירות, כמה מוכרים מסביב.	<u>אתי נחום:</u>
די, אתי.	<u>יריב פישר:</u>
מה זה רלוונטי אבל?	<u>אתי נחום:</u>
אני מבינה שהכל קשור לעסק שלך, אבל קצת סבלנות.	<u>דנה אורן ינאי:</u>
לא, זה ממש לא.	<u>אתי נחום:</u>
ממש לא, גבירתי. ממש לא.	<u>רפי חיים:</u>
הלאה.	<u>יריב פישר:</u>
ממש לא.	<u>רפי חיים:</u>
יש פה אנשים מחכים, ואת נותנת נתונים כמה אחוזים-	<u>אתי נחום:</u>
את רוצה שנדבר על נדל"ן? מה את רוצה?	<u>דנה אורן ינאי:</u>
לא, אולי תוותר, ובוא נגיע לעניין. אנשים מחכים פה.	<u>אתי נחום:</u>
אבל זה העניין, ואנחנו-	<u>יריב פישר:</u>
זה לא רלוונטי.	<u>אתי נחום:</u>
הלאה, בבקשה להמשיך. יונתן.	<u>יריב פישר:</u>
אני מציע לכם, גבירתי, דנה-	<u>רפי חיים:</u>
בפעם הבאה שאתה מדבר, אתה יוצא החוצה.	<u>יריב פישר:</u>
בפעם הבאה אני אפריע ליד הבית שלך. אתה לא תופס איפה	<u>קהל:</u>
אתה חי. אתה ראש עיר-	
בבקשה, צא החוצה. צא החוצה.	<u>יריב פישר:</u>
למה לראש העיר מותר להפגין ולנו לא?	<u>קהל:</u>
קוראים לזה אישור משטרה.	<u>דנה אורן ינאי:</u>
מותר להפגין, אבל-	<u>רפי חיים:</u>
	(מדברים ביחד)
מורן, את הבאה בתור החוצה.	<u>יריב פישר:</u>
	(מדברים ביחד)
שקט בבקשה, אנחנו רוצים להמשיך. כן, דנה.	<u>יריב פישר:</u>

- דנה אורן ינאי:**
אתי נחום:
יריב פישר:
אתי נחום:
יריב פישר:
 (מדברים ביחד)
דנה אורן ינאי:
רפי חיים:
דנה אורן ינאי:
יונתן יעקובוביץ:
דנה אורן ינאי:
יונתן יעקובוביץ:
דנה אורן ינאי:
יונתן יעקובוביץ:
דנה אורן ינאי:
אתי נחום:
דנה אורן ינאי:
יונתן יעקובוביץ:
יריב פישר:
יונתן יעקובוביץ:
רפי חיים:
דנה אורן ינאי:
- הבעיות והאתגרים -
 רגע, היועמ"שית, מותר להוציא אנשים?
 כן, מותר.
 זה לפי החוק? אם לא קורא לו פעמיים, שלוש הצעה לסדר לפני?
 אתי, מותר לו. בבקשה שקט.
 לא להטיף, בבקשה. 10 שנים גמרתם את מרכז העיר, לא להטיף.
 אה, ואתם עכשיו מחיים את מרכז העיר. טוב, בוא נשמע.
 10 שנים גמרתם.
 דנה, מתוך 10 השנים האלה, 3.5 שנים את בקואליציה -
 10 שנים גמרת את העיר.
 טוב, דנה, תמשיכי -
 גמרת את העיר, גמרת.
 תמשיכי בבקשה.
 גמרת את העיר, גמרת את העיר, נשמה. הבעיות -
 תסיימי את התובנות.
 אתה רוצה להחזיר את החובות שלך, לא? בעיות ואתגרים -
 יש לך עוד משהו להגיד?
 יונתן.
 לא, סתם, הערות אגב.
 דנה, תמשיכי בבקשה.
- בעיות ואתגרים שעלו מהסקר של משיבי הסקר הביעו חוסר שביעות רצון מאלמנטים של המרחב הציבורי ומרמת התחזוקה. אני מזכירה, יולי 2022. תאורה, ריהוט רחוב, כל מה שנראה במרחב, בעיות חנייה באזור, ובעיית צל משמעותית. מהסקרים והנתונים שקראנו, אחת התובנות של החברה הייתה, שרח' סוקולוב הוא בעל מאפיינים תכנוניים טובים. רחוב צר, ארוך, וניתן לשדרג אותו באמצעות התערבויות עירוניות יחסית רכות - לתת דו"חות.
- אתי נחום:**

- דנה אורן ינאי:**
אני רוצה להתחיל קצת עם החזון. תראו, בסוף, החזון של הנהלת העיר -
- רפי חיים:**
נו, בואו נגיע לחזון, הלאה. בוא נגיע לחזון.
- דנה אורן ינאי:**
החזון של הנהלת העיר זה באמת להחזיר את התושבים למסחר המקומי, למסחר הבודד -
- קהל:**
אתה עשית בדיוק הפוך.
- דנה אורן ינאי:**
אם לא תתנו לסיים -
- רפי חיים:**
חבר'ה, בואו נשמע את החזון, נעיר הערות אח"כ. בואו נשמע את החזון. ואיך זה מסתדר עם מה שעושים בפועל. בואו נשמע את החזון.
- דנה אורן ינאי:**
החזון הוא להחזיר את התושבים לרחובות, לסוחרים הבודדים הקטנים, להחזיר ולהחיות את חיי הפנאי, הבידור והמסחר -
- יריב פישר:**
די, די, תן לה להמשיך בבקשה. אזהרה אחרונה להיום. אזהרה אחרונה, פעם הבאה את בחוץ.
- דנה אורן ינאי:**
להפוך את מרכז העיר -
- יריב פישר:**
לא, את לא עונה לה. את בקהל, ויש לכם זכות דיבור ביחד עם רפי. פעם אחרונה. כן.
- דנה אורן ינאי:**
להפוך את מרכז העיר למרכז למוקד מסחר ובילוי, שוקק, שהתושבים נמצאים בו יותר זמן, ולא רק באים לאותה חנות בודדת, אלא באמת חלק מאורך חיים של מרבית מתושבי העיר, להעביר אותו לרחובות העיר. ובכל הגילאים. אנחנו -
- יריב פישר:**
די, די.
- דנה אורן ינאי:**
אנחנו מעוניינים -
- קהל:**
...לא עובר במרכז העיר.
- דנה אורן ינאי:**
אנחנו מעוניינים -
- יריב פישר:**
תן להמשיך בבקשה. אני אענה לך... תן לה להמשיך. תעצור, תעצור. תן לה להמשיך בבקשה. כן.
- דנה אורן ינאי:**
אנחנו מעוניינים, וחלק מהתכנית זה לעודד את הפעילות הכלכלית במרכז העיר, להעלות את הרחוב לתודעה הציבורית,

לעודד אנשים, שהרחובות יהיו חיים, נושמים. ולמעשה, הרחוב ייתן מענה לכל הגילאים ולכל הצרכים של מרבית מתושבי העיר. דרכי הפעולה, אמרה המנכ"לית והציגה, מוקדם כבר גוף עירוני לקידום העסקים שיוביל חשיבה אסטרטגית הוליסטית בכל המקומות שנוגעים גם בבעלי העסקים -

הוליסטית?

די.

גם בבעלי העסקים -

שטויות.

וגם במרחב הציבורי, וגם בסוחרים. למעשה, אנחנו מדברים על 4 מרחבים. יש לנו את השירות של הנגשה עירונית לעסקים. את הנושא, זאת אומרת, התכנית עוסקת ב-4 מרחבים. גם בהנגשת השירותים העירוניים לעסקים, גם בתמיכה וקידום העסקים, גם בפיתוח המרחב הציבורי, וגם בתכנית לעודד אנשים שחלק מהיום יום שלהם יהיה ברחובות הראשיים באמצעות תרבות פנאי במרכז העיר. בנוגע להנגשת השירותים העירוניים לעסקים, אנחנו בונים מסלול מהיר ברישוי עסקים, וגוף עירוני שיהווה ערוץ תקשורת מהיר בין בעלי העסקים למחלקות העירייה השונות. נלווה בעלי עסקים לכל האתגרים שלהם, הצרכים שלהם, כל מה שהם אמורים להתנהל מול העירייה. הנושא השני זה תמיכה וקידום עסקים. העירייה תהיה חלק ממערך, כלומר, בעלי העסקים למעשה יהיו חלק מנושא של על סדר היום של שיווק ופרסום באמצעות העירייה. העירייה תעודד פלטפורמה לבעלי העסקים. אנחנו נפעל לשיפוץ חזיתות העסקים ביחד עם בעלי העסקים. ומקימים את הגוף העירוני. לגבי המרחב הציבורי, המטרה שלנו להרחיב את שעות הפעילות של המסחר, שעסקים לא יסגרו בשעות מוקדמות, כמו שאנחנו עדים לזה היום. אנחנו נטפל בנראות וצבע במרחב הציבורי. נוחות. אחד הדברים שחשובים לנו והם ייעשו בצורה די מהירה, זה כל

אתי נחום:

יריב פישר:

דנה אורן ינאי:

אתי נחום:

דנה אורן ינאי:

הנושא הזה של מרחב שהוא נעים להליכה, שאנשים צועדים בצל, שהתאורה היא מזמינה בשעות המאוחרות יותר, ונאפשר את מלוא התנאים לעסקים להצליח, ולאנשים לשהות במרחב הציבורי. בנוסף, אנחנו נייצר פעילות לא חד פעמית, לא ארעית, אלא תכנית ארוכת טווח של שנים שהיא קבועה במרחב הציבורי ברח' סוקולוב, ברח' בן גוריון, במרכזי הערים, במרכזי אגב גם השכונות, ליין קבוע, שירגיל את הציבור לחזור לרחובות הראשיים. הפעילות הזאת, כמו שאמרתי תהיה בפריסה, לא רק על ציר סוקולוב, אלא ממש כתפישה של מרכז העיר, ועוד מרכזים מסחריים נוספים. האירועים יפנו גם לילדים, גם לנוער, גם לזוגות צעירים, גם לאוכלוסייה הבוגרת יותר, וגם לגמלאים, על מנת שכולם יחזרו לרחובות. כבר עכשיו אנחנו מקדמים את פרויקט שד' חן, תכנית של שיפוץ ראשוני, ואנחנו נייצר איזשהו מתחם פעילות, תרבות פנאי ובידור בסופ"שים. משהו שאמור כבר להתחיל בטווח המידי.

רק שנייה, רק לא הבנתי, כל מה שאמרת, איך קשור כל זה לזה שאתם לעסקים, תכניסו את הסחורה איפה שלא מפריע. אבל אני אקריא את ההצעה לסדר.

רפי חיים:

רק אם אפשר את המצגת, שנוכל לעקוב, לראות שהכל באמת קורה. שיהיה לנו.

אתי נחום:

אני מגיש את ההצעה לסדר הזאת לאחר שחשתי את כל הכאב והעוול שנגרם לבעלי העסקים במשך כל השבועיים האחרונים, וזה קרה רק בגלל שרירות לב של ראש העיר, שפעל בחוסר סבירות מוחלטת, חוסר מידתיות מוחלטת, בדרך של מנהל לא תקין, ובדרך של פגיעה מוסרית וקשה במשפחות שלמות בעיר. אנחנו רואים את זה בדיוק עכשיו. בשונה ממה שכבודו הציג בתקשורת, משפחות פשע. במה דברים אמורים? קודם כל, הגזרה החדשה של ראש העיר, לבטל את כל ההיתרים לכל בתי העסק באופן גורף להוצאת סחורה מחוץ לגבולות עסקם, נעשתה תחת

רפי חיים:

תירוץ כי הוצאת הסחורה פוגעת במעבר של הולכי הרגל על המדרכה, ותחת הסיסמה שחשוב לשמור על המרחב הציבורי. שדרך אגב, בזה אין לנו שום מחלוקת. אך בפועל המצב בדיוק הפוך. מעל 80% מבתי העסק, כשהם מוציאים את מרכולתם, לא פוגעים במעבר הולכי הרגל ובקושי גורעים מהמדרכה הציבורית. יש סרטונים שלמים שמראים כי הסנטימטרים שהיו בשימוש בתי העסק אינם יוצרים הפרעה כלל למדרכות הרחבות במרכז העיר. ובטח לא פוגעים כהוא זה מזכותם של הולכי הרגל במדרכות השונות. כלומר, המצב שהיה קיים במרכז העיר הוא בבחינת זה נהנה וזה לא חסר, וזה מושג הלכתי מאוד חשוב שיידעו אותו. כאשר בעל חנות מוציא משהו לבחוץ, והוא לא פוגע במרחב הציבורי, וזה שהולך ברגל זה לא מפריע לו, אז בעל העסק נהנה, ואותו הולך רגל לא חסר לו שום דבר. והגזרה החדשה מפי יצרו של ראש העיר, אין בה אלא לפגוע רק לפגוע אנושות בבתי העסק, ולגדוע את מטה לחמם. כלומר, נזק עצום לבעלי עסקים ללא כל תועלת להולכי הרגל, שממילא נהנים מהמדרכות הרחבות. איך אמרת, מחזירים את המדרכות לתושבים. סיסמה יצאת, אין מעבר לנכים. שקר, איזה ביזיון זה לעלות לטלוויזיה ולשקר. מכאן חוסר הסבירות המוחלטת וחוסר המוסריות המוחלטת שבגזרת ראש העיר. מעבר לכך, אנחנו סבורים, חבריה, חבל שאתם מפריעים עכשיו. אנחנו סבורים שעניין המרחב הציבורי כלל לא היה השיקול שעומד בבסיס החלטה של ראש העיר. כי הרי אם המרחב הציבורי היה חזות הכל, איך זה שלבעלי המסעדות ובתי קפה, כן ניתנו היתרים להציב שולחנות וכיסאות שהכי מפריעים לתנועת הולכי הרגל. ואני מזכיר, זה שייך למרחב הציבורי. כלומר, המסעדות ובתי קפה שיוצרות הפרעה מהותית להולכי הרגל כן מקבלות היתר. ואילו בעלי העסקים שמוציאים את סחורתם באופן שלא מפריע להולכי הרגל, מקבלים דו"חות ללא הפסקה. מכאן שלא המרחב

הציבורי הוא מה שעומד בבסיס החלטה, שאז ראש העיר היה מפנה את כולם. אלא כנראה יש כאן שיקולים זרים להתנכלות ישירה לעסקים ספציפיים, ובצורה סלקטיבית. ושלא תבינו לא נכון, אין לי בעיה עם זה מסעדה שמוציאה, ונהפוך הוא. למעלה מכל אלה, גם דרך קבלת ההחלטה הנדונה נעשתה בצורה שסותרת את עקרונות המנהל התקין. כפי שידוע לכם, בית משפט הגבוה לצדק קבע הלכה שבמידה ועירייה או רשות מנהלית מחליטות לבטל היתר או אישור כלשהו לאזרח, הם מחויבים להעניק לאותו אזרח זכות שימוע לפני קבלת החלטה. זאת אומרת, כל המצגת שהצגתם פה הכל טוב ויפה, יכולתם לקרוא לעסקים, לעשות שימוע, לבדוק. ראש העיר, כן, אבל מה לראש העיר ולהלכות המחייבות של בג"צ. ראש העיר מרגיש ביטחון, שהוא יכול לרמוס את כל עקרונות המנהל התקין, ולצפצף על הלכות בג"צ, כך ממש. הוא גזר על ביטול היתרי הוצאת הסחורה לפי חוק העזר לכל בעלי העסקים באופן גורף, מבלי שהוא ערך ולו שימוע אחד לפני כן.

רפי, אני יכול לשמוע הכל ממך, אבל בג"צ, שחרר. אני יודע, אנחנו הבנו שאנחנו לא צריכים לדבר בשם בג"צ, רק אתם. הוא שייך לכם. דרך אגב, זה גם הוכח היום בתקשורת. רואים בהחלטת בג"צ שייך לשמאל, לא לימין, אז זה נכון. העיקר הוא מספר שהוא איש שלטון החוק. היום זה כבר הכל ברור. וזה מבלי לדבר על היועמ"שית, במחילה גבירתי, אני מדבר אליך. אני מדבר אל היועמ"שית שלא חשבה ולו לרגע להעיר, להתערב בעניין, שזה בעצם מהות תפקידה, תפקידך, גבירתי. עכשיו, אחרי המחאה של בעלי העסקים, וזה הנחה, זה מה שעשה, ראש העיר הציע פטנט חדש, רבותי. חבר'ה, אם תקשיבו לי, תקשיבו שנייה אחת, אני פה בשבילכם. עכשיו, אחרי המחאה של בעלי העסקים, ראש העיר הציע פטנט חדש, שקוראים לה ועדת חריגים. כך הוקמה ועדת חריגים, ללא פרסום של

יריב פישר:

רפי חיים:

קריטריונים שוויוניים ואחידים, שתוכל לשמש ככיסוי למתן היתרים למי שהמלך חפץ ביקרו, או בטובתו. ואני מדגיש, הקמת ועדת חריגים ללא קריטריונים שוויוניים היא האימא והאבא של האפליה והקומבינות הפוליטיות. כלומר, שחיתות לשמה. וגם זה אומר מה שנקבע באחת מהלכות בג"צ. ואני רק רוצה להגיד לכם משהו על הוועדה הזאת. בכיר, אני לא אגיד את שמו, ניגש לבעל חנות, ומה הוא אומר לו? יש לי את זה מוקלט. דיברתי עם ראש העיר לגביך, הכל בסדר. אתה תוציא. אומר לו אותו בחור, מה פתאום שאני אעשה דבר כזה, מה עם שאר העסקים? מישהו אחר, גם מאותה ועדה אומר לאחד, תשמע, זה לא מופנה אליך, זה עסק מסוים, ראש העיר רוצה לטפל, אנחנו שבוע, שבועיים הכל בסדר. זה ועדת החריגים. ואחד קיבל אישור לשים דיקט מסביב לאיזה משהו, תשים את הדיקט בינתיים. זו ועדת החריגים שלכם. לסיכום-

זה לא מה שאמרה המנכ"לית, רפי. אתה שמעת אותה טוב, טוב.

קודם כל, אין ספק-

לא יהיה איפה ואיפה.

במה שהצגתם פה ומה שעשיתם, מה זה יפה. בפועל, אין שייכות לבעלי העסקים. לסיכום, הגזרה הדרקונית של מתן דו"חות לבעלי העסקים סותרת את הוראות חוק העזר שמאפשרות הוצאת סחורה למדרכה כשאינן הפרעה ממשית להולכי הרגל. שוברת את מטה לחמם של בתי העסק בסוג של נזק ללא תועלת. נעשתה בניגוד להלכות בג"צ, המחייבות מתן שימוע לפני קבלת החלטה כה דרקונית, שיש בה לסגור עסקים שלמים. ונעשתה באפליה קשה שמעידה על מניעים סמויים. כשהשולחנות והכיסאות של המסעדות שמפריעות ממשית להולכי הרגל, כן מקבלים היתר, אך בעלי העסקים קטנים שלא יוצרים הפרעה להולכי רגל לא מקבלים היתר. ולפני סיום, אני מדגיש שוב. ועדת החריגים שלכם, שאין לה קריטריונים שוויוניים ואחידים

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

היא מתכוון שעלול להביא לשרירות, שחיתות, אפליה, וקומבינות פוליטיות, וזאת לא ניתן לקבל. ואני אגיד לכם עוד משהו. אחד מבעלי העסקים שעלה אצל הגברת דנה, אלייך, בכוונה אני אומר את זה אלייך. לא להתערב בבקשה. בא הבנאדם, רוצה להתחנן על נפשו, כי זה מה שיש לו, את העסק. והוא אומר לי, רפי, אני עולה. נמצאת דנה עם שני הילדים שלה, לא יכולתי לבכות. נראה לכם שזה ראוי ככה לקבל בעל עסק? עם על הכבוד שרוצה לבוא, להתחנן, להגביל אותו כאילו באים לשמוע אותך, כאילו באים לעזור לך, אבל אתה מוגבל. לכן אני מציע לבטל את המדיניות הדרקונית החדשה של ראש העיר, לאפשר היתר גורף להוצאת סחורה לכל העסקים שאינם גורמים להפרעה ממשית להולכי הרגל, שהם בבחינת זה נהנה וזה לא חסר. ואדרבא, מה הבעיה לעשות את זה, ולחשוב ביחד איך החזון שלכם, לא בדיוק הבנתי את זה, כי לא הבנתי מה הקשר בין זה לבין הדו"חות למי שלא מפריע. ואם יש חנות שהיא חורגת, יש לכם את כל הכלים להילחם באותה חנות, ויש לכם את כל הסיוע המשפטי, ואת כל משטרת הרצליה בשביל להילחם באותה חנות. אבל מה, הלכת ככה על כולם. אתה לא רואה מה קרה לעסקים? אתם גם מעלים אילו סרטונים עם אנשים שתמכו בך, כאילו וואו. אדוני ראש העיר, תקשיב טוב, יש פה בעלי עסקים. אם אתה לא תבטל להם את מה שאתה עושה להם, אני אגיד לך מה יקרה. הם פשוט יבואו ויפגינו כל יום, כי הם רוצים סה"כ להתפרנס בכבוד, ולא לעבור על החוק. הם לא עבריינים, כמו שהגדרת אותם בתקשורת-

רפי, האיום בהפגנה הוא לא-

לא, לא.

אתם יכולים להפגין מתי שאתם רוצים-

זה מותר, זה חוקי-

אל תדאג, הכל בסדר.

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

קודם כל, זה חוקי. זו הדמוקרטיה, דרך אגב. שאדם רוצה להפגין הוא יעשה את זה. עדיין אני אומר לך, יש לך הזדמנות לעשות חישוב מסלול מחדש. לא קרה כלום, לפעמים טועים. אנחנו לא טועים.

רפי חיים:

אה, לא טועים, בסדר. תודה רבה. את רוצה להוסיף? כן, אני רוצה להוסיף, מכיוון שהם מאוד אוהבים פה את הבג"צ. מכיוון שפה מאוד אוהבים את בג"צ, אז אני רוצה להוסיף את נופח משפטי על מה שנעשה פה, אז יש לנו בג"צ, לא משנה, 5870, הקפדה על הליך מנהלי תקין היא חיונית. ורוב מילים למותר. עמידה בתנאי ההליך התקין מגנה את ערכי ההגיונות ושוויון, משפרת את איכות ההחלטה המנהלית, מאפשרת לציבור להשפיע על ההחלטה באופן דמוקרטי, מה שלא נעשה. מבטיחה את אמון הציבור במנהל, ומאפשרת ביקורת יעילה על עבודת המנהל. לא פחות מכל אלה, מונעת שחיתות, היווצרותה של פרצה קוראת, ומדרון חלקלק בנוסח מדיניות ורשויות שאיננו רוצים להידמות אליהן. החובה לקיים הליך מנהלי תקין כוללת בין היתר עריכת שימוע לגורמים העלולים להיות מושפעים מן ההחלטה.

יריב פישר:

רפי חיים:

אתי נחום:

כמו שכבודו אמר, אולי תשמע כמה בעלי עסקים, בג"צ. רפי, אני רוצה להוסיף כמה מילים. רפי, אני רוצה להגיד כמה מילים.

רפי חיים:

מאיה כץ:

זה המנהל התקין של מפלגת הליכוד שאת מייצגת, את מדברת? לא הבנתי. זה מפלגת הליכוד -

דניאל צרטוק:

(מדברים ביחד)

אני מעדיף בסוכה שלי, ולא בסוכה שלכם. כי בסוכה שלכם, זה ההבדל. בסוכה שלנו מגבים חיילים, זה ההבדל. אני מעדיף את הסוכה שלנו.

רפי חיים:

(מדברים ביחד)

אבל זה לא דיון בכנסת, אל תיקחו את זה לשם, כי אנחנו סוטים מהנושא, אז תתעלמי ממנו, תתעלמי, עזבי, אתי. לא לסטות

מאיה כץ:

- מהנושא. הנושא הוא בעלי עסקים והמשפחות בהרצליה. אתי,
 חבל, לא להיגרר לזה, עזבי.
 אתי... באמת, יש גבול לכל תעלול.
 בואו נחזור לנושא-
 ...מה היה לו להגיד, לא הבנתי.
 אדון יריב, בואו לא נזכיר את אנשי הליכוד, שלא נזכיר את
 האנשים של הצד השני.
 תפסיקו לקחת את זה-
 עזוב, בוא לא נזכיר, בוא לא ניכנס לזה-
 אתי, לא ניגרר לדיון בכנסת, כי זה לא הכנסת.
 אבל הוא גורר אותי.
 אבל תעזבי, זה לא רלוונטי. מהנושא, זה להסיט מהנושא.
 רפי בוחר שניים, שלושה נציגים. אבל עוד פעם, צריך לעמוד
 בזמנים. 3 דק', 5 דק'.
 אבל היא צריכה לדבר לפרוטוקול.
 שלום.
 אין נכון או לא נכון, הכל בסדר.
 לא, אל תדאגי, אני לא חושבת שנכון או לא נכון. טוב, אז קודם
 כל נעים מאוד, קוראים לי מורן, אני נציגה של בעלת העסקים.
 אני נציגה שלהם, אחת מבין רבים.
 את יש לך עסק בעיר?
 כן, יש לי עסק בעיר. אני הדוברת של העסקים. גם אם אין לי
 עסק בעיר, אני באתי להיות הדוברת. גם אם אין לי עסק, אני
 הדוברת של העסקים.
 לא, אז זו כן שאלה חשובה. איפה העסק?
 אחת מהסיבות שאני גם לא רוצה להגיד את שם העסק, כי יש פה
 איפה ואיפה. אנחנו נמשיך, אני אתחיל, ואנחנו נמשיך, ואני
 אגיד גם למה, אוקי?
 יש לך עסק בעיר?
- יריב פישר:**
מאיה כץ:
אתי נחום:
רפי חיים:
אתי נחום:
רפי חיים:
מאיה כץ:
אתי נחום:
מאיה כץ:
יריב פישר:
מאיה כץ:
מורן וייס:
מאיה כץ:
מורן וייס:
גונן לצטר:
מורן וייס:
יריב פישר:
מורן וייס:
יריב פישר:

כן, יש לי עסק בעיר, בסדר? גם אם אין לי, אני הדוברת של בעלי העסקים.

מורן וייס:

אנחנו לא רוצים את הדוברת-

יריב פישר:

הם מסכימים. אתם מסכימים? כולם מסכימים? יריב, מה זה משנה, זה קטנוני. ראש העיר לא יכול להתמודד מולי ולענות לי על שאלות שאני רוצה להגיד? לא, גם אם אין לי, אז אני הדוברת.

מורן וייס:

רפי בוחר שניים, שלושה, זו החלטה שלו. הוא הציג את ההצעה לסדר, זה שלו. בבקשה.

יריב פישר:

טוב, אז קודם כל נעים מאוד, קוראים לי מורן, כמו שהבנתם. אני רוצה להגיד כמה דברים. אני אתחיל מזה שקודם כל, בשנת 2020 מר ראש העיר, יריב פישר, העלה כמו מן פוסט לפייסבוק. נכון שזה אמנם ישן, הוא היה רק חבר מועצה אז בזמנו. והוא כתב, סליחה שאני זה, אני רוצה גם להגיד בדיוק, רק שנייה אחת. הוא העלה את זה ככה: "כחבר ועדה, ממליץ לבעלי העסקים הקטנים בהרצליה להצטרף הערב ולייעץ לנו כיצד ניתן לעזור לכם ולעבור את התקופה הקשה". זה היה בקורונה, בזמן הקורונה. עכשיו, ברגע לפני שנבחרת, כשהתחלת בעצם לרוץ לראשות העיר, אתה הבטחת המון הבטחות. גם לבעלי עסקים, גם לאנשים מבוגרים שהם בעלי עסקים. הכל כמובן כתוב, מדברים שקראתי באינטרנט, וגם-

מורן וייס:

מורן, כל מה שהבטחתי, אני מקיים.

יריב פישר:

אז שנייה אחת. אז יש לי שאלה אליך, אם אתה מקיים. אתה בעצם המטרה שלך הייתה, כמו שאתה אמרת בחדשות, בערוץ 12 אתה אמרת בעצם שהמטרה שלך היא לעזור להחזיר להשיב בעצם את המדרכות לציבור, ולאנשים נכים, אישה עם עגלות, נשים עם עגלות, ולכל כלל התושבים, נכון? יפה. מה קורה במצב שזה לא מפריע להולכי הרגל? כי יש משהו שהוא בתור ראש עיר אמור להיות הוגן וישר. אני מרגישה מבחינתי, ומבחינת כולם,

מורן וייס:

שראש העיר נבחר, אז כבר לא מעניין אותנו, והוא מגיע בצד הנוקשה. הוא לא בא בצד המתחשב כראש העיר, הוא בא בצד הנוקשה. אם עכשיו אישה מבוגרת מקבלת 7 דו"חות, מקבלת כל יום, וזו מבחינתי התנכלות לכל דבר -

יריב פישר:

למה התנכלות? למה התנכלות?

מורן וייס:

רגע, שנייה. כי אם זה לא מפריע -

יריב פישר:

אבל הודיעו לה 3 שבועות עד חודש לפני.

מורן וייס:

אין בעיה. תנו לי רגע בבקשה -

יריב פישר:

שבועיים, הודיעו לה לפני, למה זו התנכלות?

מורן וייס:

אני אסביר לך למה זו התנכלות. הנה, אני אגיד לך לצורך העניין, אני אגיד לך לצורך העניין. יש אנשים שיש להם מקרר שתייה, אוקי? אני אתן לך את הדוגמה הכי טובה שיש, מקרר שתייה בחוץ. שאז בזמנו, כשפדלון היה נמצא, ראש העיר פדלון, אז הוא נתן איזשהו היתר מסוים, וביקש לשבור את הגלגלים של המקרר, ורק כך נוכל לקבל איזשהו היתר מסוים למקרר שבחוץ. עכשיו -

יריב פישר:

המקרר המדובר קיבל גם הארכה.

מורן וייס:

הוא לא קיבל הארכה.

יריב פישר:

הוא קיבל הארכה.

מורן וייס:

הוא לא קיבל הארכה, והוא הוכנס בפנים. הוא הוכנס בפנים -

יריב פישר:

הוא קיבל גם הארכה.

מורן וייס:

אז אתה יודע מי אני, אם אתה יודע איזה מקרר מדובר.

יריב פישר:

אני יודע איזה מקרר -

מורן וייס:

נכון. יפה. עכשיו, יש לי שאלה אליך. אתה בעצם מפגין כלפי הממשלה, נכון? אתה בעצם אומר שאתה דוגל בדמוקרטיה, נכון? יפה. כשאנחנו באנו להפגין, אחרי זה בחדשות אמרת עלינו שרוב האנשים, גם ב-90fm כשאני התראיינתי ואתה עלית אחרי, שאמרת, אל תקשיב למה שאומרים, כי מי שצועק הוא לא צודק. יש לי את ההקלטות פה. ואמרת עלינו, רובם שם קשורים

למשפחות פשע. זאת אומרת, שגם אם מישהו רק שנייה, סליחה, שנייה, רק דקה, ראש העיר. אני יכולה להשמיע את ההקלטה בסוף הזה, או אפשר למצוא לי את ההקלטה. הכל מוקלט בהקלטה, שלחו לי אותה מהזה.

...בנרטיב של משפחות פשע. זה לא משנה עכשיו מה-

רגע, סליחה, סליחה, אני רוצה, תן לי רגע.

יונתן, באמת עכשיו פה, 10 שנים שום דבר לא נעשה במרכז העיר, כלום-

רגע, סליחה, אבל תן לי לדבר, אני רוצה לדבר. אני לא מבינה אתכם. למה לי מגיע לקבל שוטרי יס"מ מחוץ לבית שלך בטענה שכשאני קמה בבוקר אחרי מחאה מחוץ לבית, כמובן באישור המשטרה ובאישור הכל, כי מר רפי, תודה רבה לו על כל העזרה שהוא עוזר לנו, כי במקום שראש העיר יעזור, אז אדוני-

הוא קשור למשפחה שלך?

לא, הוא לא קשור, אני וייס. וגם אם הוא קשור למשפחה שלי ויש לי עסק בעיר, אז איך אומרים, אז אני עבריינית גם.

...

שקט, שקט. אני רוצה לשאול אותך שאלה, אדון ראש העיר, אפשר לשאול שאלה? כשאתה התראיינת, ואדון עודד בן עמי בחדשות 12 אמר לך שבגלל מר רפי קדושים שיש לו עסק, ובגלל שהכנסתם את התכולה לבפנים, בגלל זה נוצר כל הבלגן של ההפגנות. אז אני עונה לך שזה לא של רפי קדושים, שזה לא שלו, שזה שקר, ואתה יודע שזה שקר, אבל זה רק בשביל איך אומרים, לכסות את מר ראש העיר בעטיפה יפה שהוא לא עושה את זה כהתנכלות למשהו. וזה שייך לאימא שהיא חד הורית, וגם אתה יודע מה, נצא מנקודת הנחה, אימא חד הורית שעובדת מ-08:00 עד השעה 00:00 כל יום, ועם ילדה בת חצי שנה-

אנחנו מבינים איזה עסק יש לך בעיר. עכשיו תסבירי לי, העסק הוא גדול-

יונתן יעקובוביץ:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

אבל למה שאלת, אני רוצה לשאול שאלה, אדון ראש העיר. למה שאלת אם אני קרובת משפחה של רפי, כי זה משנה את התמונה? רגע, שנייה, שאלה. ונגיד, בוא נגיד נצא מנקודת הנחה. לא, זה לא נכון, זה לא נכון- זה לא עסק שלך.

מורן וייס:

למה? אבל אתה דיברת על העסק שלנו. אתה דיברת על העסק שלנו בעיר. אתה טענת שהעסק שכל ההפגנות וכל הבלגן הזה נובע מזה שיש לרפי עסק בהרצליה, למה, למה, כי אני מרגיש לי שאתה ישבת איתנו, אני דרך אגב צופה בוועדות שלכם שאתם זה, ותמיד מרגיש שכשאתה מדבר, אתה מדבר בקור רוח. אתה מדבר בצורה שהיא לא מתחשבת כלפי הציבור. כאילו נבחרתי, רק אני קובע פה. עכשיו, סליחה שאני אומרת את הדבר הזה, לא יודעת אם מותר לי או אסור לי, אבל אני אגיד את זה בעדינות- מותר לך להגיד הכל.

יריב פישר:

מורן וייס:

מותר לי? לדעתי, מה זה עברייני? זה מישהו שעובר על החוק, נכון? אוקי, אז לדעתי, סליחה שאני אומרת את זה, מר ראש העיר, אתה הבנאדם שהלכת לחוג בית עם מדי צה"ל והודחת, או בחרת להיות מודח. והשר ארבל פנים- לא הודחתי מהצבא.

מאיה כץ:

מורן וייס:

לא משנה. אה, לא יודעת, אז אני אומרת, אני שואלת. אז אמרת את זה כבר כמה פעמים.

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

אה, לא משנה, אז זה היה לא חוקי משהו, נכון? היה שם משהו לא חוקי? את סוטה מהדיון.

מורן וייס:

יריב פישר:

לא, כי אני אומרת, הוא מסתכל עליי בתור אחת שעוברת על החוק. אז אני מנסה להגיד שאני לא עוברת על החוק. מורן, בואי נתמקד. אני שואל- בוא נתמקד.

מאיה כץ:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

האם את מייצגת בעלי עסקים?

יריב פישר:

- מורן וייס:** למה כשאתה מפגין נגד הממשלה, אנחנו פה אנשים -
- יריב פישר:** אני לא שואל אותך שאלות, יש לך 3 דק'.
- מורן וייס:** יאללה, תשאל. אז אני רוצה שתשאל.
- יריב פישר:** אני שואל כי זה באמת חשוב לנו.
- מורן וייס:** אוקי.
- יריב פישר:** העסק שלך, סליחה, העסק שנמצא ברחוב שם -
- מורן וייס:** לא משנה.
- יריב פישר:** הוא עסק גדול, המיקום שלו גדול. נתנו לעסק הזה אפשרויות מה מותר לשים בחוץ, מה אסור -
- מורן וייס:** לא.
- יריב פישר:** מה השטח הציבורי -
- מורן וייס:** לא.
- יריב פישר:** למה השטח הציבורי -
- מורן וייס:** אתה מוכן לבוא איתי? אתה מוכן? אני אשמח.
- יריב פישר:** אני שואל אותך שאלה.
- מורן וייס:** אתה מוכן לעבור איתי ולראות שזה לא מפריע לשטח הציבורי? המקרר הוא מתחת לבניין.
- יריב פישר:** השטח הציבורי הוא של הציבור -
- מורן וייס:** אתה יודע שיש לנו נכים, אתה יודע שיש לנו נכים, לקוחות שהם נכים, שהבחוץ כל כך עזר להם, בגלל שהם, לקוחות שהם נכים, לקוחות על כיסאות גלגלים, שהשירות שלהם, הם יכולו, התאפשר להם, כי המקום הוא צר בפנים, ולא רק אני, יש פה עוד עסקים כאלה שהתאפשר להם לרכוש מבחוץ דברים מאשר להיכנס לחנות שהיא מצומצמת. לי מרגיש -
- מאיה כץ:** את צריכה להנגיש את החנות שלך לנכים.
- יריב פישר:** זה את צריכה את החנות. החנות שלך גדולה.
- מורן וייס:** לא שומעת. מה זה מונגש? מה זה אומר מונגש? כיסא גלגלים יכול להיכנס, אבל כיסא הגלגלים לא יכול עכשיו ללכת למקומות שלפינות. טוב, אל תעשו כאילו לזה. אני רוצה לדבר עם מר ראש

- העיר. יש לי שאלה אליך. אתה בתור מפגין. אתה מפגין בממשלה, מותר לנו גם להפגין? יפה, למה אנחנו צריכים בעלי עסקים לקבל שוטרי יס"מ, 20 שוטרי יס"מ- את צריכה לשאול את המשטרה למה היא- לא, אני אגיד לך למה, אני אגיד לך למה. עופר, אני רוצה לדבר, תודה רבה.
- יריב פישר:**
מורן וייס:
- את צריכה לשאול את המשטרה- למה? תשאלי אותה.
- יריב פישר:**
מורן וייס:
- אבל הרגשת מאוים מאיתנו, שצעקנו במיקרופון? תשאלי את המשטרה- אני שואלת אותך אם הרגשת מאוים. תשאלי את משטרת ישראל- אבל אני שואלת אותך אם הרגשת מאוים. אנחנו לא עשינו לך שום דבר.
- יריב פישר:**
מורן וייס:
- תשאלו את משטרת ישראל- אנחנו בעלי עסקים, ואני מרגיש לי שבשביל שעל חשבוננו כי אתה קרוב לתקשורת, תקשיב, אני מרגישה שאתה קרוב לתקשורת, אז אתה כאילו מצייר אותנו- אני קרוב לתקשורת? לא, כשאתה בתור ראש עיר- מי שעבר ערוץ, ערוץ, ערוץ ורצה להתראיין שם זה לא אני. איך אתה יודע שאני רציתי להתראיין? אני יודע.
- יריב פישר:**
מורן וייס:
- אבל זה לא נכון, זה לא שקר. אני לא מדבר עלייך- למה? **יריב פישר:**
מורן וייס:
- אני מדבר על האנשים בסוף שם. אבל אני מדברת איתך כרגע, נכון? אז זה לא אני. זה לא אני.
- יריב פישר:**
מורן וייס:

אני, פנו אליי, אגב. לא, אני רוצה לדבר על כל בעלי העסקים. אני
בניגוד לאנשים אחרים פה-

יריב פישר:

את כרגע לא הדוברת שלהם.
אני הדוברת שלהם, עובדה. אתם נתתם לי לדבר. עופר, עופר,
אני אגיד מה שאני רוצה ואל תרים עליי את הקול. בסדר, אני
תכף אתן להם לדבר. גם אני בעלת עסק.

מורן וייס:

אבל הם רוצים לדבר-

עופר לוי:

כשאתה תשלם את הדו"חות שלי תדבר, נשמה. כשלך יביאו
יס"מ תדבר, נשמה, הבנת? ואם אני מרגישה פה שמר ראש העיר
מנסה אותי קשורה במשפחת קדושים בשביל, יש לי שאלה אליך.
מי שקשור לאדון רפי קדושים, אולי שנאת החינם הזאת מניעה
את זה. אז אין לו זכות לעלות לוועדת חריגים? אתה לא תקל
עליו? אם כתוב קדושים, שאלה.

מורן וייס:

רגע, הגשת ועדת חריגים?

יריב פישר:

לא, אני שואלת בכלל. אני מדברת בכללי. אם אתה אומר לי, את
קרובת משפחה. זה אמור להעלות פה איזושהו אישיו? זה אמור
להיות פה מעניין? אבל שאלה, אבל למה אתה לא עונה. מה,
שנאת החינם הזאת מובילה אתכם, מובילה אותך. פשוט בגלל
שהוא זה שעוזר לנו, אז מרגיש לי שאתה מתנכל אלינו, אתה
מבין? בגלל איזושהי שנאת חינם. הבנו את הסיסמאות האלה.
אתה אמרת שתעזור לנו, נכון? לבעלי העסקים. אתה כתבת את
זה בפוסט. אני מרגיש לי שהשבע לא רואה את הרעב. אתה יודע
מה, רגע, משפט אחרון. אתה יודע מה תלו מחוץ לבית? בדיוק
יצאתי החוצה וראיתי שלט, אני גרה ביד התשעה דרך אגב.

מורן וייס:

חברים, זה מפריע.

יריב פישר:

אני גרה ביד התשעה דרך אגב. ולי במקרה יצאתי החוצה וראיתי
שכתבו שאתה, אני אקריא לך, רק דקה.

מורן וייס:

מורן, העסק שלך הוא העניין, לא אני. את-

יריב פישר:

כמי שגדל בשיכון וייצמן בבתיים מתפרקים, אני מאוד גאה

מורן וייס:

בהחלטה של פינוי-בינוי על שכונת יד התשעה. זה לא העניין, אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה כזאת. אז אני מבקשת בבקשה שתתחשב בנו, בכל בעלי העסקים, תעצור עם הדו"חות. יש פה אנשים שאין להם מה לאכול. יש פה אנשים שאין להם מה לאכול. שהם את ה-730 ש, זה נראה לך הגיוני שאישה מקבלת 7 דו"חות? כאילו, גם מה היא תעשה עם זה? אז היא חלשה מולך כי אתה ראש העיר, ואתה יושב עם ההצהרה שרק אני קובע פה. הבנו שאתה קובע, הבנו שיש חוק.

אני לא חלש. אני לא חלש מול ראש העיר. אני עובד כי אני רוצה לפרנס את הילדים שלי בכבוד.

בסדר, אני מדברת אז על אנשים אחרים. אז בבקשה ממך, כי אני לא חושבת שמישהו שזה לא כואב בכיס להוציא את הכסף הזה. אתה יושב פה עם מזגן, עם משכורת מכובדת. תתחשב באנשים. תתחשב. אתה בסה"כ 4 חודשים מכהן? אני לא יודעת כמה זמן. תתחשב, תבוא לקראתנו, תעזור לנו- תודה.

מי שלא נמצא, מי שמפריע, מה שמפריע להולכי הרגל ולנכים, באהבה גם שיקבל דו"ח, תעשה מה שאתה רוצה. אבל מי שלא מפריע ותתחשב. אז קודם כל בוא תבטל את הדו"חות שנייה. לא.

למה? למה לא? למה בקור רוח?
 מורן.

למה? למה, כי השבע לא רואה את הרעב? אתה, המטרה שלך זה הולכי רגל, נכים ואנשים עם עגלות. לא, את טועה.

אתה אמרת את זה.

מורן, המטרה שלי שעסקים יצליחו.

אבל אתה גומר אותנו.

לא נכון.

קהל:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

מורן וייס:

יריב פישר:

אני 70% ירידה, איזה עסקים יצליחו? אני 70% ירידה, איזה עסקים יצליחו?
עסקים יצליחו?
זה לא נכון.

מורן וייס:

יריב פישר:

מה לא? בוא תראה את הדו"ח Z שלי, בוא תראה את הדו"ח Z שלי, בוא תראה את הדו"ח Z שלי, בוא תראה את הדו"ח Z שלי. 70% אנחנו בירידה. בוא תראה את הדו"ח Z שלי. למה אתה אומר לי לא? אתה הולך הביתה לישון בשקט, יש לך במקרר לפתוח, לאכול, לקנות, לעשות מה שאתה רוצה. בוא תראה את הזה שלי, בוא תסתכל, בוא תראה. וזה לא רק אני, זה כולם פה. נראה לך שאנשים משעמם להם שהם יבואו, יפגינו, יבכו את כאבם, ויגיעו לראש עיר שכמוך שאומר להם בקור רוח, מסתכל עליהם ואומר להם, אני ככה ואני לא טעיתי, למה, למה? זה לא פייר, תבטל את הדו"חות, תעלה אותם לוועדת חריגים. מי שאחרי זה לא מקשיב, לא מכבד את החוק, מקובל. תבטל את הדו"חות. שומע, אנשים נגמרים עם הדו"חות האלה.

מורן וייס:

מורן, לסיים בבקשה. תודה.

יריב פישר:

מורן וייס:

בסדר, אין בעיה. גם אם פה לא מקשיבים, יש מקומות אחרים שיקשיבו, זה בסדר. הגרון שלי כבר אתה יודע, אני טיפלתי בגרון שלי. אני רוצה שיסדרו לי דברים למקרר. שיסדרו את עניין המקרר... אני רוצה שיסדרו את עניין המקרר בבקשה, תודה רבה. וסליחה שאני אומרת את זה, זה לא משנה אם אני קשורה אליו או לא קשורה אליו. זה לא משנה אבל. זה לא משנה אם אני קשורה אליו או לא קשורה. גם מי שקשור אליו-

מורן, תני לאבי שנייה-

יריב פישר:

מורן וייס:

אתה לא יכול להציג את כל מי שקשור לרפי קדושים, עבריין, זה לא נכון. אתה מציג פה את כולנו כעבריינים, כראשי ארגון פשע. מה זה הדבר הזה? וגם לא צריך לשקר...

כן, בבקשה, אני רוצה לשמוע את אבי. אבל מורן, בואי-

יריב פישר:

קודם שיבטל את הדו"חות, ורק אחרי זה יעלה אותם לוועדת חריגים. לא יכולים לקבל דו"חות-

מורן וייס:

חברים, מחילה, היא מדברת ממש מדם ליבה, היא מדברת מצער.

רפי חיים:

(מדברים ביחד)

עוברים לאבי, כן.

יריב פישר:

אפשר לדבר? כולם שומעים? אפשר לקבל 3 דקי של שקט? ככה, קודם כל, אני אתחיל בהתנצלות על זה שאני צעקתי. אתם צריכים להבין שאני כל בוקר קם ומקבל 700 ש, ואני כבר יומיים לא אוכל באמת, וההורים שלי בחרדות, מפחדים שאני אלך להפגין ויעשה טעויות, כי זה עסק שבניתי ב-10 אצבעות. אני קניתי את העסק שלי לפני 4 שנים, הוא היה נראה בחוץ מזבלה, סידרתי את כל המדרכה. יריב היה אצלי לפני שבועיים, צריך להגיד את זה. ראית את הסטנד של הירקות-

אבי:

מה קרה שם אחרי שהיינו?

יריב פישר:

אני אסביר לך בדיוק. הסטנד של הירקות נראה מהמם. 30,000 ש עלה לי. זה מאוד, מאוד משמעותי בעסק שלי. הגיע יריב, יותר מזה הוא עשה לי כבוד, העובד שלי היה בבוקר, הוא אמר לו, עמית פה, הוא חיכה 20 דקי בבית הקפה. אני אומר, מה שזכויות שלו, זכויות שלו.

אבי:

לא, אל תיתן כבוד. זה הקפה שאני אוהב.

יריב פישר:

לבריאות, יש להם קפה מעולה. גם לזה אנחנו תכף נגיע. נגיע להכל. חיכה, אני קמתי, התקלחתי, הגעתי, התרגשתי לפגוש את ראש העיר. אני לא אדם פוליטי. בחיים שלי לא מתעסק בזה, לא מעניין אותי. אני רוצה לחיות בשקט. אני עושה תרומות כל שבוע לחיילים, בזה אני עסוק. נכון, הגעתי, פגשתי אותך. היה לבוש כאילו הוא חבר שלי. מכנס ג'ינס, נעליים של VANS. אמרתי לו, שלום, אדוני ראש העיר. מה אמרת לי, יריב? כשאמרתי לך, שלום אדוני ראש העיר, מה אמרת?

אבי:

- אבי:**
יריב פישר: לא, אני רוצה 60 ס"מ - רגע, אני רוצה רגע להסביר לך. בהנחה ואתה באמת איש טוב, שאני נורא רוצה לעזור לך כי אתה תורם לחיילים -
- רפי חיים:** אבל למה אי אפשר, בגלל שאתה מחליט אי אפשר? יריב, סליחה, למה אי אפשר?
- יריב פישר:** רפי, תן לי להשלים.
- רפי חיים:** למה אי אפשר? אני מנסה להבין. בגלל שאתה החלטת. באמת, בוא תהיה שנייה אחת. אני שומע מה שאתה אומר, אבל למה אי אפשר? אם יש מרחב ציבורי גדול, וזה לא מפריע להולכי רגל, למה אי אפשר?
- קהל:** אני אתן לך תשובה, מר ראש העיר.
- רפי חיים:** למה אי אפשר? אני לא מצליח להבין את זה.
- קהל:** יש לי עסק למזוודות. אני לא יכול להכניס אדם נכה לתוך החנות שלי מפאת חוסר מקום להיכנס -
- יריב פישר:** תסדר את החנות שלך.
- קהל:** אני מוציא דשא סינטטי -
- יריב פישר:** לא, תסדר את החנות שלך שבנאדם, זה החוק, סליחה, זה החוק.
- קהל:** יש לי 24 ס"מ.
- (מדברים ביחד)
- יריב פישר:** תן לו בבקשה לסיים. אתה כל פעם עושה את זה. אתה כל פעם עושה את זה -
- קהל:** אבל אתה מדבר על עסק שהוא גדול, יש גם עסק שהוא קטן.
- אבי:** הוא לא גדול, הוא לא גדול, זה לא נכון. זה לא נכון.
- קהל:** ...לעודד משהו שהוא קצת -
- יריב פישר:** תן לו בבקשה לדבר.
- אבי:** ככה, אתה היית אצלי בעסק, אפילו אני חושב שנכנסת, נכון? ברוך השם העסק מלא מכל טוב. אנחנו עובדים מכל הלב, ועושים מה שאפשר. אני השקעתי 30,000 ₪ לפני 3.5 שנים, 3, בכל סטנד הירקות האלה. בעצם אתה אומר לי עכשיו, תשמע,

אתה לא יכול להכניס את זה, לא יכול להחזיק את בחוץ, למרות שאתה שיפצת והשקעת וכל הכסף שלך, ואני עוד בהלוואות, אתה מוזמן לבוא איתי לבנק. אני כל חודש נלחם, נלחם ומחזיק חצי שכונה על הגב שלי. אתה בא אומר לי ביום אחד, תשמע, אני קמתי בבוקר, זכיתי, קודם כל אף אחד לא יכול. למה, למה, ריב, למה? תושיט לנו יד. מה אני אמרתי לך? אני גם לא מתבייש מאף אחד. אני אמרתי לו, יש צדק בחלק מהדברים. יש דרך, אפשר להגיע להסכמה. אפשר להגיע להסכמה. אני מוכן לבוא 3 חודשים, 4 חודשים, אני אתן מהזמן שלי. נעבור, נעזור לאנשים. זה אנשים פה לא סוגרים את החודש, זה אנשים מסכנים. אף אחד פה לא משפחת פשע. אני לא מכיר משפחות פשע. אני לא מתעסק בזה.

באמת, העסק שלך, חשוב לי שאנשים יבינו את זה גם, באמת. יש לך עסק גדול מאוד בפנים-

60 מ"ר בדיוק.

רגע, אני מדבר על העסק בפנים. הוא יפה, הוא מסודר. מותר לך לפי ההנחיות שלנו גם לשים דברים בחוץ. בהנחה ואתה עומד במה שאמרנו, באמת, פה בינינו אני אומר, אתה צריך להכניס לדעתי שם את המקררים שבצד, ולסדר שם את הירקות. איפה זה גומר לך את העסק, הסיפור הזה.

בוא אני אסביר לך.

תסביר לי.

אז ככה, אתה היית בכנות, אני יכול להגיד את הדברים שאתה אמרת לי, או שמעדיף שלא?

כל עוד זה לא קשור לחבר'ה-

לא, החבר'ה שם שיצליחו, חברים, שיצליחו. היה איתך הבחור הזה, אם אני לא טועה, נכון?

אלכס, בטח.

אלכס. מה שלומך, אלכס? ערב טוב. אלכס היה איתך שם, ומה

יריב פישר:

אבי:

יריב פישר:

אבי:

יריב פישר:

אבי:

יריב פישר:

אבי:

יריב פישר:

אבי:

אמרת לו? אמרת לו, אלכס, בבקשה, כרגע לא לתת פה דו"חות, נבדוק את המצב. אמת או לא? כך היה. לא, אני אומר את האמת.

הגשת ערעור?

יריב פישר:

אני אמרתי שהגשתי שני ערעורים. ואיפה הבחור הזה, עופר לוי, עופר לוי, אתה מקשיב? אני הבן של אורלי. תודה, נשמה, תהיה בריא. אני הבן של אורלי. רגע, רגע, יריב, שנייה, תנו לי לסיים.

אבי:

וגם אמרתי לך-

יריב פישר:

אני רוצה ככה, שעופר לוי יידע שאני הבן של אורלי הגננת, ש-40 שנה גננת בנעמ"ת, והיא עזרה לי בכסף לפתוח את הכסף, והיא היום לא ישנה בלילה, אישה שאיבדה את הילד שלה, אתה יודע את הסיפור שלנו, היא איבדה את הילד שלה, לא ישנה בלילה, כי העסק הזה מחזיק אותי ואת אח שלי, ועוד 3 משפחות-

אבי:

תענה לי רגע-

יריב פישר:

עכשיו, רגע-

אבי:

זה מה שאמרתי בהצעה לסדר, מי שהמלך חפץ ביקרו.

רפי חיים:

רפי, אני לא מכיר אותו בכלל.

יריב פישר:

הוא לא מכיר אותי.

אבי:

אמרת לא לתת לו דו"חות, בזמן שאנשים אחרים מקבלים 7 דו"חות, ביזיון. זו ועדת חריגים, על זו ההצעה לסדר. בוא תגיד קריטריונים, מה מותר, מה אסור, ושלח את יחידת החיסול.

רפי חיים:

תמשיך בבקשה, אבי.

יריב פישר:

אני ראיתי בנאדם עם חמלה. אני גם אמרתי לחברים ולאנשים, תנסו, בוא ננסה דרך הטוב-

אבי:

תענה לי אבל על השאלה.

יריב פישר:

בבקשה, יקירי.

אבי:

אני שאלתי אותך עוד הפעם. יש לך עסק מאוד גדול-

יריב פישר:

זה לא אבל רק העסק שלו, אדוני. זה כלל העסקים.

קהל:

עכשיו תצא החוצה. עכשיו תצא החוצה.

יריב פישר:

- קהל:** יש לו מכולת של 100 מ"ר, לי 20 מ"ר, מה זה רלוונטי לי?
יריב פישר: מדברים איתך על כולם. יש לנו עסקים קטנים בעיר. 20 מ"ר.
שטח ציבורי הוא של הציבור -
קהל: צודק.
יריב פישר: והוא יישאר של הציבור. גם כשתהיה לך חנות מספיק גדולה,
הוא של הציבור. אין מה לעשות.
קהל: אבל היא לא גדולה.
מורן וייס: ...לבעלי עסקים.
יריב פישר: אני חושב שהצגנו את זה מקודם -
(מדברים ביחד)
קהל: זה בסה"כ 1% על 8 מ"ר. 80 ס"מ.
יריב פישר: זו לא זכות הדיבור שלך עכשיו. זו בפעם הרביעית או החמישית.
קהל: אבל אדוני, אתה מתעסק בעסק פרטני, אנחנו לא עסק פרטני.
מאיה כץ: יריב, למה אבל, אם הוא הציע, באמת, הצעה שאני חושבת שהיא
סבירה -
קהל: יש פה את אבי צייפסר, תן לו לדבר.
מאיה כץ: תשבו איתם. בינתיים בתקופה הזאת תיקחו אני לא יודעת מה,
שבועיים, שבועיים וחצי, תקפואו, תעצרו שנייה את הסטטוס
הקיים, הנוכחי. לא תגיעו להבנות בעוד שבועיים, שלושה, תצאו
למלחמה -
יריב פישר: לא, לא, לא, מאיה, כמות העסקים... מאוד, מאוד קטנה. רוב
העסקים -
מאיה כץ: לתפישתם זו מלחמה. עם תחושות אי אפשר להתווכח.
יריב פישר: מאיה, עובדות.
מאיה כץ: אתה מדבר פה עם תחושות.
יריב פישר: מאיה, עובדות. מרבית העסקים, מאיה -
מאיה כץ: אין בעיה, מדיניות עוד אפשר... ולהזיז טיפה ימינה, טיפה
שמאלה אם רוצים.
יריב פישר: חשוב להבין את זה. מרבית העסקים בהחלט יישרו קו, מבינים

את המדיניות החדשה, ובאמת אומרים גם תודה על הסיפור הזה. גם התושבים. עכשיו, יש דברים כמו עמית והעסקים האלה שחשוב לנו להבין. אבל גם חשוב להבין שלא תהיה איפה ואיפה, ואמרו את זה כמה פעמים. ואני שואל את השאלה עוד פעם, עמית, כי יש פה הרבה עסקים כמוך. לי למשל היה פה בחור, מאיה, די. מאיה, לא, לא, לא-

(מדברים ביחד)

יש עסקים באמת, גם היה פה הבחור שישבנו איתו לפני שהתחלנו, הבחור עם הטמבוריה הקטנה, אני תמיד מדבר עליו. באמת כואב לי הלב. האיש עם טמבוריה קטנה ברח' הס, אם אני לא טועה, שהשטח הציבורי הוא בעצם המהות של העסק. אבל באמת שם גם לא נשארה מדרכה. אתה מבין, יש פה נקודות שאנחנו-

יריב פישר:

שאלת שאלה, האם אתה יכול לחזור על השאלה?

אתה, כשאתה צריך לעמוד במה שאנחנו אומרים על השטח הציבורי, אתה צריך להוריד לדעתי במקרה הטוב מקרר אחד או שניים-

קהל:

יריב פישר:

לא, אז אני אסביר.

איפה זה באמת פוגע-

קהל:

יריב פישר:

אני אסביר, אני אסביר. אתה היית אצלי, אני באמת התרשמתי, הלכתי הביתה. אבא שלי אדם מבוגר, אדם דתי, אמרתי לו, אבא, יש פה בנאדם, יש לו חמלה, אני מאמין שהוא יבין את האנשים. אני לא חושב שיש פה משהו נגד. יותר מזה, אני אמרתי לך כשנפגשנו אמרתי לך, תשמע, לדעתי יש פה עניין פוליטי. אני לא אדם פוליטי. אמרת לי, אני יודע שהפרענו לך השבוע, כי אתה כל שבוע הולך לתרום חיילים. אני השבוע לא הלכתי, תסתכל איך אני נראה. אני פשוט מתבזה. עכשיו תשמע, אתה שואל איך זה מפריע לי, נכון?

קהל:

כן.

יריב פישר:

קהל: עבר שבוע. אמרתם ועדה, שבוע. התקשרו אליי חברים שלי, פקחים שהם מתביישים לתת לנו דו"חות. אגב אמרו לי, עמית, תשמע, ראש העיר אמר לא לגעת בכס בגן רש"ל. אמרתי, בסדר. אנחנו הגשנו בקשת חריגים, כנראה בודקים את הנושא. אתמול בבוקר-

רפי חיים: לא לגעת בהם, באחרים לגעת.

קהל: הגיעו אליי-

רפי חיים: זה נראה לך הליך תקין?

קהל: אני שאלתי אותך אם להגיד כל מה-

רפי חיים: רגע, תעצור.

קהל: אני אומר-

רפי חיים: זה נראה לך הליך תקין? אני רוצה להכיר את חוק העזר לא אוסר בכלל, אלא רק שיש הפרעה להולכי רגל, זה חוק העזר.

קהל: אני רוצה לסיים-
קהל: מי ידע על ועדת חריגים בכלל, מה זה דבר הזה?

יריב פישר: אמרנו לכולם על ועדת חריגים. כל מי שהיה פה, היו פה נציגים. דיברנו עם כולם, זה יצא החוצה.

רפי חיים: למה למסעדות אתה נותן להוציא? תענה לי-
קהל: אני רוצה להמשיך-

רפי חיים: מה זו האפליה הזאת?
קהל: אתמול בבוקר חזרו הפקחים. אני לא הייתי שם, עשיתי מה שעשית, הלכו לעובד שלי, אמרו לו, יש לך 2 דק' להכניס את כל הסטנד של הירקות. אתה ראית את הסטנד של הירקות, עלה לי 30,000 ש"ח, אין לאן להכניס אותו. זהו. כך התרעה, מחר דו"ח. היום באו-

אבי: אבל לך נתנו 30 דק' להכניס, לי לא נתנו דקה להכניס.
קהל: יישב שם ויבכה? אתה בא, אומר לנו, חבר'ה, 40 שנה היה ככה, אני נבחרתי, יהיה ככה. רגע, אפשר בהידברות, ואפשר להסתדר. אתה יודע שאפשר להסתדר, יריב. לא צריך לבוא להגיד לנו הכי

חזק. אתה הכי חזק, בסדר? אתה הכי חזק, אתה מלך.
 אתה ראש העיר.

אבי:

תסתדר איתנו, תבין אותנו.

קהל:

תענה לי על השאלה.

יריב פישר:

בבקשה, מה שאלת? אני עניתי, על הירקות? אני עניתי. אם אתה
 מכניס לי את הסטנד של הירקות-

קהל:

לא, שים לב. מותר לכם דברים לשים בחוץ, אמרו לך את זה כבר
 כמה פעמים-

יריב פישר:

מה זה דברים? שני מקררי גלידות. העסק שלי בנוי על 30%
 ירקות. מה זה משנה? לא, לא, אנחנו רוצים להבין האם יש
 חמלה ויש פתרון או שרוצים לריב.

קהל:

(מדברים ביחד)

טוב, אני רוצה לענות לאלי את הכבוד שלו. אני רוצה לתת לאלי
 את הכבוד שלו. אני רק רוצה להגיד דבר כזה. אפשר למצוא
 פתרונות. כל מי שיושב פה, יודע שאפשר למצוא פתרונות. אבל
 אם כל אחד, אתה יודע, יש בגן רש"ל חומה גדולה. יש עליה
 גרפיטי שעשו. בכל צד עומד מישהו ואומר, אני צודק. אז אני לא
 רוצה להיות צודק. מבחינתי תהיה אתה צודק. אבל תבין אותנו.
 תבין שזה באמת המחר שלנו. זה לא במתק שפתיים. זה המחר
 שלנו. זה הטיפולים של האישה הזאת, וזה הילד בצבא של
 האישה הזאת. ואתה מכיר את הסיפורים. אפשר לפתור. אני
 מוכן לבוא, נארגן עוד 3, עוד 4, 5 אנשים. נבוא, נסדר. אפשר-

קהל:

אבל אתה צריך להתיישר לפי מה שאמרנו, ולהכניס את הדברים
 פנימה-

יריב פישר:

בסדר.

קהל:

ולא ענית לי-

יריב פישר:

אבל למה יש אפליה בין מסעדות לבתי קפה? למה להם מותר?

רפי חיים:

על איזו שאלה לא ענית? על איזו שאלה לא ענית?

קהל:

למה להם מותר?

רפי חיים:

יריב פישר:
רפי חיים:
יריב פישר:
רפי חיים:

כן, מר צ'יפסר.
 למה לאדם שיש לו חנות בגדים -
 רפי, היה לך -
 היה לי, אבל אני שואל שאלות מהותיות. יש פה בעיה של אפליה.
 מחילה, זו הצעה לסדר שלי. אלי, בוא תדבר.

(מדברים ביחד)

קהל:

קודם כל, אמרת ששאלת שאלה ולא עניתי. אני חושב שענית על הכל. אם לא עניתי, אתה יכול לשאול עוד הפעם, חצי שנייה ואני אענה לך. השאלה היא, אם באמת אתם רוצים לפתור, או שאתם אומרים לנו, זה החוק היבש, וזה מה יש, ותתמודדו.

יריב פישר:
רפי חיים:
יריב פישר:
רפי חיים:
מורן וייס:
רפי חיים:

קודם כל, זה החוק -
 לא, זה לא החוק.
 זה החוק.
 זה לא החוק.
 החוק אומר, רק אם זה מפריע להולכי רגל.
 חוק העזר לא אוסר, אלא אם כן זה מפריע להולכי רגל, זה לא החוק. ויש פה את היועמ"שית. אנחנו רוצים לשמוע את חוות דעתה.

(מדברים ביחד)

קהל:

טוב, רבותי, קצת שקט. ייקח כמה דקות, ונתקדם הלאה. ערב טוב, ראש העיר. ערב טוב, מכובדי, חבר המועצה. אני רוצה לפנות אליך ישירות, אדוני ראש העיר. אני הייתי כ-15 שנים יו"ר ארגון הסוחרים בהרצליה.

יריב פישר:
קהל:

נכון.
 זה היה בתקופת יעל גרמן, ואח"כ בתקופת פדלון. אבל האמת שאני הייתי פעיל גם בתקופת אלי לנדאו. גם אלי לנדאו, שבא עם כל הקשיחות, עם כל האגרסיביות שלו, תהיה מנוחתו בגן עדן, היה ראש עיר אגרסיבי, ומי כמוך זוכר, עוד היית ילד צעיר, עדיין יפה כמו אז, אבל ילד צעיר. וידעת כמה אנחנו נלחמים על

הפרנסה ועל הכבוד. יושבים פה סוחרים שבמשך, יש פה חדשים שהם 5 שנים בענף, יש פה כמוני, אני 75 שנה, אני דור ממשיך. אבל יש פה אנשים עם 20, 30, 40 שנה. אתה צריך להבין דבר נורא פשוט. העסקים לא באים כנגד העירייה או כנגד כל ממסד אחר. העסקים שמוציאים את מרכולתם או את הסחורה בשפה פשוטה, מוציאים 60 ס"מ, 80 ס"מ, צמוד לחלון הראווה. זה היה ההסכם גם עם יעל גרמן, וגם עם אלי לנדאו. זה היה ההסכם שהיה חוק. החוק הוא כתוב. אני לא זוכר מאיזו שנה הוא, 1962 או 1964, הייתה הסכמה שבשתיקה בין הרשות לבין המסחר בעיר. יתרה מכך, אני כסוחר או כבעל עסק ותיק בעיר, אני יכול להעיד בשבועה אם רצונך, שהציבור פונה אליי יום-יום, ותודה לאל יש לי ציבור רחב, ואני מוכר בעיר. ואומרים לי, אבי, כשאינן סחורה בחוץ אנחנו בטוחים שהחנות סגורה. עברנו ליד חנות המזוודות-

חד משמעית, חד משמעית.

רפי חיים:

קהל:

עברנו ליד חנות מזוודות. אנחנו לא יודעים איפה החנות. ידענו שהמזוודה בחוץ, ידענו שאצלך העגלה עם המחצלות היא בחוץ. ב-80 ס"מ, וזה לא גורע מהשטח הציבורי ומהמרחב הציבורי של הציבור הרחב, שאנחנו מאוד, מאוד ששים לציבור הזה. אנחנו מחכים שהציבור יבוא למדרכות הרחבות שיעל גרמן עשתה. אנחנו גורמים לצבעוניות ע"י הצגת הסחורה בחוץ. זה מושך את הציבור, זה יוצר צבע. ואתם כשתעשו את ההפנינג בנוסף לצבעוניות הזאת, זה רק יגרום לשמחה בעיר. זה גורם ליותר אנשים לבוא לעיר. כאשר אין סחורה בחוץ, ואני אומר בפירוש ליד כל הסוחרים-

זה נראה כאילו הכל סגור, נטוש.

אתי נחום:

קהל:

אני לא מפחד ולא מתבייש להגיד להם, אל תגזימו כי הדו"חות, תקבלו אותם. לא צריך להגזים. 60 ס"מ, 80 ס"מ, די והותר לנו רק כדי להראות כדי להציג את מרכולתנו ואת הצבעוניות של

הדבר. אני הוצאתי, אני לפני יומיים הוצאתי באופן אישי בשעה 09:40, כשפתחתי את החנות, ואחרי שהתארגנתי הוצאתי שתי עגלות, סטנדים, כדי לשטוף את החנות. בוא, יש שיעון, נכון? בוא תראה-

מפאת כבודך-

אז אני אומר לך-

עדיף שתעבור הלאה.

לא. אני לא רוצה להתעסק עם התלונה שלי, בסדר?

במקרה הזה עדיף שתעבור הלאה.

אנחנו מדברים על מדרכה של 10 מ', כן? שזה מפריע להולכי רגל. יש מדרכות של 10 מ', 12 מ'. הציבור מאיץ את רגלו מהמדרכות בגלל התחבורה הפגומה. במקום להכניס אוטובוסים של 50 נוסעים, צריך להכניס שאטלים. משביב, מנווה עמל-

מסכנים לגמרי.

תכניסו שאטלים למרכזי העיר, אתם תראו את הציבור מגיע, והציבור יודה לנו לסוחרים, לכל אלה שיושבים פה ונלחמים יום, יום, שעה, שעה. רובם עדיין עושים מילואים. הם צעירים, לא בני גילי. הם עדיין חבריה צעירים, והם עושים מילואים, ותורמים למדינה, ותורמים לעיר, ותורמים למסחר. המסחר בעיר מפרנס את תושבי העיר, מפרנס את עובדי העירייה, שאנחנו דואגים לשלם ארנונה. העסקים משלמים ארנונה, אני חושב, בין הגבוהות ביותר בארץ. לא בדקתי את זה לגופו של עניין. אולי יש עירייה אחת, פתח תקווה נדמה לי או רמת גן, שבכמה אחוזים יותר. אבל אנחנו משלמים את הארנונות הגבוהות ביותר. וזה מפרנס את העירייה. ותמורת זה אנחנו רוצים לקבל שירותים. אחד השירותים שאנחנו רוצים לקבל, כבוד ראש העיר, תבוא לקראתנו. אל תגיד לי החוק יבש, וזה שייך למרחב הציבורי. את זה למדנו-

עפ"י חוק מותר להוציא דרך אגב.

יריב פישר:

קהל:

יריב פישר:

קהל:

יריב פישר:

רפי חיים:

קהל:

יריב פישר:

קהל:

רפי חיים:

קהל:
 אנחנו יודעים את זה. אנחנו רוצים שתבוא לקראתנו, שנוכל להתפרנס בכבוד, לשלם ארנונה בכבוד, לשלם מים בכבוד. אנחנו לא באים לבקש טובות ולא ועדת חריגים לתוספת תשלום.
רפי חיים:
 תודה רבה, אלי, בכבוד.
קהל:
 אני מבקש ממך -
רפי חיים:
 לחזור בך.
קהל:
 אתה יודע, יש דברים, אל תחזור בך, תעשה חשיבה חוזרת. תעשה חשיבה. שב עם חברי הקואליציה, חברי האופוזיציה, עם מי שאתה רוצה, תעשו חשיבה, מה נכון בשעה קשה זו. השעה היא לא שעה רגילה. אנחנו לא בזמן רגיל. אנחנו לא חיים יום, יום את ה-happy. אנחנו חיים באים להתפרנס. לעבור ממול, לקנות כיכר לחם להביא הביתה. ואולי פעם בשנה לנסוע לחו"ל -
יריב פישר:
 אני חושב שאמרתי לך את זה גם בשיחה, ואני התכוונתי לכל מילה. אתה יודע, כל מה שדיברנו בינינו ואני לא אגיד פה. אנחנו באנו לנקות את הרחוב, לנקות אותו.
רפי חיים:
 לנקות את העסקים, אתה מתכוון, כן?
קהל:
 תנקו אותו בתרתי משמע -
יריב פישר:
 רפי, תן לי -
רפי חיים:
 לא, לנקות את העסקים.
יריב פישר:
 רפי -
קהל:
 רפי, שנייה, סליחה.
יריב פישר:
 די, די, תן לי רגע, תן לי רגע.
קהל:
 סליחה, רק שנייה, הסיסמאות שלכם יפות -
יריב פישר:
 לא, לא, תן לי לענות לך. ואמרתי לך את זה גם בשיחה. אנחנו באנו לנקות את העיר כמו שצריך, ולהפוך אותה, ולהחזיר לה את הדופק, ולהביא את האנשים. ועל זה תבחן אותי.
רפי חיים:
 אז למה למסעדות אתה לא מכניס? לא, תענה על שאלה פשוטה.
יריב פישר:
 תן לי לדבר.
רפי חיים:
 מה זו האפליה הזאת?

- יריב פישר:** תן לי לדבר.
- רפי חיים:** למה מסעדה יכולה להוציא-
- יריב פישר:** רפי, היה לך את הזמן שלך.
- רפי חיים:** אבל עוד הפעם, אנחנו שואלים שאלה, ואין תשובה על זה. מסעדה, מדוע היא יכולה להוציא כיסאות ושולחנות, ובעל עסק קטן רגיל לא יכול להוציא שרפרף של 70 ס"מ?
- יריב פישר:** לא צריך. הלאה, בבקשה.
- רפי חיים:** תענה לנו על זה.
- יריב פישר:** לא, זה האחרון בבקשה, כן.
- אלי:** אהלן. אני אלי, יש לי את עסק בונבון בבן גוריון. אני לא בא לדבר על העסק שלי. אני בא לדבר על כל העסקים פה בעיר, יריב. מה שעשית, לפני שעשית את הגזרה הזאת היית צריך לשבת עם בעלי עסקים-
- יריב פישר:** אתה הראשון שידע על זה.
- אלי:** אני האחרון שידע על זה.
- יריב פישר:** הראשון שידע על זה.
- אלי:** לא, סליחה.
- יריב פישר:** הראשון שידע על זה.
- אלי:** בוא תזכיר לי מתי אמרת לי את זה.
- יריב פישר:** עברתי אצלך, אמרתי לך, הדברים ייכנסו פנימה. אמרת לי, אין לי בעיה, רק תדאג לחנייה ולסמן ממול. אמרתי שזה נכון.
- אלי:** ממש לא. הנה, עופר היה שם, ותגיד שאמרתי את זה. עופר, אתה שמעת את זה מיריב?
- יריב פישר:** הראשון שידע על זה.
- אלי:** בפעם הראשונה שהוא היה אצלי.
- עופר לוי:** לא הבנתי, עוד פעם?
- אלי:** אתה שמעת מיריב בפעם הראשונה-
- יריב פישר:** הראשון ידע.
- אלי:** על זה של להכניס את הסחורה.

- יריב פישר:**
אלי:
הראשון שידע. כן, הלאה.
אוקי, אתה יודע מה, יכול להיות שאמרת, לא ייחסתי לחשיבות, טעות שלי.
- רפי חיים:**
אלי:
לא האמנת שזה יקרה.
סבבה, הכל טוב. באת והתייעצת, עשית איזה סקר מסוים, אנשים עם מלאים של סחורות, אנשים עם חובות מפה לקיבינמט-
- יריב פישר:**
אלי:
יש לך חנות ענקית. באמת תסביר לי. ענקית, אחת הגדולות- אתה רוצה לשמוע כמה ארנונה אני משלם לך?
- יריב פישר:**
אלי:
אני לא מדבר על הארנונה, אני מדבר על מה הבעיה עם הסחורות?
מה הבעיה.
כן.
- יריב פישר:**
אלי:
אני שבועיים לפני הגזרה שנתת עשיתי ייבוא של סחורה. אתה רוצה לבוא למחסן שלי? אתה תשלם לי 300,000 ₪ סחורה שיושבת לי במחסן? סחורה לסטנדים בחוץ.
יש לך חנות ענקית.
- יריב פישר:**
אלי:
יריב, דנה ועופר היו אצלי בחנות, סבבה? אם הם יכולים להגיד לך שהחנות שלי הפכה להיות נגישה כשהכנסתי את הסטנדים, אני מוריד בפניך את הכובע, אני קם והולך. שנייה, תעצור- תסדר את החנות.
- יריב פישר:**
אלי:
העסק שלי לא מעניין אותי כרגע, בסדר? העסק שלי- אותי הוא מעניין.
- יריב פישר:**
אלי:
בסדר. אם הוא מעניין אותך, אני אשב איתך ב-4 עיניים, אספר לך על העסק שלי מה שאתה רוצה. אני רוצה לשאול אותך, גבירתי המנכ"לית, את גרה באזור ירושלים- מה זה קשור?
- יריב פישר:**
אלי:
כשאת מטיילת במחנה יהודה, או במרכז העיר, את רואה את הדברים בפנים החניות?

רפי חיים: לא, הכל בחוץ. גם בירושלים עצמה.

אלי: כדנה הייתה אצלי עשינו בדיקות-

רפי חיים: רמה"ש, רעננה-

אלי: שליחה, רפי. כשדנה ועופר היו אצלי בעסק הם אמרו לי, אנחנו בדקנו מסביבכם. דיזנגוף, אבן גבירול, רמה"ש, כפ"ס, רעננה. אני מוכן להכניס אתכם אליי לאוטו, על חשבוני הדלק. אני אעשה לכם טיול, איפה שתגידו. תראו לי רחוב אחד במדינת ישראל. אצל רון חולדאי, אתה יכול לעשות כמה שאתה רוצה ככה, יריב, מתפלא. אני אקח אותך באוטו שלי-
 לי היה עסק בת"א. שלט קטן תנסה לשים בחוץ בת"א-

יריב פישר: (מדברים ביחד)

יריב פישר: שלט אחד תנסה לשים בת"א.

אלי: הם נתנו לי דוגמה אבן גבירול, דיזנגוף. בוא אני אקח אותך, אני אקח אותך. אני אקח אותך לרמה"ש, שבחצי השנה האחרונה המסחר שם פלאים התרומם, ותבדוק אותי. אוסישקין, הרחוב הכי אקסקלוסיבי ברמה"ש, ואתה מכיר את רמה"ש טוב מאוד, יריב. בסדר, אתה מסכים איתי? אתה רוצה שאני אראה לך תמונות מרמה"ש? אין מעברים. אצלנו אנשים שמים 40 ס"מ ו-60 ס"מ מעבר. קלנועית, קלנועית ועוד 5 אנשים עוברים אצלי במדרכה. ואין לי מדרכה כזאת רחבה.
 ועל ידיה יש מסעדה שחוסמת את הכל, והיא יכולה-
 מעבר לזה-

רפי חיים: מה יש לך נגד מסעדות?

אלי: פשוט זה מראה את האפליה-

יריב פישר: איזו אפליה?

רפי חיים: הבנתי, יש סעיף אז מותר. אז זו בעיה של-

יריב פישר: פעם שהחוק בסדר, פעם זה בג"צ זה לא בסדר-

רפי חיים: לא, אני מוכיח לך. אני לוקח את המילים שלך, שאמרת שהמדרכות שייכות להולכי רגל. אני מוכיח שכשיש מסעדה זה

לא שייך להולכי הרגל.

אתה האחרון, ומסיימים את הדיון, כן.

איך אני יכול להרגיש, תסביר לי, שנתת לחנות ירקות להוציא 1.30 מ' מכלים של אבטיח. אמרת לו, תעטוף אותם בדיקטים. אני לא יודע מי מכם נתן את האישור הזה, כי הבנאדם לא מקבל דו"חות. אני מקבל דו"חות באהבה. אני גם נותן לפקחים שלך לשתות, מכבד אותם, ואומר להם, אני לא כועס עליכם, אתם חברים, אתם אחים שלי. כי הם לקוחות שלי בחנות. אממה, אם אני אמשיך בצורה הזאת, אני החנות היחידה בהרצליה שנותנת מענה היום. הייתה עוד אחת בקניון, נסגרה. אז אני החנות היחידה שנותנת מענה היום. אני יכול להגיד לך, ואני לא מתבייש להגיד, יש לי כסף, אין לי בעיה לקום וללכת מפה, כי העיר הזאת לא ראויה לעסקים שנותנים את הנשמה שלהם לאזרחים פה. וגבי דנה יכולה להעיד על כך. היא מקבלת ממני שירות הכי יפה, או מאיציק, או מכל בנאדם אחר פה. אף בנאדם לא הפנה לאף בנאדם בחיים עורף. תמיד הם מקבלים שירות מלא. אממה, 80 ס"מ זה מה שיעשה אותך, יריב? במקום שתחיה את העיר, המתת את העיר. אני אומר לך -

יריב פישר:

אלי:

ויש לך תכנית להביא יזמים. אולי במקום האנשים האלה. אבל תטייל, תטייל, יריב. נתת לנו את זה אחרי שיצאנו מקורונה. זמן מלחמה. חופש גדול. תקשיב, באת לא עם פטיש, באת עם נבוט, בו-בום.

רפי חיים:

אלי:

באת בלי תכנית מסודרת.

אתה ריסקת אותנו. אני יכול להגיד לך על העסק שלי, אני לא יודע עסקים אחרים. 45% ירידה. תודה רבה לך, יריב. זה מה שאני יכול להגיד לך. אתה מרסק אותי, מרסק 6 ילדים - על 70 ס"מ שלא מפריעים להולכי רגל.

רפי חיים:

אלי:

שאני הודעתי ברווחה שאני מפסיק לתת להם סלים פעם בחודש. והסל שלי בערך 3,500 ש"ח, תבדוק אותי. אממה, כל עסק פה בעיר

- תורם לך, ותורם לרווחת העיר. תחשוב טוב-
 70 ס"מ. **רפי חיים:**
- לא מאוחר להגיד, יריב, טעיתי, אנחנו נכבד אותך אותו דבר.
אלי:
- בואו נעשה ביחד, בואו נעשה יחד-
 אני רוצה לסכם לך- **יריב פישר:**
- הבעיה הגדולה במרחב הציבורי זה השליחים והאופניים שרצות
 על המדרכות- **אבי:**
- אני רוצה רק לענות לגברת היועמ"שית. לא, היועמ"שית, אמרת
 פה שהוא לא נכון. חוק העזר של המסעדות זה אותו חוק עזר,
 תבדקי בבקשה, זה אותו חוק עזר עירוני-
 אתה צועק ולא שומעים אותך. **יריב פישר:**
- זה לא נכון, גבירתי היועצת, זה לא נכון. את מטעה פה את כולם.
 זה אותו מקרה. רק שנייה, דקה, דקה, דקה. יש פה משהו
 מהותי, תעצור. היועמ"שית נכנסה לדיון-
 נו מה, גם פה אתם נכנסים ביועמ"שים?
 תעצרי שנייה- **רפי חיים:**
- זו אמירה מאוד קשה. **דנה אורן ינאי:**
- הכל טוב- **רפי חיים:**
- מה יש לך להגיד על היועמ"שית- **דנה אורן ינאי:**
- אבל לא להטעות, גבירתי. **רפי חיים:**
- אל תדבר ככה על היועמ"שית. **דנה אורן ינאי:**
- הבנתי. **רפי חיים:**
- אל תדבר. **דנה אורן ינאי:**
- אז אני אגיד מה שאני חושב להגיד, ברגע שהיא טעתה בחוק.
 חוק העזר העירוני של המסעדות ושל כל הדברים זה אותו חוק
 עזר עירוני, וזה תלוי בראש העיר. בבקשה, תבדקי אותי. **רפי חיים:**
- מילה, כי באמת אנחנו מסיימים את זה- **יריב פישר:**
- זו פשוט אפליה. יריב, זאת אפליה. **משה ועקנין:**
- סיימנו את הדיון. **יריב פישר:**

ראינו פה ושמענו פה, שנייה, שנייה, חברים. חברים, שקט רגע, שנייה אחת. ראינו פה ושמענו פה את הסוחרים שדיברו מדם ליבם. דיברו מדם ליבם, והכאב הוא כאב אמיתי, וזה כאב שפוגע בהם יום, יום. אני מציע, תבחר פה נציגות של 5, 7 אנשים, שב איתם בצורה מסודרת-

משה ועקנין:

אמרה את זה המנכ"לית.

יריב פישר:

בצורה מסודרת על כל מה שקורה. מגיע להם תשובות. דנה, מדיניות זו מדיניות, אני מסכים איתך בהכל. אני מסכים איתכם הכל. להקים גוף של נציגים פה-

משה ועקנין:

זה מה שאמרנו-

יריב פישר:

איפה הנציגים, מי הנציגים, מי הנציגים שלהם?

משה ועקנין:

זה לא נציג מקומי. א', כל מי שרוצה להגיע, יכול להגיע...יש פורומים, גם במעמד ראש העיר, וגם-

דנה אורן ינאי:

קודם כל יש חוק, חוק עזר עירוני.

רפי חיים:

(מדברים ביחד)

ברור לחלוטין מכל-

יונתן יעקובוביץ:

רגע, יונתן, יונתן-

משה ועקנין:

יונתן, הוא לא סיים. יונתן, תן לו לסיים.

יריב פישר:

משפט אחרון. לשקול גם את האפשרות להקפיא כרגע את הדו"חות האלה, להקפיא את הדברים האלה. תן להם את האוויר, את האפשרות לבוא לשולחן למו"מ אמיתי, אמיתי, ולפתור את הבעיה לפעם אחת ולתמיד.

משה ועקנין:

מה שרציתי להגיד. בשעתיים האחרונות, כל מה שאנחנו רואים פה זו הוכחה לזה שהחלטה הזאת התקיימה בלי שום שכל, בלי לדבר עם העסקים. כל הדיבורים האלה וכל הפגישות האלה שאתם עושים עכשיו במסגרת כל ועדות החריגים וכדומה, את הדברים האלה היה אפשר לעשות לפני זה. לבוא ולהסתכל בכל רחוב איפה צריך לעשות. לבוא לבעל העסק שצריך עכשיו את המחסן מאחורה, לתת לו היתר מיוחד שיוכל לבנות את הדבר

יונתן יעקובוביץ:

הזה. ולבוא ולהגיד, חבר'ה, בואו נקבל את ההחלטה הזאת, נוציא אותה לפועל בעוד חצי שנה, בעוד שנה, כשכולם יכולים להתארגן, ואז לא היו באים אליך בכאלה תלונות. בגלל זה אתה צריך לבוא עכשיו לפי דעתי, להגיד, חבר'ה טעיתי, בואו נעצור את הכל. נשב אתכם. תוך חצי שנה נקבל החלטה. תהיה לכם חצי שנה להתארגן ונגמר הסיפור. הרי גם בעניין של הממ"דים ידענו לבוא ולתת לכל הבתים בהרצליה אישור לבנייה של ממ"ד כדי שיהיה להם את האפשרות של המיגון. פה אתה יכול לתת אישור. פה אתה יכול לתת אישור, למשל לבעלי עסקים שיש להם את בעיית האחסון, שיקימו מחסן של 5 מ"ר, 10 מ"ר מאחורי המבנה, כדי שיוכלו בעצם-

מותר עפ"י חוק להוציא, מחילה. מותר עפ"י חוק להוציא. מותר עפ"י חוק. זה אותו חוק עזר עירוני של מסעדות, וגם של חנות בגדים. מותר. ואם המרחב הציבורי לא נותן מקום, אז אתה צודק. אבל איפה שיש מקום, למה לא לאפשר? זו הנקודה-
סיימתי.

וצודק מה שאמר משה ועקנין. אולי באמת תשמע גם לאחרים.

סיימת. היה לך את זמן הדיבור שלך, סיימת.

אמת.

חברים, סיכום. קודם כל, לנו היה חשוב גם לשמוע, ואני חוזר ואומר, אנחנו נמשיך לשמוע אתכם כל הזמן. הפורום שדנה מדברת עליו הוא מאוד חשוב. הפורום הוא מבחינתי גם קריטי להצלחה. בפגישה האחרונה שהייתה איתכם גם סיפרתי לכם את החוויות שלי בתור יזם, ואיפה אני עד היום שומע עיריית ת"א, מפחד מעיריית ת"א, ודברים כאלה שאני מבין אתכם לגמרי. אני באמת 10 שנים ניהלתי סוג של חנות, ואני מבין כאב של כל אחד, ואיך זה לקום בבוקר עם עסק. וכן Z, ולא Z, ומה הסוף, אני לגמרי מבין את זה. אני אומר מהלב, אני ייבחן פה לא אחרי שבועיים שלכם, ולא אחרי חודשיים שלכם. אני אבחן פה לאורך

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

התקופה אם בסופו של דבר העסקים בעיר יצליחו או לא. וצריך להגיד את האמת-

רפי חיים: איך יצליחו?

יריב פישר: רפי-

רפי חיים: הם סוגרים.

יריב פישר: שום מילה. רפי, תן להמשיך. צריך להגיד את האמת-

רפי חיים: ריב, סליחה-

יריב פישר: חברים, צריך להגיד את האמת. בעשור האחרון לא הייתה

הצלחה גדולה בסוקולוב ולא במרכז העיר, לא הייתה הצלחה גדולה. אל תפריעו, אני שמעתי אתכם. אל תפריעו, אני רוצה לסיים.

קהל: אפשר לשים סטנדים מסודרים, כמו באשקלון-

רפי חיים: ריב, אתה יודע מה זה מראה? זה מראה שאתה יכול לשמוע,

וכאילו כולם מבינים, גם חבר מועצה-

יריב פישר: אם אתם רוצים לשמוע את הסיכום, אני אשמח. אם לא, אנחנו

נעלה את זה מיד להצבעה. אנחנו כאן אך ורק כאן בשבילכם. צריך לומר את האמת, וראו את זה גם בסקר. רפי, זה ממש מפריע. ותן את הכבוד, הקשבתי לך. העסקים, וראו את זה גם בסקרים, וראו את זה בתגובות, המצב לא היה טוב. ואנחנו כשבאים לעשות שינוי הוא אף פעם לא קל.

רפי חיים: אין לך שום תכנית, אין לך שום תכנית. ריב, אין לך תכנית.

אתה החלטת, לא הצגת בפנינו תכנית. יכול להיות שאתה צודק. בוא תראה לנו.

קהל: כל העסקים מוטטת.

יריב פישר: חברים, אז אני כבר מעלה להצבעה. אם אתם לא רוצים

להקשיב. לא, לא, סיימנו. חברים, אני מבקש להוריד את ההצעה מסדר היום. יש תכנית מאוד ברורה שאנחנו נעשה אותה, ואנחנו נרוץ קדימה על כל דבר כאן מאוד חשוב לנו, חברים, מאוד חשוב לנו, מאוד חשוב לנו, שמענו כל מה-

- רפי חיים:**
קהל:
יריב פישר:
 אתן תושבות. יריב, אולי נשמע אותן 2 דק'.
 כשהיה לי בעל נכה מסתובב בעיר, ואחד, אחד -
 אתם מוזמנים לפורום עסקים, ונשמע אתכם בשמחה. חברים,
 אני מבקש לעבור הלאה. אני מבקש להוריד את ההצעה מסדר
 היום. מי בעד?
מאיה כץ:
רפי חיים:
מאיה כץ:
 תעשו הצבעה שמית, תעשו הצבעה שמית. תעשו הצבעה שמית.
 הצבעה שמית, בבקשה.
 הצבעה שמית. להוריד את ההצעה מסדר היום, זה אומר לא
 לקבל אותה. רק שיהיה ברור.
רפי חיים:
יריב פישר:
 זה אומר שהעסקים לא מתייחסים אליכם, זה מה שאומרים.
 טוב, רפי. זה מה שאתה אומר, ואתה תמשיך לשקר, אז זה
 בסדר.
רפי חיים:
 אני ממש לא משקר. ממש לא. למה אתה מוגבל? כי יש... ואני
 מפרש, לא. כשאתה מצביע עכשיו נגד, זה נגד האנשים האלה.
 עופר, הצבעה. כן, הלאה. דנה.
יריב פישר:
מאיה כץ:
 לא, לא, לא. שיגידו להוריד, לא להוריד. שנייה, לא שומעים, כי
 היא צועקת. רגע, לא שומעים. לא שומעים.
 (מדברים ביחד)
יריב פישר:
מאיה כץ:
יריב פישר:
מאיה כץ:
 זה מה שאת חושבת, ואחרים לא חושבים את זה.
 רגע, ג'ו, לא שומעים. תתחילו מההתחלה.
 להמשיך בהצבעה.
 לא שומעים. תתחילו מההתחלה את ההצבעה. אבל לא שמעו מה
 הצביעו.
 בסדר.
יריב פישר:
מאיה כץ:
יריב פישר:
מאיה כץ:
 הפרוטוקול לא שמע מה הצביעו.
 הפרוטוקול שמע.
 הפרוטוקול לא שמע הצביעו. תתחילו מההתחלה. הצבעה שמית,
 לא שמעו. לא שמעו. אתה נגד, ואת נגד, ואתה נגד, וכולכם נגד.
 למה? כן, כן, שישמעו אותך אומר נגד. היית צריך להימנע, או

לכל הפחות לצאת. כי הם עושים את זה מהר כדי שלא ישמעו אותם אומרים שהם נגד העסקים.

מאיה, אף אחד לא מתבייש במה שאנחנו מצביעים - אני בעד ההצעה.

בעד ההצעה להוריד מסדר היום?

לא, אני בעד ההצעה ליישם אותה, לעצור כרגע, לשמוע אותם - בסדר, הלאה -

ואח"כ להחליט מה עושים, ולא להמשיך - מאיה, זו הצבעה.

אני בעד.

יריב פישר:

מאיה כץ:

דובר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

איתי צור:

(מדברים ביחד)

אני אעשה לך את זה יותר פשוט -

לא, לא, מאיה -

מאיה כץ:

יריב פישר:

(מדברים ביחד)

לא, אתם מסמסתם את ההצבעה הזאת. אתם לא תמססו את ההצבעה. אתם לא תמססו אותה.

10 שנים לא עשית שום דבר. כלום מכלום לא נגעת.

וואו, יריב. וואו. אתה יודע שהדבר הראשון שעשינו בסוקולוב היה, אני אזכיר לכם, לפרק את הכיכר, ולהחזיר את הרמזורים. הדבר הראשון שעשינו, מי שזוכר, שהייתה הכיכר העירוני לא קרה שום דבר. לא, יריב, אל תיכנס למקום הזה כי אתה תיפול, תאמין לי שאתה תיפול. סוקולוב נראה ככה בגלל 10 השנים האחרונות.

יריב פישר:

מאיה כץ:

באתם לראות את ההתנהלות של העירייה, כמה היא חשובה לכם. כמה היא שומעת את המצוקות. ומחר, מחרתיים כשהעירייה תציג איזה משהו, תדעו שמחרטטים אתכם, רק תדעו. מס שפתיים, מילים יפות, בשיתוף פעולה כולם ביחד, אנחנו מתייעצים עם בעלי עסקים. זה הכל חרטה.

רפי חיים:

בושה, עשו מכם צחוק.

קהל:

- אתי נחום:**
קהל:
אני לא מבינה מה הבעיה להקפיא את זה. מה הלחץ?
אמרת בישיבה שאתה עוזר לחלשים. איפה אתה עוזר? לא לי, לא לאף אחד. אני רק תושבת העיר. אני לא בעלת עסק-
(מדברים ביחד)
- יריב פישר:**
קהל:
חברים, עברנו נושא. בבקשה, הנושא הבא.
יש לי בעל נכה על כיסא גלגלים, ואני ממששת את הסחורה ונורא נעים לי שעוזרים לי. אני באה וצועקת כתושבת, שמרגישה את העיר הזאת כבר חודש ימים באבל. העיר שלנו באבל-
(מדברים ביחד)
- חנה:**
תשומת לב חברי המועצה. יש לנו בסדר היום דיון בדו"חות כספיים של תאגידיים. אני מבקשת, כדי לשחרר את הרו"ח ועורכי הדין שנמצאים פה-
גם אנחנו צריכים להשתחרר, אבל אנחנו נעשה את הסדר. רגע. אנחנו נעשה את זה ונחזור לזה-
לא, לא. עם כל הכבוד.
נחזור לאיפה שהפסקנו, איתי.
אני בהלם. כל מה שקרה פה זה לא מזיז בכלל.
נו באמת, הלאה.
כולה סנטימטר. עכשיו סוקולוב-
וזה נגד החוק.
אני בהלם, איזו אטימות. היינו מקפויאים, מה קרה. חצי שנה, מה קרה, מה קרה, לא הבנתי.
הצעה לסדר של חבר המועצה, איתי. איסור פיקוח ואכיפה של תליית הדבקת שלטים וחומר פרסומי, בבקשה.
חברים, כדאי לכם להישאר. אתם כבר פה. תראו את ההתנהלות של העירייה.
איתי, תנסה. רגע, איתי. נתחיל עם השאילתות.
נו, אז תחליטו.
ג'ו ניסימוב:
ג'ו ניסימוב:
איתי צור:
ג'ו ניסימוב:

בנווה עמל. אתה לא שומע אותי?
לא.

איתי צור:

קהל:
25 שנים גידלתי 4 ילדים, 4 ילדים, שאני לא עסק פה. בושה שאתה לא מסתכל לעסקים בעיניים, בגובה של העיניים להגיד להם, חמלה, קצת רחמים. מה זה? זה לא בסדר. רציתי לבוא בטוב איתך. אתה לא מבין בטוב... אין חמלה, אין אמפתיה. בושה וחרפה. 4 ילדים גידלתי פה. בושה.

4. שאילות

ג'ו ניסימוב:
שאלתא מס' 1. חבר המועצה, איתי צור. שדרוג המרחב הציבורי בשכונת נווה עמל. בשנתיים האחרונות שכונת נווה עמל נמצאת בתהליך של המרחב הציבורי. במסגרת התהליך השכונה חולקה ל-5 פוליגונים, ובכל פעם מנהל תפעול בראשות מר בועז מייזל לקח פוליגון אחד וביצוע עבודות של תשתית, גינון, תאורה וכדומה בשילוב עם מי הרצליה, שכולל החלפת תשתיות מים וסלילה מחודשת של הכביש. בעקבות המלחמה והחלפת הנהגת העיר, היו עצירות של העבודות, ולא נראה שיש המשכיות לתהליך. אבקש לשאול את השאלות הבאות. האם העבודות על הפוליגון השני הסתיימו. אם לא, מה נשאר, ומה הלו"ז לביצוע. אם כן, מתי מתחילים את הפוליגון השלישי.

איתי צור:

אני רק שנייה אחת, אני מתקן אותך. יש שם טעות. המילה "האם" בשאלה השנייה, אני לא יודע מאיפה היא הגיעה, אבל היא לא אמורה להיות. כנראה מהקלדה של מישהו. אז תקריא את זה בלי המילה "האם", ואז-

ג'ו ניסימוב:

בפוליגונים 1 ועוד 2 בוצע שותף ציבור, ולפיו הוחלט מה יבוצע וכיצד, מתי מתכוונים להמשיך לשלב שלישי, והם נקבע כבר תאריך לשיתוף הציבור. 3, מה התקציב העירוני שיועד לטובת פעילות זו עד סיום כלל הפוליגונים. מי מפקח על ביצוע

הפרויקט. תשובה. מנהל התפעול מבצע עכשיו את פוליון 2 סביב רח' גיל. כזכור, תחילת העבודה התעכבה לאור כניסת תאגיד מי הרצליה לעבודות שדרוג תשתיות שהסתיימו סביב יום העצמאות האחרון. מיד לאחר התאגיד החלה מחלקת חשמל את עבודות התשתית בפוליון. סיימנו את התשתיות ברח' דוד אלעזר, ואנו עוברים לרח' גיל. אנו עתידים לסיים את כל חציות הכבישים עד סוף יולי 2024, כדי להתחיל עבודות קרצוף וריבוד ביחד עם תאגיד מי הרצליה החל מ-1.8. עבודות התאורה יימשכו עד סוף ינואר 2025, רק אז נתחיל את עבודות המדרוך ושדרוג הגינון, שיישמרו לסוף העבודה. כזכור וכידוע לחברי הוועדה, עבודת פוליונים 1 ו-2 התבצעו תוך כדי שיתוף ציבור, שכן חבר המועצה היה שותף לאותו שיתוף ציבור. לעניין המשך העבודה על שאר הפוליונים, כרגע אין תכנון לנושא, והוא ייקבע ע"י הנהלת העירייה. בשנת 2024 מתוכן 1,800,000 ₪ להמשך עבודות פוליון 2. יתר העבודות יידונו במסגרת תקציב 2025. איתי.

איתי צור:

טוב, קודם כל, אני פה מאז המלחמה זו פעם ראשונה שאני פה, ומוכרח להגיד, לא יודע, חוץ מאכזבה או איזושהי תחושת חוסר שייכות למה שהיה פה, זו התחושה הכי גדולה שאני יכולה לתאר ממה שאני עובר פה עכשיו. באמת חבל שזה המצב עם בעלי עסקים בעיר, וחבל-

איתי, שאלה נוספת-

יריב פישר:

איתי צור:

מעולה, אני מיד שואל. וחבל, חבל מאוד שעושים פרויקט כל כך מורכב כמו לשדרג את סוקולוב, ומה שצריך לעשות, לשדרג את סוקולוב, זה פרויקט עם הרבה מאוד זה, וצריך לעשות את זה בתשומת לב. זו הייתה ההערה שלי. ואני עכשיו אתייחס לשאלה. שאלת המשך.

ג'ו ניסימוב:

איתי צור:

קודם כל הערה על הנושא הזה. קודם כל, התשובה לשאלה 2, שמתייחסים אליי כאילו אני אסקרודי, אני לא זוכר שהייתי בשיתוף ציבור. אז לבחור שענה לי, עם כל הכבוד, קצת לפרגן על

הזה. אני כן זוכר שהייתי בשיתוף ציבור, כי אני יזמתי אותם. אז לא צריך להזכיר את זה, גם אם זה נעשה בצורה לא מכוונת. זה לא היה בציניות.

יריב פישר:

אני שומע את הטון. אז זה 1. 2, לא, אני ממש מבקש, אפשר בבקשה רגע שקט? תודה. אני ממש מבקש. השכונה כבר נמצאת לדעתי מעל שנתיים במתיחת פנים. זה לא אז. זה לא אז. זה לא אז.

איתי צור:

אתה מספר לנו את זה? אני מספר לך את זה, כן. מאז המלחמה, ובעצם עכשיו התהליכים מאוד, אנחנו מדברים על תהליך של 5 פוליגונים, 5 פוליגונים. אני רוצה לקבל לוחות זמנים. מתי מסיימים. כי פה התייחסתם רק לחלק מהפוליגון השני- תקציב 2024 הוא התקציב שלנו.

יריב פישר:

איתי צור:

אני אומר עוד הפעם, צריך להתקדם בדברים. הכל אז. אני לא מדבר על תקציב, אני מדבר לסיים רגע את הפוליגון השני. התייחסתם פה לכמה רחובות. אני רוצה לדעת את כל התהליך של הפוליגון השני. וכן, מתי תהליך בשיתוף ציבור לפוליגון השלישי. כי אנחנו לא עושים חלק שכונה או שלישי, או חמישית. צריך לקדם את השכונה עד הסוף. וזה כרגע הולך להיות מתיחת הפנים הכי גדולה בהיסטוריה.

יריב פישר:

איתי צור:

אתה אומר לנו את זה?

יריב פישר:

כן.

איתי צור:

נו.

יריב פישר:

מה זה, לך, למי אני אגיד את זה? אני אומר לך. בואו, צריך לתקתק. אני רוצה לוחות זמנים, מתי עוברים לשלב שלישי. מתי מסיימים את שתיים, זו השאלה.

איתי צור:

דיברנו על הדברים, ואנחנו מסתכלים על דברים... כמו שצריך על הכל ביחד. ביחד חברת חשמל, ביחד... ביחד מים, ביחד כולם... הכל נכנס ללוחות זמנים...

יריב פישר:

איתי צור: יריב, את הקאנטרי סיימתם יותר מהיר מהפוליגון הזה, באמת.
דנה אורן ינאי: בסדר, יריב, זה קצת צבע.
יריב פישר: אה, 3,000,000 ש"ח, 4,000,000 ש"ח.
איתי צור: אז אני רוצה תאריך, זו השאלה שלי.
יריב פישר: אני לא זורק לך תאריך. אנחנו יושבים עכשיו על 2025, ועל כל הדבר הזה... כל דבר עם תכנית מאוד ברורה מתי נכנסים, ובאיזו שנה ואיך עושים את זה. כנס לזה עם אלכס, שב איתו על זה, זה חשוב לנו. אבל אני מסכים איתך... לגמרי. בזה אנחנו מטפלים, הלאה.

חנה: אנחנו נעצור רגע את סדר היום לבקשה של רינה, ונעבור לדו"חות, כדי לשחרר את הרו"ח.
ג'ו ניסימוב: אישור דו"חות כספיים. אנחנו מתחילים עם עמותת-
חנה: זה יהיה מהר, אל תדאגו.
ג'ו ניסימוב: דיון. אנחנו מתחילים עם עמותת בני הרצליה, בבקשה.
מאיה כץ: רגע, אני יוצאת מהדיון.
ג'ו ניסימוב: מאיה יוצאת, תרשמי שמאיה יצאה.

רו"ח משה מועלם: ערב טוב. אני משה מועלם, רו"ח. המחזור לשנת 2023 של בני הרצליה הסתכם ב-51,600,000 ש"ח... למרות שהשנה הייתה קשה מאוד, נכון יש פה גידול במחזור. יש פה גידול גם לא קטן בגבייה ממשותפים. משותפים זה 2,035,500 ש"ח בערך... היו 3,959,000 ש"ח, די דומה לשנה שעברה. והעסק הזה...
ג'ו ניסימוב: עוד משהו? שאלות, חבר'ה? תודה רבה. החברה לאומנות ותרבות.

החברה למרכזים קהילתיים הרצליה בע"מ (חל"צ)

ג'ו ניסימוב: אנחנו נעבור למרכזים הקהילתיים ברשותכם.
רו"ח משה מועלם: המחזור של החברה למרכזים קהילתיים מסתכם ב-75,000,000 ש"ח לעומת 68,000,000 ש"ח בשנה קודמת. זה תאגיד גדול בקנה

המידה של מתנ"סים ופעילות בלתי פורמלית ופורמלית. גם פה, הגבייה העצמית עלתה מ-51,000,000 ש"ח ליותר מ-53,000,000 ש"ח, כמעט... ב-2023. הוצאות הנהלה כלליות היו 7,000,000 ש"ח, עלו לעומת 6,274,000 ש"ח בשנה קודמת. אבל זה ברור, כי גם המחזור גדל. וגם פה זה נגמר באיזון, 7,200 ש"ח עודף.
תודה רבה, מר מעולם. החברה לאומנות ותרבות פה?

ג'ו ניסימוב:

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר דו"ח כספי ליום 31.12.23 של:
החברה למרכזים קהילתיים הרצליה בע"מ (חל"צ)

12. אישור דוחות כספיים ליום 31.12.2023 של:
החברה לאמנות ולתרבות הרצליה בע"מ (חל"צ)

דובר: כבר זה נדון בפעם הקודמת באסיפה, ולא היו שאלות. פשוט נדרשנו ממשרד הפנים להעלות את זה שוב, כמו שאמרתי בפתיחה, ולהציג את זה גם למועצת העיר. אז אם יש שאלות למה שדיברנו בפעם הקודמת.
כנ"ל החברה לפיתוח תיירות.
ג'ו ניסימוב: ומה שהיה היום של החברה הכלכלית.
דובר:

בית העלמין הרצליה (ע"ר)

ג'ו ניסימוב: עמותת בית העלמין.
מירי: אני מירי, חשבת התאגיד... בשם רונן שלא יכול להגיע. חוות דעת של רונן ומבקר חוות דעת חלקה ללא הסתייגות. בדף המאזן שאנחנו מציגים בעצם את הנכסים וההתחייבויות של סוף

שנת 2023 לעומת המספרים ההשוואתיים של 2022. נזכיר שלעמותה יש שתי פעילויות עיקריות. אחת, הקבורה, שמקורות המימון של זה ביטוח לאומי, הפעילות השוטפת שלנו. והפעילות הנוספת זה פיתוח של בית העלמין, שמקורות המימון זה מכירת חלקת קבר בחיים. ביאור 10 מפרט את הפעילות הזאת. לפי החוק בעצם צריך לנהל שני חשבונות בנק נפרדים, ואסור לנייד, להעביר כספים מפעילות אחת לשנייה. במזומנים בסוף תקופה, 8,000,000 ש"ח עומדים. חייבים 2,000,000 ₪. רובם בגין מכירת קבר בחיים. רוב של ביטוח לאומי בגין קבורות של 2023. מלאי קברים ועבודות ביצוע כ-20,000,000 ₪. ביאור 4 מפרט את המלאי. רכוש קבוע, סה"כ נכסים 34,000,000 ₪. ההתחייבויות מנגד רובן זה כנגד קרן הפיתוח. יש בעצם ביאור 10 שמציג את קרן הפיתוח. ברווח והפסד אפשר לראות שהעמותה סיימה עם עודף של כ-570,000 ₪, דומה מאוד ל-2022. יש גידול של כ-400,000 ₪ בהכנסות של ביטוח לאומי, כי גם דמי הקבורה עלו, וגם כמות קטנה של נפטרים. זהו. יש לנו אישור ניהול תקין בתוקף.

תודה רבה.

ג'ו ניסימוב:

אני רק רוצה להגיד מילה אחת. באמת ישר כח למנכ"ל, אילן זהבי. לרב לנקרי כהן, הצוות של בית העלמין נותנים שירות מיטבי לתושבי הרצליה בשעתם הקשה ביותר, כולל שירות גמ"ח למשפחות של הנפטרים. יש פה ליווי צמוד למשפחות במשך כל השבעה. אני רוצה להודות להם על עבודה מסורה. למירי, הרו"ח, וכל הצוות, שיהיה בהצלחה לכולם, תודה רבה.

משה ועקנין:

מרכז קהילתי לספורט תרבות ונופש בע"מ (בריכת נורדאו)

תודה רבה. מרכז קהילתי לספורט, תרבות נופש בבריכת נורדאו, בבקשה.

ג'ו ניסימוב:

רו"ח זרח נתיב:

שלום, שמי זרח נתיב, רו"ח, מהמרכז הקהילתי לספורט, תרבות ונופש בהרצליה, הידוע כבריכת נורדאו. המרכז בעצם מפעיל את בריכת נורדאו. שמי זרח נתיב, רו"ח של המרכז הקהילתי לספורט, תרבות ונופש בהרצליה בע"מ, שידוע כבריכת נורדאו, כי זה מה שהמרכז עושה, מפעיל את בריכת נורדאו, בריכה שכונתית שבוודאי כולם מכירים. בנושא של דו"חות על פעילויות, נתחיל מהסוף, יש עודף השנה של 73,000 ₪, לעומת 224,000 ₪ שנה שעברה. מן הסתם, השפעה של סוף השנה עם אירועי 7.10. הדבר מתבטא בהכנסות מפעילויות שירדו מ-1,803,000 ₪ ל-1,668,000 ₪. אין שינויים גדולים בהוצאות ההפעלה, ואפילו יש איזו ירידה מסוימת בהוצאות הנהלה וכלליות. בשורה התחתונה כמו שאמרתי, עדיין יש עודף קטן. מבחינת המצב הכספי, אני עובר לעמוד המאזן, מה שאין פה, מי שמכיר משנים קודמות, זה הלוואה מעיריית הרצליה שהוחזרה כבר במלואה ממקורות הבריכה. הדברים הם נמצאים במצב יציב, יש מזומנים של מעל 500,000 ₪, כמו גם שנה קודמת. יש השקעה די גדולה ברכוש קבוע, רכוש קבוע נטו עלה ל-530,000 ₪, לעומת 345,000 ₪ בשנה קודמת. הדברים נעשו כמובן בהתאם לצרכים של הבריכה. דברים אחרים הם לא חריגים, והבריכה נמצאת במצב כמו שאמרנו מאוזן. לפי מה שאני שומע, נותנת שירות טוב, ואין בעיות מיוחדות לדווח עליהן.

ג'ו ניסימוב:

יריב פישר:

תודה רבה. שאלות? תודה רבה לרו"ח, זרח נתיב. רק נדגיש עוד פעם, ואמרתי את זה גם בישיבה הקודמת, להתכונן לתחרות מול הקאנטרי. יש הרבה מאוד עבודה שם. מנכ"ל הבריכה היה פה, חיכה הרבה זמן, ובסוף נאלץ לשחרר את הבייביסיטר שלו, אז הוא יעשה, רו"ח רק ידווחו על מה אין.

רו"ח זרח נתיב:

עלה הרצליה – עמותה למען הקשיש (ע"ר)

תודה רבה. עלה הרצליה. עמותה למען הקשיש.
שמחה שלום, רו"ח ממשרד רוזנבלום הולמן. עלה הרצליה, עמותה למען הקשיש, דואגת לרווחת הקשישים בקהילה. חוות דעת של רו"ח חלקה. אפשר לראות בדו"ח על הפעילות שמחזור הפעילות של העמותה לשנת 2023 היה 8,200,000 ₪. די זהה לשנת 2022. הוצאות הנהלה וכלליות, 974,000 ₪. גם כאן לא היה שינוי משמעותי מול שנת 2022. למרות המצב ברבעון האחרון של השנה, העמותה הצליחה לדאוג, עדיין להמשיך בפעילות שלה, סיימה גם את השנה בעודף של 274,000 ₪, והיא ממשיכה לפעול גם בכל המטרות שלה, כל המרכזים לקשישים. אפשר לראות את הפירוט של ההוצאות, של כל המרכזים, של כל הפעילויות, של כל החוגים, והסתכמה עוד פעם בעודף של 274,000 ₪, בעבודה קשה של כל הצוות. זה חני המנכ"לית שנמצאת פה, וכל הצוות שאנחנו עובדים מולם גם בכספים.

ג'ו ניסימוב:
שמחה שלום:

תודה. שאלות, חבר'ה?
כן, אני רק רוצה הערה קטנה. זו לא עמותה למען הקשיש, זו עמותה למען הוותיק. שינו שם, וצריך לדייק אותו, כי הוא בסוף מיועד לא לקשישים אלא גם לזה. צריך לדייק את הנקודה. אפשר להחליף שם.

ג'ו ניסימוב:
איתי צור:
עו"ד ענת ב. קרן:

העמותה למען גילאי הזהב הרצליה – בית הורים

תודה רבה. העמותה למען גילאי הזהב, בית ההורים.
אני רוצה להתנצל שאני צריכה לצאת.
חבר'ה, אנחנו צריכים פה רוב-
אז יש לכם קואליציה בשביל זה, זה לא תפקידה של האופוזיציה. מה שקשור אליי, תדחה לישיבה הבאה.
לא, אנחנו חייבים פה רוב להעביר.
ערב טוב, אני מתנצלת בשם רו"ח שישב בחוץ 3.5 שעי. אני בכמה

ג'ו ניסימוב:
מאיה כץ:
גב' רינה זאבי:
מאיה כץ:
גב' רינה זאבי:
דוברת:

מילים אגיד שחוות הדעת של רו"ח המבקר חלקה ללא הסתייגויות. עלות המחזור, עלות הפעילות בשנה הזו הוא 15,558 ₪. עלות הפעילות היא 14,400 ₪. סיימנו את השנה עם גירעון של כ-1,000,000 ₪, וזה בשם גירעון שנובע מהמחלקה הסיעודית. אנחנו בתכנית לקראת העניין הזה, ומקווים ששנה הבאה תהיה ללא גירעון, אלא בעודף.

ג'ו ניסימוב: גם אנחנו.

ג'ו ניסימוב: תודה רבה. שאלות? תודה רבה.

4. שאילתות

ג'ו ניסימוב: אנחנו חוזרים לשאילתות, חברים. שאילתא מס' 2, חבר המועצה, איתי צור.

איתי צור: אני מוותר על השאילתא שלי, וגם על ההצעה לסדר.

ג'ו ניסימוב: אני עכשיו בשאילתות, אז תודה רבה.

ג'ו ניסימוב: זה לא חוזר לישיבה הבאה, כי יש כבר-

איתי צור: בכיף.

ג'ו ניסימוב: תודה, איתי. שאילתא מס' 3 ע"י חברת המועצה, פזית בכר. החלפת ספרי אזרחות בבי"ס.

פזית בכר: איפה גלילה?

ג'ו ניסימוב: גלילה מטפלת באירוע החרוג הזה.

פזית בכר: אז נדחה את זה לפעם הבאה.

ג'ו ניסימוב: שאילתא מס' 4, מאיה כץ, אנחנו דוחים, לבקשתה, כן.

5. הצעות לסדר

ג'ו ניסימוב: והצעות לסדר. הצעה לסדר של איתי צור נדחית, הוא הלך.

ג'ו ניסימוב: לא, היא לא נדחית.

ג'ו ניסימוב: לא תהיה.

ג'ו ניסימוב: יריב פישר: כן.
גב' רינה זאבי: אוקי, ירדה. הצעה מס' 2-
ג'ו ניסימוב: כל ההצעות לסדר של אתי ושל רפי-
גב' רינה זאבי: רפי גם הלך?
ג'ו ניסימוב: כן. הם ביקשו לדחות לפעם הבאה.
ג'ו ניסימוב: הצעה מס' 3 היא גם של רפי חיים, נדחית.
דנה אורן ינאי: אני לא מבינה, אנחנו נעשה ישיבות על ישיבות על ישיבות?
ג'ו ניסימוב: הצעה מס' 4 של אתי נחום נדחית. אנחנו מגיעים לאישור
 תב"רים.
דנה אורן ינאי: אבל אי אפשר ישיבה על ישיבה-
ג'ו ניסימוב: הם ביקשו לדחות. אנחנו נשמע מה החוק אומר. אנחנו בד"כ
 נענים.

6. אישור תב"רים

ג'ו ניסימוב: אנחנו באישור תב"רים. המועצה מתבקשת לאשר עדכון תקציב
 פיתוח 2024 של 11 תב"רים, מעבר לתכנית הפיתוח השנתית,
 בסכום של 2,700,000 ₪. מקורות המימון מולכם. מי בעד?
יריב פישר: אנחנו מאשרים בלי אופוזיציה. רק לפרוטוקול, אין אופוזיציה.
ג'ו ניסימוב: תודה, פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תקציב פיתוח 2024 של 11 תב"רים מעבר לתוכנית הפיתוח השנתית 2024 בסכום של 2,700,000 ₪ ממקורות המימון כדלקמן:

קרן עבודות פיתוח –	3,565,496
אחרים –	6,265,496
סה"כ –	2,700,000

7. הצעות לשינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים -ג

ג'ו ניסימוב: הצעות לשינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים-
 רגע, להכניס אנשים מבחוץ?
דנה אורן ינאי: הנה, גלילה חזרה, אנחנו 11, בסדר. הצעות לשינויים, חבר'ה.
ג'ו ניסימוב: החומר מולכם. מי בעד? תודה רבה.

החלטה:
 הוחלט פה אחד לאשר הצעות לשינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים -ג

8. בקשה לפתיחת 7 חשבונות בנק לשני בתי"ס יסודיים ולשלושה גני ילדים

ג'ו ניסימוב: בקשה לפתיחת 7 חשבונות בנק לשני בתי"ס יסודיים ול-3 גני ילדים. בקשה לפתיחת גני ילדים. יש לכם את החומר מולכם. המועצה מתבקשת לאשר פתיחת 4 חשבונות בנק ל-2 בתי"ס יסודיים, חשבונות מוניציפליים וחשבונות הורים, ולהסמיך את מורשה החתימה לחתום על כל המסמכים הנדרשים, והכל בהתאם לנוסח ולתנאים המקובלים בבנק כפי שסוכם איתו. והסעיף השני זה פתיחת 3 חשבונות בנק לטובת גני ילדים. החשבונות ישמשו את גני הילדים באופן שהגננת בכל גן תהיה מורשית חתימה לבדה בחשבון, והיא תוסמך לחתום על כל המסמכים הנדרשים, בקשר עם החשבון, והכל בהתאם לנוסח ולתנאים המקובלים בבנק, או כפי שסוכם איתו. סכום ההתחייבות הכספית שבו רשאית הגננת לחייב את החשבון במשיכה חד פעמית מוגבל עד לסכום 1,500 ₪. ובמשיכה חד

פעמית לטובת חשבון העירייה בלבד ללא הגבלת סכום. בנוסף,
תינתן לחשבת אגף החינוך אפשרות לעקוב אחרי תנועות הבנק
וכל ההוצאות. מי בעד? מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר בקשה לפתיחת 7 חשבונות בנק לשני בתי"ס יסודיים
ולשלושה גני ילדים:
א. פתיחת ארבעה חשבונות בנק לשני בתי ספר יסודיים (חשבונות מוניציפליים
וחשבונות הורים) ולהסמיך את מורשי החתימה לחתום על כל המסמכים הנדרשים
והכל בהתאם לנוסח ולתנאים המקובלים בבנק וכפי שיסוכמו עמו.
ב. פתיחת שלושה חשבונות בנק לטובת גני ילדים.
החשבונות ישמשו את גני הילדים באופן שהגננת בכל גן תהיה מורשית חתימה לבדה
בחשבון, והיא תוסמך לחתום על כל המסמכים הנדרשים בקשר עם החשבון והכל
בהתאם לנוסח ולתנאים המקובלים בבנק וכפי שיסוכמו עמו.
סכום ההתחייבות הכספית שבו רשאית הגננת לחייב את החשבון במשיכה חד
פעמית מוגבל עד לסכום של 1,500 (אלף וחמש מאות) ₪ ובמשיכה חד פעמית לטובת
חשבון העירייה בלבד ללא הגבלת סכום.
בנוסף, תינתן לחשבת אגף החינוך אפשרות לעקוב אחרי תנועות הבנק וכל ההוצאות.

9. דו"ח רבעוני לשנת 2024 לתקופה: רבעון 1, שנת 2024, כולל תקציר מנהלים

ג'ו ניסימוב: דו"ח רבעוני לשנת 2024 לתקופה: רבעון 1, שנת 2024, כולל
תקציר מנהלים מולכם, זה עדכון בלבד, זו לא הצבעה. תודה
רבה.

10. הדו"ח הסקור לרבעון 2 שנת 2023

ג'ו ניסימוב: דו"ח משרד הפנים לרבעון 2, שנת 2023, סקור מולכם. זה עדכון בלבד, אין הצבעה.

11. בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש)

ג'ו ניסימוב: בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 339 לפקודת העיריות נוסח חדש. המועצה מתבקשת לאשר בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 339 לפקודת העיריות על סך -
גב' רינה זאבי: רוני מבקש שרק השניים הראשונים.
ג'ו ניסימוב: 52,182 ₪ ו-150,777 ₪. מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש כדלקמן ע"ס: 52,182 ₪, 150,777 ₪, 1,000,750 ₪.

13. הסכם הפעלת בית אוכל בפארק גליל ים וניהולו

ג'ו ניסימוב: הסכם הפעלת בית אוכל בפארק גליל ים וניהולו. המועצה מתבקשת לאשר הסכם בין עיריית הרצליה לבין חוף אכדיה, שותפות רשומה להפעלת בית אוכל בפארק גליל ים וניהולו להתקשרות מעל 5 שנים. יש לכם חוות דעת משפטית, יש לכם את הסכם השכירות חתום מיום 13.12.2023 בין העירייה לבין חוף אכדיה. יש לכם חוות דעת שמאית, ואת פרוטוקול ועדת המרכזים. מי בעד? תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הסכם בין עיריית הרצליה לבין חוף אכדיה (שותפות רשומה) להפעלת בית אוכל בפארק גליל ים וניהולו להתקשרות מעל חמש שנים.

14. הסכם הפעלת מזנון בספורטק העירוני הרצליה

ג'ו ניסימוב: הסכם הפעלת מזנון בספורטק עירוני הרצליה. המועצה תתבקש לאשר הסכם בין עיריית הרצליה ל-א.נ. בראנץ' בע"מ, להפעלת מזנון בספורטק העירוני, לצורך התקשרות למעלה מ-5 שנים. יש לכם מולכם חוות דעת משפטית, הסכם שכירות חתום מיום 18.2.2024 בין העירייה לבין א.נ. בראנץ' בע"מ. חוות דעת שמאית, פרוטוקול ועדת מכרזים. מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הסכם בין עיריית הרצליה לא.נ. בראנץ' בע"מ להפעלת מזנון בספורטק העירוני לצורך התקשרות מעל חמש שנים.

15. אישור מועצת העירייה את להמלצת ועדת המכרזים במכרז מסגרת פומבי מס' 13-2024-20 לפרסום מודעות בעיתונים עבור עיריית הרצליה והסמכת מורשה חתימה.

ג'ו ניסימוב: אישור מועצת העירייה את המלצת ועדת המכרזים למכרז מסגרת פומבי מס' 13-2024-20 לפרסום מודעות בעיתונים עבור עיריית הרצליה והסמכת מורשה חתימה. יש לכם את הפרוטוקול מולכם. מי בעד? תודה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר המלצת ועדת המכרזים במכרז מסגרת פומבי מס' 13-2024-20

לפרסום מודעות בעיתונים עבור עיריית הרצליה והסמכת מורשה חתימה.

16. אישור התקשרות עם חברת 'שי מסעדות איטלקיות בע"מ', המפעילה מסעדה בפארק הרצליה שלב ג' (קפה גן סיפור).

ג'ו ניסימוב: אישור התקשרות עם חברת שי מסעדות איטלקיות בע"מ, ומפעילה מסעדה בפארק הרצליה שלג ג', קפה גן סיפור. חוות דעת משפטית, הסכם התקשרות חתום, חוות דעת שמאית, ופרוטוקול ועדת המכרזים מולכם. מי בעד? תודה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר התקשרות עם חברת 'שי מסעדות איטלקיות בע"מ', המפעילה מסעדה בפארק הרצליה שלב ג' (קפה גן סיפור).

17. תמיכות

ג'ו ניסימוב: תמיכות, חבר'ה. דיון למתן תמיכות לשנת 2024, נושא ספורט תחרותי בוגרים קבוצתי ואישי. יש הערות? שאלות? כל החומרים מולכם. אם יש לכם איזו הערה לגבי אחד הסעיפים. אם לא, אני אעבור סעיף, סעיף. אין הערות, תודה רבה. אז כל הזה כולל הכל.

ג'ו ניסימוב: אנחנו מגיעים למינויים. המועצה מתבקשת לאשר מינוי ועדת שירות לאחר היוועצות עם ועדת העובדים בהרכב שמולכם. מי בעד? להקריא לכם אותו? פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד כדלקמן:

בנושא ספורט תחרותי בוגרים – קבוצתי ואישי:

1. לחלק את תקציב התמיכות בנושא ספורט תחרותי בוגרים קבוצתי ואישי לשנת הכספים 2024 כמפורט להלן, בכפוף לקיזוז מקדמות, ככל שניתנו, בכפוף להשלמת מסמכים חסרים בבקשה, ככל שישנם, ובכפוף לתנאים המפורטים להלן:

שם המוסד	סה"כ תמיכה עפ"י התבחינים לשנת 2024 בש"ח
בני השרון כדורסל בע"מ (חל"צ) (*)	₪ 3,623,556
החברה לניהול מועדון כדורגל - הפועל הרצליה בע"מ (חל"צ)	₪ 667,058
מכבי הרצליה תפעול בע"מ (חל"צ)	₪ 1,416,188
מועדון טניס הרצליה	₪ 112,027
מכבי מועדון טניס לצעירי הרצליה	₪ 224,054
מכבי רומנו הרמת משקולות הרצליה	₪ 40,402
עמותת באולינג הרצליה (**)	₪ 40,000
מועדון שחמט	₪ 174,264
מכבי ג'ודו הרצליה	₪ 155,489
שביל הכוכבים הרצליה (**)	₪ 15,000

2. לא לחלק את יתרת התקציב בסך של 3,762 ₪ בנושא ספורט תחרותי בוגרים אישי.

3. 10% מסכום התמיכה שאושר בסעיף א' כמפורט לעיל למבקשי התמיכה להלן, אשר הגישו בקשה לתמיכה גם בתחום הנוער, יחולק בכפוף לקבלת דו"ח ביצוע בתום עונת המשחקים שהסתיימה בשנת התמיכה, המעיד על כך כי מבקש התמיכה לא עשה שימוש בכספי תמיכה שניתנו בגין פעילות הילדים והנוער לטובת פעילות הבוגרים:

שם המוסד	סכום בש"ח (10% מסכום התמיכה שאושר בסעיף א')
החברה לניהול מועדון כדורגל - הפועל הרצליה בע"מ (חל"צ)	₪ 66,706
מכבי הרצליה תפעול בע"מ (חל"צ)	₪ 141,619

4. ועדת התמיכות המקצועית ממליצה בפני מועצת העירייה, פה אחד, על מתן התמיכה לשנת 2024 למבקש התמיכה, עמותת באולינג, בסכום העולה על 50% מעלות הפעילות הנתמכת מאחר ומדובר בענף קטן בעמותה מקומית הפועלת בעיר הרצליה בעלת מיעוט מקורות חיצוניים למימון פעילות העמותה, כמפורט לעיל.

5. לא לתת תמיכה למבקש התמיכה, עמותת שביל הכוכבים הרצליה, בנושא ספורט תחרותי בוגרים קבוצתי בשל אי עמידתו בתנאי הסף בהתאם להמלצת הרפרנט המקצועי, מאחר ולא קיימת ליגה בענף ההוקי ספיישל אולימפיקס הוא אינו זכאי לתמיכה בנושא זה.

בנושא ספורט תחרותי ילדים ונוער:

1. לחלק את תקציב התמיכות בנושא ספורט תחרותי ילדים ונוער לשנת הכספים 2024 כמפורט להלן, בכפוף לקיזוז מקדמות, ככל שניתנו, ובכפוף להשלמת מסמכים חסרים בבקשה, ככל שישנם, ובכפוף לתנאים המפורטים להלן:

שם המוסד	סה"כ תמיכה עפ"י התבחינים לשנת 2024 בש"ח
מכבי הרצליה תפעול בע"מ(חל"צ)	₪ 349,563
החברה לניהול מועדון כדורגל - הפועל הרצליה בע"מ (חל"צ)	₪ 428,404
איפון לקידום הג'ודו בשרון	₪ 45,242
איזי ג'ודו (*)	₪ 25,000
העמותה לקידום ספורט הקליעה למטרה בהרצליה	₪ 3,668

2. לא לתת תמיכה למבקש התמיכה, מכבי רומנו הרמת משקולות הרצליה, בשל אי עמידתו בתנאי הסף בהתאם להמלצת הרפרנט המקצועי, מאחר ועפ"י המסמכים שהוגשו על ידו לקבוצה זו יש פחות מ-3 ספורטאים.

3. מתן התמיכה בפועל למבקש התמיכה איזי גודו הינה בכפוף לקיום אישור ניהול תקין לשנת 2024 בתוקף.

4. לא לחלק את יתרת התקציב בסך של 3,123 ₪ בנושא ספורט תחרותי ילדים ונוער.

בנושא ספורט עממי:

1. לחלק את תקציב התמיכות בנושא ספורט עממי לשנת הכספים 2024 כמפורט להלן, בכפוף לקיזוז מקדמות, ככל שניתנו, ובכפוף להשלמת מסמכים חסרים בבקשה, ככל שישנם:

שם המוסד	סה"כ תמיכה עפ"י התבחינים לשנת 2024 בש"ח
העמותה לספורט עממי	₪ 207,000

18. מינויים

- ג'ו ניסימוב:** מינוי ועדת תרבות עירונית.
- משה ועקנין:** מה זו הוועדה הזאת?
- ג'ו ניסימוב:** ועדת שירות?
- משה ועקנין:** כן.
- ג'ו ניסימוב:** זה כמו נציבות שירות המדינה, אבל של העירייה.
- משה ועקנין:** זה חדש?
- עו"ד ענת ב. קרן:** לא, זו ועדת שירות שמשמשת כוועדת ערר... זו ועדה שמשמשת כוועדת ערר...
- ג'ו ניסימוב:** מינוי ועדת תרבות מולכם. מי בעד? פה אחד, תודה. תאגיד מי הרצליה. במקומה של גב' נורית כהן ימונה מר יוסי קוממי. בוועדת מל"ח, במקום גב' שירי רפפורט תמונה מנהלת אגף תנוק שתיבחר. בוועדת קניות, במקום מר ליאור קורנפלד ימונה מנהל אגף תב"ל חדש. בוועדת ביטחון, במקום סני"צ ארז קעטבי ימונה המפקד החדש, סני"צ יניב וולבוביץ.
- עו"ד ענת ב. קרן:** וכמובן שהמינוי בתאגיד כפוף לאישור הוועדה לאישור דירקטורים.
- ג'ו ניסימוב:** לוועדת התרבות, כן. מינוי ועדת ביטחון, במקום רם פסקל ימונה מר זוהר אשכר. ובוועדת איכות סביבה, הגב' מאיה ראם תמונה כנציגת ציבור. מי בעד?
- איל פביאן:** רגע, שנייה, שנייה. ועדת ביטחון היא מוגבלת בגודל שלה? יש הגבלת גודל?
- עו"ד ענת ב. קרן:** אני צריכה לבדוק.
- ג'ו ניסימוב:** אני לא חושב, אבל ענת תבדוק. פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי ועדת שירות בהרכב כדלקמן, וזאת לאחר היוועצות עם ועד העובדים:

- 1) ראש העיר, מר יריב פישר – יו"ר הועדה
- 2) מ"מ וסגן ראש העיר, מר אייל פביאן
- 3) חברת מועצה, הגב' עדי אולמרט
- 4) חברת המועצה, הגב' מאיה כץ
- 5) מר שמואל טל - נציג ציבור
- 6) גב' מאשה גינתי - נציגת ציבור
- 7) גב' אסתר קנטרוביץ' - נציגת ציבור

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי ועדת תרבות עירונית כלהלן:

ס' רה"ע גב' דנה אורן – יו"ר, עדי זיו-חדד, ארז לזובר, רוני הדר הילה פלד, דורית מרטין אילן, הראל (תלמיד כיתה י'), רביד, (תלמידת כיתה יב'), רועי דרור, עלמה דלל, מנהל/ת אגף תנו"ק, ליאת תימור, איתי מיטל, יורם זינגר, חן יצחקי, חנה אטינגר, שונטל גנון, גלית כרמי, מיכל חסון.

כמו כן יאושרו המינויים כדלקמן:

- בתאגיד מי הרצליה במקומה של גב' נורית כהן ימונה מר יוסי קוממי.
- בוועדת מל"ח במקום גב' שירי רפפורט תמונה מנהלת אגף תנו"ק שתבחר.
- בוועדת קניות במקום מר ליאור קורנפלד ימונה מנהל אגף תב"ל החדש שייבחר.
- בוועדת ביטחון במקום סנ"צ ארז קעטבי ימונה המפקד החדש יניב וולבוביץ.
- בוועדת ביטחון במקומו של מר רן פסקל ימונה מר זוהר אשכר.

בוועדה לאיכות הסביבה גב' מאיה ראם תמונה כנציגת ציבור ולא כפי שנרשם.

19. אישור המלצות ועדת השמות

ג'ו ניסימוב: אישור המלצות ועדת השמות. יש לכם את המלצות ועדת השמות מיום 16.6.2024 מולכם. מי בעד? תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר המלצות ועדת השמות מיום 16.6.24.

20. אישור המלצות ועדת הנצחה

ג'ו ניסימוב: אישור המלצות ועדת הנצחה. המועצה מתבקשת לאשר המלצות ועדת הנצחה מיום 2.7.2024. החומר מולכם. מי בעד? תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר המלצות ועדת הנצחה מיום 2.7.24.

21. הארכת שירות

ג'ו ניסימוב: הארכת שירות. יש לכם פה רשימה של 7 עובדים. המועצה מתבקשת לאשר את החלטת ראש העירייה להאריך את שירותם של עובדים שגילם מעבר ל-70 מטעמים מיוחדים. יש לנו 7. מי בעד?

יריב פישר: כולן סייעות?

ג'ו ניסימוב: לא, יש מדור התאמות אשראי, ויש סייעות, ויש מדריכה במועדונית. יש מורה לפסיקה. יש במים, ויש וכו'.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הארכת שירות כדלקמן:

א. גב' י. ס, מנהלת מדור התאמות אשראי, המנהל הכספי, בת 69.08

הוועדה ממליצה לראש העירייה להאריך את שירותה עד לתאריך 30.11.25.

ב. תומכות חינוך (סייעות) מינהל החינוך:

תומכות חינוך משלבות צמודות בבתי ספר:

1. גב' י. ש, בת 71.02

2. גב נ. א, בת 71.03

3. גב א. ח, בת 71.04

4. גב' י. פ, בת 74.06

תומכת חינוך בחינוך המיוחד:

5. גב' מ. י, בת 71.80

תומכות חינוך לגיל הרך:

6. גב' צ. ח, בת 70.00

7. גב' ד. ת, בת 70.06

8. גב' ד. ש, בת 70.07

9. גב' ח. י, בת 70.10

10. גב' ע. א, בת 71.00

11. גב' ז. נ, בת 75.03

12. גב' ת. נ, בת 75.03

הוועדה ממליצה לראש העירייה להאריך את שירותן עד לתאריך 31.8.25.

ג. גב' ז.א, מדריכה במועדונית ופקידת עזר בנושא מועדוניות, בת 69.10, אגף לשירותים

חברתיים

הועדה ממליצה לראש העירייה להאריך את שירותה עד לתאריך 31.8.25.

ד. מר ס.י, מורה לפסיקה, תיכון חדש, אגף לחינוך על יסודי, בן 70.06

הועדה ממליצה לראש העירייה להאריך את שירותו עד לתאריך 31.8.25.

ה. מר א.ל, אב בית אולם ספורט בר אילן, אגף הספורט, בן 71.6

הועדה ממליצה לראש העירייה להאריך את שירותו עד לתאריך 31.12.25.

ו. מר ח.ח, מנהל מדור אספקת מים, תאגיד המים (עובד מושאל), בן 70.11

הועדה ממליצה לראש העירייה להאריך את שירותו עד לתאריך 31.8.25.

ז. גב' א.י, מנהלת מועדון "בית מורשת" לניצולי שואה, עמותת ע.ל.ה למען הקשיש, בת

69.11

הועדה ממליצה לראש העירייה להאריך את שירותו עד לתאריך 10.9.25.

נרשם כי זוהי הארת שירות אחרונה.

22. העסקה נוספת

ג'ו ניסימוב: אישור העסקה נוספת. המועצה מתבקשת לאשר את המלצות

הוועדה להעסקה נוספת. יש 4 עובדים, עובדות. מי בעד? תודה

רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר המלצות הוועדה להעסקה נוספת:

ר.ג – הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה, האישור תקף לשנה.

ש.ב. – הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה, האישור תקף לשנה.

ל.ז. – הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה, האישור תקף לשנה.

ל.מ. – הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה, האישור תקף לשנה.

23. שונות

- ג'ו ניסימוב:**
יריב פישר:
 שונות, אנחנו לא נעלה את הנושא של פגרה בחודש אוגוסט. אנחנו נעשה ישיבה באוגוסט בגלל הנתונים בתקציבים. יכול להיות שנעשה ספטמבר, אוקטובר, אבל זה כבר נדון בהמשך.
- ג'ו ניסימוב:**
 בסדר גמור. חבר'ה, אני רוצה רק לאחל לכם נסיעה טובה הביתה. סעו לשלום, ונתראה. ביי, תודה רבה על הסבלנות של כולם.
- עו"ד ענת ב. קרן:**
 בד"כ ראש העיר מאשר את הזוכים במכרז, אבל פה היה איזשהו חשש לניגוד עניינים. וראש העיר לא רוצה- שלי, שלי.
- יריב פישר:**
עו"ד ענת ב. קרן:
 מה?
 ניגוד עניינים שלי.
- עו"ד ענת ב. קרן:**
 כן, כן. יש איזו בת דודה של מיכל שעובדת שם בחברה. אני מעדיף שאיל יחתום על זה ולא אני, היא לא קשורה למכרז. ולכן מועצת העיר מאשר את הזכייה במכרז במקום ראש העיר, כי כל הסגנים היו בוועדת המכרזים עצמם, אז אתם לא יכולים להחליף את ראש העיר באישור.
- יריב פישר:**
עו"ד ענת ב. קרן:
 ואיל, אתה תחתום. ואנחנו נסמיך אותך, איל, לחתום על ההסכם במקום ראש העיר. תודה רבה.
- יריב פישר:**